

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Συμβούλιο	
96/C 87/01	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 8/96 της 27ης Νοεμβρίου 1995 η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για τη θέσπιση οδηγίας του Συμβουλίου για τη διάθεση των πολυχλωροδифαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων (PCB/PCT)	1
96/C 87/02	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 9/96 της 27ης Νοεμβρίου 1995 η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για τη θέσπιση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης	8
96/C 87/03	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 10/96 της 29ης Ιανουαρίου 1996 η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για τη θέσπιση κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με τις δράσεις αποκατάστασης και ανασυγκρότησης προς όφελος των αναπτυσσόμενων χωρών	29
96/C 87/04	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 11/96 της 29ης Ιανουαρίου 1996 η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για τη θέσπιση κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με την πολιτική και τη διαχείριση της επισιτιστικής βοήθειας και των ειδικών δράσεων στήριξης για την επισιτιστική ασφάλεια	34
96/C 87/05	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 12/96 της 29ης Ιανουαρίου 1996 η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για τη θέσπιση κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με την ανθρωπιστική βοήθεια	46
96/C 87/06	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 13/96 της 29ης Ιανουαρίου 1996 η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για τη θέσπιση κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με τους κοινούς κανόνες που εφαρμόζονται στις μεταφορές εμπορευμάτων ή προσώπων μέσω εσωτερικών πλωτών οδών μεταξύ των κρατών μελών, ενόψει της καθιέρωσης στις μεταφορές αυτές της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών	53

I

(Ανακοινώσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 8/96

η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 27 Νοεμβρίου 1995

για τη θέσπιση της οδηγίας 96/.../ΕΚ του Συμβουλίου της ... για τη διάθεση των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων (PCB/PCT)

(96/C 87/01)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ.

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130Σ παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,την γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189Γ της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

1. ότι, με την οδηγία 76/403/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 6ης Απριλίου 1976, περί της εξαλείψεως των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων⁽⁴⁾, έχει επέλθει προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών στον εν λόγω τομέα: ότι, εντούτοις, οι κανόνες αυτοί απεδείχθησαν ανεπαρκείς: ότι η εξέλιξη του επιπέδου της τεχνικής επιτρέπει την βελτίωση των συνθηκών διάθεσης των PCB: ότι θα πρέπει, ως εκ τούτου, να αντικατασταθεί η εν λόγω οδηγία από νέα οδηγία:
2. ότι η οδηγία 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1976, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών,

κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσεως μερικών επικινδύνων ουσιών και παρασκευασμάτων⁽⁵⁾, εφιστά την προσοχή στην ανάγκη περιοδικής επανεξέτασης του συνόλου του προβλήματος προκειμένου να επιβληθεί προοδευτικά πλήρης απαγόρευση των PCB και των PCT:

3. ότι η ασφαλής διάθεση των μη ανακυκλώσιμων και μη επαναχρησιμοποιήσιμων αποβλήτων είναι ένας από τους στόχους του ψηφίσματος του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 1990, σχετικά με την πολιτική διαχείρισης των αποβλήτων⁽⁶⁾, όπως επιβεβαιώθηκε από το πέμπτο πρόγραμμα δράσης στον τομέα του περιβάλλοντος και της αειφόρου ανάπτυξης, η γενική προσέγγιση και στρατηγική του οποίου εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο και τους αντιπροσώπους των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνερχομένων στα πλαίσια του Συμβουλίου, με το ψήφισμα της 1ης Φεβρουαρίου 1993⁽⁷⁾:
4. ότι, σύμφωνα με την οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων⁽⁸⁾, πρέπει να ληφθούν κατάλληλα μέτρα ώστε να αποφεύγεται η εγκατάλειψη, η απόρριψη, η ανεξέλεγκτη διάθεση των αποβλήτων και η χρησιμοποίηση τρόπων ή μεθόδων που θα μπορούσαν να βλάψουν το περιβάλλον:
5. ότι για τη διάθεση των PCB, λόγω των κινδύνων που παρουσιάζουν για το περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία, χρειάζονται γενικές υποχρεώσεις σχετικά με την

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 319 της 12. 12. 1988, σ. 57.

ΕΕ αριθ. C 299 της 20. 11. 1991, σ. 9.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 139 της 5. 6. 1989, σ. 1.⁽³⁾ Γνώμες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17ης Μαΐου 1990 (ΕΕ αριθ. C 149 της 18. 6. 1990, σ. 150) και της 12ης Δεκεμβρίου 1990 (ΕΕ αριθ. C 19 της 28. 1. 1991, σ. 83). Κοινή θέση του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 1995 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 108 της 26. 4. 1976, σ. 41.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 262 της 27. 9. 1976, σ. 201. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/60/ΕΚ (ΕΕ αριθ. L 365 της 31. 12. 1994, σ. 1).⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. C 122 της 18. 5. 1990, σ. 2.⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. C 138 της 17. 5. 1993, σ. 1.⁽⁸⁾ ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 39. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 94/3/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 5 της 7. 1. 1994, σ. 15).

- ελεγχόμενη διάθεση των PCB, καθώς και για την απολύμανση ή διάθεση των συσκευών·
6. ότι θα πρέπει να ληφθούν τέτοια μέτρα το συντομότερο δυνατόν με την επιφύλαξη των διεθνών υποχρεώσεων που έχουν αναλάβει τα κράτη μέλη, και ειδικότερα εκείνων που περιέχονται στην απόφαση PARCOM 92/3⁽¹⁾, ότι τα PCB που απογράφονται πρέπει να διατεθούν το αργότερο μέχρι τα τέλη του 2010·
7. ότι η διάθεση των PCB αποτελεί μεταβατικό και προσωρινό πρόβλημα και ορισμένα κράτη μέλη, τα οποία δεν έχουν δυνατότητες διάθεσης των PCB, αντιμετωπίζουν κατάσταση ανωτέρας βίας· ότι η αρχή της εγγύτητας θα πρέπει να ερμηνεύεται ελαστικά, προκειμένου να καταστεί δυνατή η ευρωπαϊκή αλληλεγγύη στον τομέα αυτό· ότι, επιπλέον, θα πρέπει να δημιουργηθούν εντός της Κοινότητας εγκαταστάσεις για τη διάθεση, την απολύμανση και την εναποθήκευση των PCB·
8. ότι η οδηγία 75/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1975, περί διαθήσεως των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων⁽²⁾, ορίζει ως ανώτατο όριο περιεκτικότητας σε PCB ή PCT των αναγεννημένων ή χρησιμοποιούμενων ορυκτελαίων τα 50 ppm·
9. ότι η οδηγία 91/339/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1991, για την ενδέκατη τροποποίηση της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ⁽³⁾, απαγορεύει ή περιορίζει την κυκλοφορία στην αγορά ορισμένων υποκατάστατων των PCB και ότι θα πρέπει, συνεπώς, αυτά να διατεθούν πλήρως·
10. ότι, για να μπορέσουν οι δυνατότητες διάθεσης των PCB να προσαρμοστούν στις ανάγκες, είναι ουσιαστικής σημασίας να είναι γνωστές οι υπάρχουσες ποσότητες PCB· ότι, κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο να γίνει η επίσημη απογραφή των συσκευών που περιέχουν PCB και η απογραφή τους· ότι αυτή η απογραφή πρέπει να ενημερώνεται σε τακτά διαστήματα·
11. ότι, δεδομένου του κόστους και των τεχνικών δυσκολιών που συνεπάγεται η απογραφή των ελαφρώς μολυσμένων από PCB συσκευών, θα πρέπει να ακολουθηθεί απλουστευμένη απογραφή· ότι, επιπλέον, για τις ελαφρώς μολυσμένες από PCB συσκευές, θα πρέπει να προβλεφθεί η διάθεσή τους στο τέλος της διάρκειας της ωφέλιμης ζωής τους, δεδομένων των μικρών κινδύνων που ενέχουν για το περιβάλλον·
12. ότι, δεδομένου ότι απαγορεύεται η κυκλοφορία στην αγορά των PCB, θα πρέπει να απαγορεύεται και ο διαχωρισμός των PCB από άλλες ουσίες με σκοπό την επαναχρησιμοποίησή τους και η συμπλήρωση των μετασχηματιστών με PCB· ότι, ωστόσο, για λόγους ασφαλείας, η συντήρηση των μετασχηματιστών μπορεί να συνεχίζεται ώστε να διατηρείται η διηλεκτρική ιδιότητα των PCB που περιέχουν·
13. ότι οι επιχειρήσεις που προβαίνουν στη διάθεση ή/και την απολύμανση των PCB πρέπει να λαμβάνουν άδεια·
14. ότι θα πρέπει να ορισθούν οι προϋποθέσεις για την απολύμανση των συσκευών που περιέχουν PCB και να επιβληθεί ειδική επίσημη επίσημη σ' αυτές τις συσκευές·
15. ότι ορισμένες τεχνικές εργασίες που απαιτούνται για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να αναληφθούν από την Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 18 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ·
16. ότι, δεδομένου ότι οι εγκαταστάσεις διάθεσης και απολύμανσης των PCB είναι περιορισμένες σε αριθμό και ικανότητα, είναι αναγκαίο να προγραμματιστεί η διάθεση ή/και η απολύμανση των απογεγραμμένων PCB· ότι, επιπλέον, για τις μη απογεγραμμένες συσκευές θα πρέπει να συνταχθεί σχέδιο για τη συλλογή και τη μετέπειτα διάθεσή τους· ότι στο σχέδιο αυτό μπορεί, εάν χρειάζεται, να χρησιμοποιηθούν οι υφιστάμενοι μηχανισμοί σχετικά με τα απόβλητα εν γένει και δεν είναι δυνατόν να ληφθούν υπόψη οι πολύ μικρές ποσότητες PCB οι οποίες δεν μπορούν να ανιχνευτούν πρακτικά.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι η προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ελεγχόμενη διάθεση των PCB, την απολύμανση ή διάθεση συσκευών που περιέχουν PCB ή/και τη διάθεση χρησιμοποιημένων PCB, προκειμένου να διατεθούν πλήρως βάσει των διατάξεων της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- α) «PCB»:
- τα πολυχλωροδифαινύλια, PCB,
 - τα πολυχλωροτροφαινύλια, PCT,
 - το μονομεθύλο-τετραχλωροδифαινύλο-μεθάνιο, το μονομεθύλο-διχλωροδифαινύλο-μεθάνιο, το μονομεθύλο-διβρωμοδифαινύλο-μεθάνιο,
 - κάθε μείγμα συσσωρευμένης περιεκτικότητας στις προαναφερθείσες ουσίες μεγαλύτερης του 0.005 % κατά βάρος·
- β) «συσκευή που περιέχει PCB»: κάθε συσκευή που περιέχει ή περιείχε PCB (π.χ. μετασχηματιστές, πυκνωτές,

⁽¹⁾ Σύνοδος υπουργών στα πλαίσια των επιτροπών του Όσλο και των Παρισίων της 21ης και 22ας Σεπτεμβρίου 1992.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 23. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 48).

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 186 της 12. 7. 1991, σ. 64.

- υποδοχείς που περιέχουν υπολειμματικά αποθέματα) η οποία δεν έχει απολυμανθεί. Συσκευές τύπου που ενδέχεται να περιέχουν PCB θεωρούνται ως συσκευές που περιείχαν PCB, εκτός εάν είναι εύλογο να υποτεθεί το αντίθετο·
- γ) «χρησιμοποιημένα PCB»: όλα τα PCB που θεωρούνται ως απόβλητα κατά την έννοια της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ·
- δ) «κάτοχος»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο έχει στην κατοχή του PCB, χρησιμοποιημένα PCB ή/και συσκευές που περιέχουν PCB·
- ε) «απολύμανση»: όλες οι εργασίες οι οποίες επιτρέπουν σε συσκευές, αντικείμενα, υλικά ή υγρά που έχουν μολυνθεί από PCB να χρησιμοποιηθούν εκ νέου, να ανακυκλωθούν ή να διατεθούν υπό συνθήκες ασφαλείας, και οι οποίες ενδέχεται να περιλαμβάνουν την αντικατάσταση, ήτοι τις εργασίες διά των οποίων τα PCB αντικαθίστανται από κατάλληλα υγρά που δεν περιέχουν PCB·
- στ) «διάθεση»: οι εργασίες διάθεσης D 8, D 9, D 10, D 12 (μόνον για ασφαλή, βαθιά, υπόγεια εναποθήκευση σε σχηματισμούς από στεγνό βράχο και μόνον για συσκευές που περιέχουν PCB και χρησιμοποιημένα PCB αλλά δεν μπορούν να απολυμανθούν) και D 15 οι οποίες προβλέπονται στο παράρτημα Η Α της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ.

Άρθρο 3

Με την επιφύλαξη των διεθνών υποχρεώσεών τους, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί η διάθεση των χρησιμοποιημένων PCB και η απολύμανση ή η διάθεση των PCB και των συσκευών που περιέχουν PCB, το ταχύτερο δυνατόν. Για τις συσκευές και τα PCB τα οποία περιέχουν οι συσκευές αυτές, οι οποίες οφείλουν να περιληφθούν σε κατάλογο σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1, η απολύμανση ή/και διάθεση θα πραγματοποιηθούν το αργότερο έως το τέλος του 2010.

Άρθρο 4

1. Προκειμένου να συμμορφωθούν προς το άρθρο 3, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την κατάρτιση καταλόγων των συσκευών που περιέχουν όγκο PCB μεγαλύτερο των 5 dm³, και αποστέλλουν περίληψη των καταλόγων αυτών στην Επιτροπή, το αργότερο τρία χρόνια μετά την έκδοση της παρούσας οδηγίας. Σε περίπτωση πικνωτών ισχύος, το όριο των 5 dm³ νοείται ότι συμπεριλαμβάνει το σύνολο των μεμονωμένων στοιχείων μιας συνδυασμένης σειράς.
2. Οι συσκευές για τις οποίες είναι εύλογο να υποτεθεί ότι τα υγρά περιέχουν ποσοστό PCB κατά βάρος κυμαινόμενο μεταξύ 0,05 % και 0,005 % μπορούν να απογράφονται χωρίς τα στοιχεία που απαιτούνται στην παράγραφο 3 τρίτη και τέταρτη περίπτωση και μπορούν να επισημαίνονται ως «μολυσμένες από PCB σε ποσοστό < 0,05 %». Η απολύμανση ή η διάθεσή τους πραγματοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2.

3. Οι κατάλογοι περιλαμβάνουν τα ακόλουθα στοιχεία:
 - όνομα και διεύθυνση του κατόχου,
 - θέση και περιγραφή της συσκευής,
 - ποσότητα PCB που περιέχει ο εξοπλισμός,
 - ημερομηνίες και τύπος επεξεργασίας ή αντικατάστασης που έχει πραγματοποιηθεί ή προβλέπεται να πραγματοποιηθεί,
 - ημερομηνίες δήλωσης.

Εάν ένα κράτος μέλος έχει ήδη καταρτίσει ανάλογο κατάλογο, δεν απαιτείται νέος. Οι κατάλογοι ενημερώνονται τακτικά.

4. Προκειμένου να συμμορφωθούν προς την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι κάτοχοι τέτοιων συσκευών κοινοποιούν στις αρμόδιες αρχές τις ποσότητες τις οποίες κατέχουν και οιοσδήποτε αλλαγές σχετικά με το θέμα αυτό.

5. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί ότι όλες οι συσκευές οι οποίες οφείλουν να περιληφθούν σε κατάλογο σύμφωνα με την παράγραφο 1 φέρουν επισήμανση. Ανάλογη επισήμανση επικολλάται στις θύρες των χώρων όπου τοποθετούνται οι εξοπλισμοί αυτοί.

6. Οι επιχειρήσεις διάθεσης PCB τηρούν μητρώο στο οποίο αναγράφονται η ποσότητα, η προέλευση, η φύση και η περιεκτικότητα σε PCB των χρησιμοποιημένων PCB που παραδίδονται σε αυτές. Παρέχουν τα στοιχεία αυτά στις αρμόδιες αρχές. Οι τοπικές αρχές και το κοινό μπορούν να έχουν πρόσβαση στο εν λόγω μητρώο. Οι επιχειρήσεις χορηγούν επίσης στους κατόχους οι οποίοι τους παραδίδουν χρησιμοποιημένα PCB απόδειξη στην οποία αναφέρονται η φύση και η ποσότητά τους.

7. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές παρακολουθούν τις κοινοποιημένες ποσότητες.

Άρθρο 5

1. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 3 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, τα κράτη μέλη απαγορεύουν το διαχωρισμό των PCB από άλλες ουσίες, ο οποίος γίνεται με σκοπό την εκ νέου χρησιμοποίηση των PCB.
2. Τα κράτη μέλη απαγορεύουν τη συμπλήρωση μετασχηματιστών με PCB.
3. Έως ότου απολυμανθούν, τεθούν εκτός λειτουργίας ή/και διατεθούν σύμφωνα προς την παρούσα οδηγία, η συντήρηση μετασχηματιστών που περιέχουν PCB μπορεί να συνεχίζεται μόνον εφόσον ο στόχος είναι να εξασφαλιστεί η συμμόρφωση των PCB που περιέχουν προς τους τεχνικούς κανόνες ή προδιαγραφές σχετικά με τη διηλεκτρική ποιότητα, υπό τον όρο ότι οι μετασχηματιστές βρίσκονται σε καλή κατάσταση λειτουργίας και δεν έχουν διαρροές.

Άρθρο 6

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι τα χρησιμοποιημένα PCB και οι συσκευές που περιέχουν PCB οι οποίες οφείλουν να περιληφθούν σε κατάλογο σύμφωνα προς το άρθρο 4 παράγραφος 1 μεταφέρονται το ταχύτερο δυνατόν σε επιχείρηση η οποία έχει λάβει άδεια σύμφωνα προς το άρθρο 8.

2. Πριν η επιχείρηση η οποία έχει λάβει άδεια παραλάβει τα PCB, τα χρησιμοποιημένα PCB ή/και τις συσκευές που περιέχουν PCB, λαμβάνονται όλες τις αναγκαίες δυνατός προφυλάξεις ώστε να αποφευχθεί κάθε κίνδυνος πυρκαγιάς. Προς το σκοπό αυτό, τα παραδινόμενα είδη φυλάσσονται μακριά από εύφλεκτα προϊόντα.

3. Όταν αυτό είναι ευλόγως εφικτό, οι συσκευές που περιέχουν PCB αλλά δεν οφείλουν να περιληφθούν σε κατάλογο σύμφωνα προς το άρθρο 4 παράγραφος 1 και οι οποίες αποτελούν μέρος άλλου εξοπλισμού, μεταφέρονται και συλλέγονται χωριστά όταν ο εξοπλισμός τίθεται εκτός λειτουργίας, ανακυκλώνεται ή δίδεται προς διάθεση.

Άρθρο 7

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να απαγορευθεί η αποτέφρωση PCB ή/και χρησιμοποιημένων PCB επί πλοίων.

Άρθρο 8

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί ότι όλες οι επιχειρήσεις που ασχολούνται με την απολύμανση ή/και τη διάθεση PCB, χρησιμοποιημένων PCB ή/και συσκευών που περιέχουν PCB, λαμβάνουν άδεια σύμφωνα με το άρθρο 9 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ.

2. Όταν η διάθεση συνίσταται σε αποτέφρωση, εφαρμόζεται η οδηγία 94/67/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1994, για την αποτέφρωση των επικινδύνων αποβλήτων⁽¹⁾. Μπορούν να γίνουν δεκτές και άλλες μέθοδοι διάθεσης PCB, χρησιμοποιημένων PCB ή/και συσκευών που περιέχουν PCB, υπό τον όρο ότι οι μέθοδοι αυτές επιτυγχάνουν ισοδύναμες προδιαγραφές ασφαλείας του περιβάλλοντος —σε σχέση προς την αποτέφρωση— και πληρούν τις τεχνικές απαιτήσεις οι οποίες αναφέρονται ως οι καλύτερες διαθέσιμες τεχνικές.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν χωριστά ή από κοινού τα αναγκαία μέτρα προς ανάπτυξη, εφόσον ενδείκνυται, και λαμβάνοντας υπόψη το άρθρο 4 παράγραφος 3 στοιχείο α) σημείο ii) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93⁽²⁾ και το άρθρο 5 παράγραφος 1 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, εγκαταστάσεων διάθεσης, απολύμανσης και ασφαλούς εναποθήκευσης PCB, χρησιμοποιημένων PCB ή/και συσκευών που περιέχουν PCB.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 365 της 31. 12. 1994, σ. 34.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 30 της 6. 2. 1993, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 94/721/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 288 της 9. 11. 1994, σ. 36).

Άρθρο 9

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί ότι οι μετασχηματιστές που περιέχουν ποσοστό PCB άνω του 0,05 % κατά βάρος απολυμάνονται υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- στόχος της απολύμανσης είναι να μειωθεί το επίπεδο των PCB σε ποσοστό κάτω του 0,05 % κατά βάρος και, ει δυνατόν, όχι άνω του 0,005 % κατά βάρος·
- το υγρό αντικατάστασης που δεν περιέχει PCB πρέπει να παρουσιάζει αισθητά μικρότερους κινδύνους·
- η αντικατάσταση του υγρού δεν πρέπει να θίγει τη μετέπειτα διάθεση των PCB·
- η επισήμανση του μετασχηματιστή μετά την απολύμανσή του αντικαθίσταται από την επισήμανση που αναφέρεται στο παράρτημα.

2. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 3, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι μετασχηματιστές τα υγρά των οποίων περιέχουν ποσοστό PCB κυμαινόμενο μεταξύ 0,05 % και 0,005 % κατά βάρος, είτε απολυμάνονται υπό τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία β) έως δ) είτε διατίθενται στο τέλος της ωφέλιμης ζωής τους.

Άρθρο 10

Η Επιτροπή, ενεργώντας σύμφωνα προς τη διαδικασία της επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 18 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ:

- καθορίζει τις μεθόδους μετρήσεως αναφοράς για τον προσδιορισμό της περιεκτικότητας σε PCB των μολυσμένων υλικών. Οι μετρήσεις που έχουν γίνει πριν από τον καθορισμό των μεθόδων μετρήσεως αναφοράς παραμένουν έγκυρες·
- μπορεί να καθορίσει τεχνικά πρότυπα για τις άλλες μεθόδους διάθεσης PCB που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 δεύτερη πρόταση·
- διαθέτει κατάλογο ονομασιών παραγωγής πυκνωτών, ρυθμιστών εντάσεως και πηνίων αυτεπαγωγής, που περιέχουν PCB·
- επισημαίνει, εφόσον απαιτείται, μόνο για τους σκοπούς του άρθρου 9 παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ), άλλα λιγότερο επικίνδυνα υποκατάστατα των PCB.

Άρθρο 11

1. Εντός τριών ετών από την έκδοση της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη καταρτίζουν:

- σχέδια απολύμανσης ή/και διάθεσης των συσκευών που έχουν απογραφεί και των PCB τα οποία περιέχουν,
- γενικές κατευθύνσεις για τη συλλογή και τη μετέπειτα διάθεση συσκευών οι οποίες δεν οφείλουν να περιληφθούν σε κατάλογο σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1, όπως ορίζει το άρθρο 6 παράγραφος 3.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή αυτά τα σχέδια και τις γενικές κατευθύνσεις.

Άρθρο 12

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο εντός 18 μηνών από την έκδοσή της. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

2. Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς ρυθμίσεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά τα λοιπά κράτη μέλη.

Άρθρο 13

1. Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει από την ημερομηνία της εκδόσεώς της και καταργεί την οδηγία 76/403/ΕΟΚ από την ημερομηνία αυτή.

2. Από την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1:

- α) η αναφορά που γίνεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 της οδηγίας 87/101/ΕΟΚ⁽¹⁾ στα «PCB και PCT κατά την έννοια της οδηγίας 76/403/ΕΟΚ», νοείται ως αναφορά στα PCB κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας·
- β) η αναφορά που γίνεται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 της οδηγίας 87/101/ΕΟΚ στην οδηγία 76/403/ΕΟΚ, νοείται ως αναφορά στην παρούσα οδηγία·
- γ) η αναφορά που γίνεται στο άρθρο 2 στοιχείο ι) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93 και στο άρθρο 6 της οδηγίας 76/403/ΕΟΚ, νοείται ως αναφορά στο άρθρο 8 της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 14

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

...

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 42 της 19. 2. 1987, σ. 43.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΜΑΣΜΕΝΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΥΝ PCB

Κάθε στοιχείο απολυμανθείσας συσκευής επισημαίνεται ευκρινώς με ανεξίτηλη και ανάγλυφη ή εγχάρακτη επιγραφή, η οποία πρέπει να περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία και να συντάσσεται στη γλώσσα της χώρας στην οποία χρησιμοποιείται η συσκευή:

ΑΠΟΛΥΜΑΣΜΕΝΗ ΣΥΣΚΕΥΗ PCB	
το υγρό που περιείχε PCB αντικαταστάθηκε	
— από	(όνομα του υποκατάστατου)
— την	(ημερομηνία)
— εκ μέρους	(επιχείρηση)
συγκέντρωση PCB	
— στο προηγούμενο υγρό	% κατά βάρος
— στο νέο υγρό	% κατά βάρος

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Στις 3 Νοεμβρίου 1988, η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο πρόταση οδηγίας, η οποία βασίζεται στο άρθρο 100Α της συνθήκης ΕΟΚ, σχετικά με την εξάλειψη των PCB/PCT⁽¹⁾.
2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έδωσε τη γνώμη του σε πρώτη ανάγνωση στις 17 Μαΐου 1990⁽²⁾ και στις 12 Δεκεμβρίου 1990⁽³⁾.
Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έδωσε τη γνώμη της στις 30 Μαρτίου 1989⁽⁴⁾.
3. Κατόπιν των γνωμών που δόθηκαν, η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο, στις 22 Οκτωβρίου 1991, τροποποιημένη πρόταση, η οποία βασίζεται στα άρθρα 100Α και 113 της συνθήκης⁽⁵⁾.
4. Το Συμβούλιο, ωστόσο, έκρινε ότι η ορθή νομική βάση θα ήταν το άρθρο 130Σ παράγραφος 1 της συνθήκης και, συνεπώς, διαβουλεύτηκε σχετικά με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δέχτηκε την προτεινόμενη αλλαγή της νομικής βάσης με ψήφισμα που εξέδωσε στις 20 Σεπτεμβρίου 1995.
5. Στις 27 Νοεμβρίου 1995, το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή του θέση σύμφωνα με το άρθρο 189Γ της συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ

Το σχέδιο οδηγίας προβλέπει μέτρα για την ελεγχόμενη εξάλειψη των PCB ή/και των χρησιμοποιημένων PCB, και την απολύμανση ή την εξάλειψη συσκευών που περιέχουν PCB, προκειμένου να εξαλειφθούν πλήρως μέσα σε ορισμένο χρονικό διάστημα.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ

1. Γενικές παρατηρήσεις

Από τότε που υποβλήθηκε η τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής μέχρι σήμερα, έχουν σημειωθεί εξελίξεις τόσο όσον αφορά τα διεθνή και κοινοτικά κανονιστικά κείμενα όσο και την τεχνική πρόοδο στον τομέα της εξάλειψης των επικίνδυνων ουσιών.

Πράγματι, τα συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση των Παρισίων αποφάσισαν το Σεπτέμβριο του 1992 την εξάλειψη των PCB μέχρι το τέλος του 1999 όσον αφορά τα παράχθια κράτη της Βόρειας Θάλασσας και μέχρι το τέλος του 2010 όσον αφορά τα λοιπά συμβαλλόμενα κράτη στη σύμβαση. Μέσα από πολλές κοινοτικές πράξεις [οδηγία 91/156/ΕΟΚ για την τροποποίηση της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ σχετικά με τα απόβλητα⁽⁶⁾, οδηγία 91/689/ΕΟΚ σχετικά με τα επικίνδυνα απόβλητα⁽⁷⁾, οδηγία 94/67/ΕΟΚ σχετικά με την αποτέφρωση των επικίνδυνων αποβλήτων⁽⁸⁾ και κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 259/93 σχετικά με την επιτήρηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων⁽⁹⁾], έχουν επίσης επιλυθεί και άλλες πτυχές της τροποποιημένης πρότασης της Επιτροπής.

Γι' αυτό ακριβώς το λόγο, το Συμβούλιο έκρινε ότι μπορούσε να απλοποιήσει και να επαναπροσανατολίσει το νόημα αυτής της πρότασης. Έτσι, διέγραψε τις διατάξεις οι

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 319 της 12. 12. 1988, σ. 57.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 149 της 18. 6. 1990, σ. 150.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 19 της 28. 1. 1991, σ. 83.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 139 της 5. 6. 1989, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. C 299 της 20. 11. 1991, σ. 9.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 78 της 26. 3. 1991, σ. 32.

⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 20.

⁽⁸⁾ ΕΕ αριθ. L 365 της 31. 12. 1994, σ. 34.

⁽⁹⁾ ΕΕ αριθ. L 30 της 6. 2. 1993, σ. 1.

οποίες στο μεταξύ έχουν καλυφθεί από άλλες οδηγίες (για παράδειγμα, σχετικά με τη μεταφορά και την εξάλειψη με αποτέφρωση των PCB) και όρισε το τέλος του 2010 ως προθεσμία για την οριστική εξάλειψη των PCB.

Δεδομένου ότι η απαγόρευση της διάθεσης των PCB και ορισμένων υποκατάστατών τους στην αγορά από το 1985 προκάλεσε αύξηση του όγκου των «χρησιμοποιημένων» PCB και του μολυσμένου υλικού, οι προϋποθέσεις εξάλειψης πρέπει κυρίως να αποσκοπούν στο να αποφευχθεί ο ανεξέλεγκτος διασκορπισμός τους λόγω των σοβαρών κινδύνων που ενέχουν για το περιβάλλον και τη δημόσια υγεία.

Το Συμβούλιο προσπάθησε να κρατήσει ουσιαστικά τις διατάξεις που εξασφαλίζουν υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας και του περιβάλλοντος δίχως να επιδιώκει τη συστηματική εναρμόνιση και λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορετικές καταστάσεις που υπάρχουν στα κράτη μέλη.

2. Ειδικές παρατηρήσεις

Με βάση τις προαναφερόμενες γενικές εκτιμήσεις, το Συμβούλιο μπόρεσε να ακολουθήσει εν μέρει η εν όλω τροπολογία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που έχουν ενσωματωθεί από την Επιτροπή στην τροποποιημένη της πρόταση, εκτός από τις τροπολογίες με τον αριθμό:

- 8, 9, 10, 11, 13, 20, 23, 32, 33, 51, 55, 58, 59, 60, 63, 65 και 66, το περιεχόμενο των οποίων καλύπτεται ήδη από άλλες κοινοτικές πράξεις ή που θα αποτελέσουν αντικείμενο νέων προτάσεων της Επιτροπής,
- 22, 24, 27, 30, 31, 36 και 37, που αφορούν μέτρα, το εύρος των οποίων και οι προσπάθειες που χρειάζονται, είναι τέτοια που μπορούν να ρυθμιστούν καλύτερα από τα ίδια τα κράτη μέλη παρά από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Εξάλλου, το Συμβούλιο έκρινε σκόπιμο να ενισχυθούν ορισμένες πλευρές της τροποποιημένης πρότασης, όπως:

- η κατάρτιση καταλόγων (άρθρο 4), η οποία έγινε υποχρεωτική για όγκο PCB μεγαλύτερο των 5 dm³ εντός μικρότερης προθεσμίας από αυτή που προβλεπόταν αρχικά. Και ο έλεγχος των καταλόγων έγινε αυστηρότερος,
- η πλήρωση των μετασχηματιστών με PCB, η οποία απαγορεύτηκε (άρθρο 5).

Το Συμβούλιο έκρινε ότι η ερμηνεία που πρέπει να δοθεί στην αρχή της εγγύτητας έπρεπε να γίνει λίγο ελαστικότερη για να μπορέσουν να συμμορφωθούν προς τις διατάξεις της οδηγίας και ορισμένα κράτη μέλη που δεν έχουν δυνατότητες εξάλειψης (έβδομη αιτιολογική σκέψη και άρθρο 8 παράγραφος 3 τροπολογία 56).

Τέλος, το Συμβούλιο έκρινε απαραίτητο να συμπεριληφθούν και μερικές άλλες σημαντικές πλευρές του θέματος που αφορούν συγκεκριμένα:

- τον καθορισμό προθεσμίας μέχρι το τέλος του 2010 για την εξάλειψη των PCB, πράγμα που δεν εμποδίζει την τήρηση των παράλληλων δεσμεύσεων που έχουν αναλάβει ορισμένα κράτη μέλη στο πλαίσιο της σύμβασης των Παρισίων (άρθρο 3 και έκτη αιτιολογική σκέψη),
- την αναθεώρηση και την απλούστευση των προϋποθέσεων για την απολύμανση των συσκευών και μια παρέκκλιση από την προθεσμία του 2010 όσον αφορά τους μετασχηματιστές με μικρή περιεκτικότητα PCB, επιτρέποντας την εξάλειψή τους στο τέλος της χρήσιμης ζωής τους (άρθρο 9),
- την ανάθεση στην Επιτροπή συμπληρωματικών εκτελεστικών αρμοδιοτήτων, όπως ο καθορισμός τεχνικών προδιαγραφών για άλλους τρόπους εξάλειψης των PCB, η κατάρτιση καταλόγου ονομασιών παραγωγής πυκνωτών και η επισήμανση άλλων, λιγότερο επικίνδυνων, υποκατάστατων των PCB (άρθρο 10).

Η Επιτροπή έκανε δεκτές όλες αυτές τις τροποποιήσεις.

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 9/96

η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 27 Νοεμβρίου 1995

για τη θέσπιση της οδηγίας 96/.../ΕΚ του Συμβουλίου της ... σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης

(96/C 87/02)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

της ρύπανσης που προέρχεται από τις βιομηχανικές εγκαταστάσεις·

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130Σ παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189Γ της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι οι στόχοι και οι αρχές της κοινοτικής περιβαλλοντικής πολιτικής, όπως ορίζονται στο άρθρο 130Ρ της συνθήκης, αποσκοπούν ιδίως στην πρόληψη, τη μείωση και, στο μέτρο του δυνατού, την εξάλειψη της ρύπανσης, με ενέργειες κατά προτεραιότητα στην πηγή, καθώς και στην εξασφάλιση συνετής διαχείρισης των φυσικών πόρων, σύμφωνα με τις βασικές αρχές του «ο ρυπαίνων πληρώνει» και της πρόληψης·
- (2) ότι το πέμπτο πρόγραμμα δράσης στον τομέα του περιβάλλοντος, του οποίου η γενική προσέγγιση εγκρίθηκε από το Συμβούλιο και τους αντιπροσώπους των κυβερνήσεων των κρατών μελών που συνήλθαν στα πλαίσια του Συμβουλίου με το ψήφισμά του της 1ης Φεβρουαρίου 1993⁽⁴⁾, αποδίδει προτεραιότητα στην ολοκληρωμένη μείωση της ρύπανσης, ως σημαντικού στοιχείου της εξέλιξης προς πλέον μακροχρόνια ισορροπία μεταξύ, αφενός, των ανθρωπινων δραστηριοτήτων και της κοινωνικοοικονομικής ανάπτυξης και, αφετέρου, των πόρων και της αναγεννητικής δυνατότητας της φύσης·
- (3) ότι η υλοποίηση μιας ολοκληρωμένης προσέγγισης για τον έλεγχο της ρύπανσης απαιτεί την ανάληψη δράσης σε κοινοτικό επίπεδο, προκειμένου να τροποποιηθεί και να συμπληρωθεί η ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία που αφορά την πρόληψη και τον έλεγχο

- (4) ότι η οδηγία 84/360/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1984, σχετικά με την καταπολέμηση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης από βιομηχανικές εγκαταστάσεις⁽⁵⁾, θέσπισε ένα γενικό πλαίσιο βάσει του οποίου απαιτείται προηγούμενη άδεια για την εκμετάλλευση ή την ουσιαστική τροποποίηση των βιομηχανικών εγκαταστάσεων που μπορούν να προκαλέσουν ατμοσφαιρική ρύπανση·
- (5) ότι η οδηγία 76/464/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 4ης Μαΐου 1976, περί ρυπάνσεως που προκαλείται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες που εκχέονται στο υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας⁽⁶⁾, εισήγαγε την υποχρέωση άδειας για την απόρριψη των ουσιών αυτών·
- (6) ότι, μολονότι υπάρχει κοινοτική νομοθεσία για την καταπολέμηση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης και για την πρόληψη ή την ελαχιστοποίηση των απορρίψεων επικίνδυνων ουσιών στο νερό, δεν υπάρχει συγκρίσιμη κοινοτική νομοθεσία για την πρόληψη ή τη μείωση των εκπομπών στο έδαφος·
- (7) ότι διαφορετικές προσεγγίσεις για το χωριστό έλεγχο των εκπομπών στον αέρα, το νερό ή το έδαφος ενδέχεται να ευνοήσουν τη διασπορά της ρύπανσης στο περιβάλλον αντί να προστατεύσουν το περιβάλλον στο σύνολό του·
- (8) ότι ο στόχος μιας ολοκληρωμένης προσέγγισης για τον έλεγχο της ρύπανσης είναι η πρόληψη, όπου αυτό είναι εφικτό, των εκπομπών στην ατμόσφαιρα, το νερό και το έδαφος, λαμβανομένης υπόψη της διαχείρισης των αποβλήτων και, όταν αυτό είναι αδύνατο, η ελαχιστοποίησή τους, ώστε να επιτυγχάνεται υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του·
- (9) ότι η παρούσα οδηγία θεσπίζει ένα γενικό πλαίσιο για την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης· ότι προβλέπει τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή της ολοκληρωμένης πρόληψης και ελέγχου της ρύπανσης ώστε να επιτευχθεί υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του· ότι η εφαρμογή της αρχής της αειφόρου ανάπτυξης ευνοείται με την ολοκληρωμένη προσέγγιση της μείωσης της ρύπανσης·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 311 της 17. 11. 1993, σ. 6 και ΕΕ αριθ. C 165 της 1. 7. 1995, σ. 9.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 195 της 18. 7. 1995, σ. 54.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ αριθ. C 18 της 23. 1. 1995, σ. 96). Κοινή θέση του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 1995 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα), και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 138 της 17. 5. 1993, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 188 της 16. 7. 1984, σ. 20. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 48).

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 129 της 18. 5. 1976, σ. 23. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ.

- (10) ότι οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται με την επιφύλαξη της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον⁽¹⁾: ότι, οσάκις για τη χορήγηση άδειας, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη πληροφορίες ή συμπέρασματα εκ της εφαρμογής της ανωτέρω οδηγίας, η παρούσα οδηγία δεν θίγει την εφαρμογή της·
- (11) ότι τα κράτη μέλη πρέπει να λάβουν τα δέοντα μέτρα για να εξασφαλίζεται ότι ο φορέας εκμετάλλευσης ανταποκρίνεται στις γενικές αρχές ορισμένων βασικών υποχρεώσεων· ότι, προς το σκοπό αυτόν, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη τις γενικές αυτές αρχές όταν θέτουν τους όρους χορήγησης της άδειας·
- (12) ότι οι διατάξεις που θεσπίζονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία πρέπει να εφαρμοστούν στις υφιστάμενες εγκαταστάσεις είτε ύστερα από προθεσμία που καθορίζεται για ορισμένες από τις διατάξεις αυτές, είτε από την ημερομηνία εφαρμογής της παρούσας οδηγίας·
- (13) ότι, για να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικότερα και αποδοτικότερα τα προβλήματα ρύπανσης, ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να λαμβάνει υπόψη του τις περιβαλλοντικές πτυχές· ότι τα στοιχεία πρέπει να κοινοποιούνται στην αρμόδια αρχή ώστε πριν χορηγήσει την άδεια να μπορεί να βεβαιώνεται ότι έχουν προβλεφθεί όλα τα κατάλληλα μέτρα πρόληψης ή ελέγχου της ρύπανσης· ότι η ύπαρξη πολύ διαφορετικών διαδικασιών για την αίτηση άδειας ενδέχεται να οδηγήσει σε διαφορετικά επίπεδα προστασίας του περιβάλλοντος και ευαισθητοποίησης του κοινού· ότι, συνεπώς, οι αιτήσεις άδειας βάσει της παρούσας οδηγίας πρέπει να περιέχουν τουλάχιστον ορισμένα δεδομένα·
- (14) ότι, με το δέοντα συντονισμό της διαδικασίας και των όρων χορήγησης της άδειας μεταξύ των αρμόδιων αρχών, θα επιτευχθεί το υψηλότερο επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του·
- (15) ότι η αρμόδια αρχή πρέπει να χορηγεί ή να τροποποιεί μια άδεια μόνον εφόσον έχουν προβλεφθεί ολοκληρωμένα μέτρα περιβαλλοντικής προστασίας του αέρα, του νερού και του εδάφους·
- (16) ότι η άδεια πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για να πληρούνται οι όροι της, ώστε να επιτυγχάνεται υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του και ότι, με την επιφύλαξη της διαδικασίας χορήγησης άδειας, για τα μέτρα αυτά μπορούν να ισχύουν και γενικές δεσμευτικές προδιαγραφές·
- (17) ότι οι οριακές τιμές εκπομπής, οι ισοδύναμες παράμετροι ή τεχνικά μέτρα πρέπει να βασίζονται στις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, χωρίς να επιτάσσουν τη χρήση μιας συγκεκριμένης τεχνικής ή τεχνολογίας, και λαμβανομένων υπόψη των τεχνικών χαρακτηριστικών της συγκεκριμένης εκμετάλλευσης, της γεωγραφικής της θέσης και των τοπικών περιβαλλοντικών συνθηκών· ότι, σε όλες τις περιπτώσεις, οι όροι χορήγησης της άδειας προβλέπουν διατάξεις για την ελαχιστοποίηση της ρύπανσης σε μεγάλη απόσταση ή της διασυνοριακής ρύπανσης και εξασφαλίζουν υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του·
- (18) ότι τα κράτη μέλη είναι αρμόδια να καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο είναι δυνατό να λαμβάνονται υπόψη, εφόσον χρειάζεται, τα τεχνικά χαρακτηριστικά της συγκεκριμένης εγκατάστασης, η γεωγραφική της θέση και οι τοπικές συνθήκες περιβάλλοντος·
- (19) ότι, για ένα ποιοτικό πρότυπο περιβάλλοντος, απαιτούνται όροι αυστηρότεροι από εκείνους που είναι δυνατό να επιτευχθούν με τη χρήση των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών, απαιτούνται ιδίως συμπληρωματικοί όροι για την άδεια, με την επιφύλαξη άλλων μέτρων που είναι δυνατό να λαμβάνονται για την τήρηση των ποιοτικών προτύπων περιβάλλοντος·
- (20) ότι, επειδή οι βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές μεταβάλλονται με την πάροδο του χρόνου, ιδίως με την τεχνική πρόοδο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να παρακολουθούν ή να ενημερώνονται για την πρόοδο αυτή·
- (21) ότι οι μεταβολές μιας εγκατάστασης ενδέχεται να είναι ρυπογόνες· ότι, συνεπώς, κάθε μεταβολή που ενδέχεται να έχει συνέπειες για το περιβάλλον πρέπει να κοινοποιείται στην αρμόδια αρχή· ότι, για την ουσιαστική μεταβολή της λειτουργίας, πρέπει να χορηγείται προηγούμενη άδεια σύμφωνα με την παρούσα οδηγία·
- (22) ότι οι όροι χορήγησης της άδειας πρέπει να επανεξετάζονται και, ενδεχομένως, να αναπροσαρμόζονται περιοδικώς· ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, οι όροι αυτοί θα επανεξετάζονται οπωσδήποτε·
- (23) ότι, για να ενημερώνεται το κοινό σχετικά με τη λειτουργία εγκαταστάσεων και τις δυνητικές επιπτώσεις τους στο περιβάλλον και για να εξασφαλιστεί η διαφάνεια της διαδικασίας χορήγησης της άδειας στο σύνολο της Κοινότητας, το κοινό πρέπει να έχει πρόσβαση, πριν ληφθεί οποιαδήποτε απόφαση, στις πληροφορίες σχετικά με τις αιτήσεις άδειας νέων εγκαταστάσεων ή ουσιαστικών μεταβολών καθώς και στις ίδιες τις άδειες, στις αναπροσαρμογές τους και στα σχετικά δεδομένα ελέγχου·
- (24) ότι η κατάρτιση καταλόγου των κυριότερων εκπομπών και των πηγών τους μπορεί να θεωρηθεί ως σημαντικό μέσο το οποίο επιτρέπει, ιδίως, τη σύγκριση των ρυπαντικών δραστηριοτήτων στην Κοινότητα· ότι η κατάρτιση του καταλόγου αυτού θα αναληφθεί από την Επιτροπή, επικουρούμενη, για το σκοπό αυτόν, από ρυθμιστική επιτροπή·
- (25) ότι η πρόοδος και οι ανταλλαγές πληροφοριών σε κοινοτικό επίπεδο όσον αφορά τις βέλτιστες διαθέσι-

(¹) ΕΕ αριθ. L 175 της 5. 7. 1985, σ. 40.

μες τεχνικές θα επιτρέψουν τη μείωση των τεχνολογικών διαφορών εντός της Κοινότητας, θα ευνοήσουν την διάδοση, ανά τον κόσμο, των οριακών τιμών και των τεχνικών που χρησιμοποιούνται στην Κοινότητα και θα βοηθήσουν τα κράτη μέλη κατά την αποτελεσματική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας·

- (26) ότι πρέπει να καταρτίζονται τακτικά εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή και την αποτελεσματικότητα της παρούσας οδηγίας·
- (27) ότι η παρούσα οδηγία αφορά τις εγκαταστάσεις με σημαντικές δυνατότητες ρύπανσης και, κατά συνέπεια, διασυνοριακής ρύπανσης· ότι οργανώνεται διασυνοριακή διαβούλευση όταν υποβάλλονται αιτήσεις αδειάς για νέες εγκαταστάσεις ή για ουσιαστικές μεταβολές εγκαταστάσεων που ενδέχεται να έχουν σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις για το περιβάλλον· ότι στις αιτήσεις για τις προτάσεις ή τις ουσιαστικές μεταβολές αυτές θα έχει πρόσβαση το κοινό του κράτους μέλους το οποίο ενδέχεται να θιγεί·
- (28) ότι είναι δυνατό να χρειαστεί κοινοτική δράση για τον καθορισμό οριακών τιμών εκπομπής για ορισμένες κατηγορίες εγκαταστάσεων και ρυπαντικών ουσιών που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία· ότι το Συμβούλιο θα καθορίσει τις οριακές τιμές σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης·
- (29) ότι οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των κοινοτικών διατάξεων σε θέματα υγείας και ασφάλειας στο εργασιακό περιβάλλον,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Σκοπός και πεδίο εφαρμογής

Στόχος της οδηγίας είναι η ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης που προκαλούν οι δραστηριότητες του παραρτήματος I. Η οδηγία προβλέπει μέτρα αποφυγής και, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, μείωσης των εκπομπών από τις ανωτέρω δραστηριότητες στην ατμόσφαιρα, το νερό και το έδαφος, και μέτρα για τα απόβλητα, ώστε να επιτευχθεί υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του, με την επιφύλαξη της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ και των άλλων σχετικών κοινοτικών απαιτήσεων.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1. «ουσίες»: τα χημικά στοιχεία και οι ενώσεις τους, πλην των κατά την έννοια της οδηγίας 80/836/Ευρα-

τόμ⁽¹⁾ ραδιενεργών ουσιών καθώς και των γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών κατά την έννοια της οδηγίας 90/219/ΕΟΚ⁽²⁾ και της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ⁽³⁾.

2. «ρύπανση»: η άμεση ή έμμεση εισαγωγή, στην ατμόσφαιρα, το νερό ή το έδαφος, ως αποτέλεσμα ανθρώπινης δραστηριότητας, ουσιών, κραδασμών, θερμότητας ή θορύβου που ενδέχεται να θίξουν την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον, να υποβαθμίσουν υλικά αγαθά, να παραβιάσουν ή να εμποδίσουν την ψυχαγωγική λειτουργία καθώς και τις άλλες νόμιμες χρήσεις του περιβάλλοντος·
3. «εγκατάσταση»: κάθε ακίνητη τεχνική μονάδα όπου εκτελούνται μία ή περισσότερες από τις δραστηριότητες του παραρτήματος I, καθώς και όλες οι άλλες άμεσα συνδεδεμένες δραστηριότητες, τεχνικώς συναφείς με τις εκεί εκτελούμενες, και η οποία ενδέχεται να επηρεάζει τις εκπομπές και τη ρύπανση·
4. «υφιστάμενη εγκατάσταση»: μια λειτουργούσα εγκατάσταση ή, στο πλαίσιο της νομοθεσίας που προΐσχυει της θέσης σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, μια εγκεκριμένη εγκατάσταση ή μια εγκατάσταση για την οποία έχει υποβληθεί πλήρης αίτηση αδειάς, σύμφωνα με τη γνώμη της αρμόδιας αρχής, αν η εγκατάσταση τεθεί σε λειτουργία το αργότερο ένα έτος μετά την ημερομηνία θέσης σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας·
5. «εκπομπή»: η άμεση ή έμμεση απόρριψη ουσιών, κραδασμών, θερμότητας ή θορύβου στον αέρα, το νερό ή το έδαφος, από σημειακές ή διάχυτες πηγές της εγκατάστασης·
6. «οριακές τιμές εκπομπής»: η μάζα, εκφρασμένη σε σχέση με ορισμένες ειδικές παραμέτρους, η συγκέντρωση ή/και η στάθμη μιας εκπομπής, της οποίας δεν επιτρέπεται η υπέρβαση κατά τη διάρκεια μιας ή περισσότερων συγκεκριμένων χρονικών περιόδων. Οριακές τιμές εκπομπής μπορούν να ορίζονται και για συγκεκριμένες ομάδες, οικογένειες ή κατηγορίες ουσιών, ιδίως δε για όσες αναφέρονται στο παράρτημα III.

⁽¹⁾ Οδηγία 80/836/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1980, περί τροποποίησης των οδηγιών για τον καθορισμό των βασικών κανόνων προστασίας της υγείας του πληθυσμού και των εργαζομένων από τους κινδύνους που προκύπτουν από ιοντίζουσες ακτινοβολίες ραδιενεργών ουσιών (ΕΕ αριθ. L 246 της 17. 9. 1980, σ. 1). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 84/467/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 265 της 5. 10. 1984, σ. 4).

⁽²⁾ Οδηγία 90/219/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 1990, για την περιορισμένη χρήση γενετικώς τροποποιημένων μικροοργανισμών (ΕΕ αριθ. L 117 της 8. 5. 1990, σ. 1). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 94/51/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 297 της 18. 11. 1994, σ. 29).

⁽³⁾ Οδηγία 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 1990, για την σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον (ΕΕ αριθ. L 117 της 8. 5. 1990, σ. 15). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 94/15/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 103 της 22. 4. 1994, σ. 20).

Οι οριακές τιμές εκπομπής ουσιών ισχύουν κανονικά στο σημείο όπου οι εκπομπές βγαίνουν από την εγκατάσταση, χωρίς να υπολογίζεται, για τον προσδιορισμό τους, η τυχόν αραιώσή τους. Όσον αφορά τις έμμεσες απορρίψεις στο νερό, οι επιπτώσεις ενός σταθμού καθαρισμού μπορούν να συνυπολογίζονται κατά τον προσδιορισμό των οριακών τιμών εκπομπής της εγκατάστασης, υπό την προϋπόθεση ότι κατοχυρώνεται ισοδύναμο επίπεδο προστασίας του όλου περιβάλλοντος και ότι δεν γεννώνται μεγαλύτερα ρυπαντικά φορτία για το περιβάλλον, με την επιφύλαξη ότι θα τηρηθούν οι διατάξεις της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ και των οδηγιών που εκδόθηκαν προς εφαρμογή της·

ανεξαρτήτως του αν οι ως άνω τεχνικές χρησιμοποιούνται ή παράγονται εντός του οικείου κράτους μέλους, εφόσον εξασφαλίζεται η πρόσβαση του φορέα εκμετάλλευσης σ' αυτές με λογικούς όρους,

— «βέλτιστες» σημαίνει τις πλέον αποτελεσματικές όσον αφορά την επίτευξη υψηλού γενικού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του.

Κατά τον προσδιορισμό των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών, πρέπει να λαμβάνονται ιδιαίτερα υπόψη τα στοιχεία του παραρτήματος IV·

7. «ποιοτικό πρότυπο περιβάλλοντος»: η δέσμη απαιτήσεων που πρέπει να πληρούνται σε συγκεκριμένο χρόνο από ένα συγκεκριμένο περιβάλλον ή ένα επί μέρους τμήμα του, σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία·

12. «φορέας εκμετάλλευσης»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο εκμεταλλεύεται ή κατέχει την εγκατάσταση, ή, αν αυτό προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία, στο οποίο έχει εκχωρηθεί αποφασιστική οικονομική εξουσία επ' αυτής της τεχνικής λειτουργίας.

8. «αρμόδια αρχή»: αρχές, ή οργανισμοί αρμόδιοι, δυνάμει της νομοθεσίας των κρατών μελών, για την εκτέλεση των υποχρεώσεων εκ της παρούσας οδηγίας·

Άρθρο 3

9. «άδεια»: το τμήμα ή το σύνολο μιας ή περισσότερων εγγράφων αποφάσεων, με το οποίο δίνεται άδεια λειτουργίας μέρους ή ολόκληρης εγκατάστασης υπό ορισμένους όρους διασφαλίζοντας ότι η εγκατάσταση πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας. Η άδεια μπορεί να καλύπτει μία ή περισσότερες εγκαταστάσεις ή τμήματα εγκαταστάσεων στον ίδιο τόπο και με τον ίδιο φορέα λειτουργίας·

Βασικές αρχές των θεμελιωδών υποχρεώσεων του φορέα

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές να ελέγχουν ότι η εγκατάσταση θα λειτουργήσει κατά τρόπον ώστε:

10. α) «μεταβολή της λειτουργίας»: κάθε αλλαγή των χαρακτηριστικών ή του τρόπου λειτουργίας, ή επέκταση της εγκατάστασης που μπορεί να έχει επιπτώσεις στο περιβάλλον·

α) να λαμβάνονται όλα τα κατάλληλα προληπτικά αντιρροπαντικά μέτρα, ιδίως με χρήση των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών·

β) «ουσιαστική μεταβολή»: κάθε μεταβολή της εκμετάλλευσης που κατά τη γνώμη της αρμόδιας αρχής ενδέχεται να έχει αρνητικές και σημαντικές επιπτώσεις στον άνθρωπο ή στο περιβάλλον·

β) να μην προκαλείται καμία σημαντική ρύπανση·

11. «βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές»: το πλέον αποτελεσματικό και προηγμένο στάδιο εξέλιξης των δραστηριοτήτων και μεθόδων λειτουργίας που αποδεικνύει την πρακτική ικανότητα συγκεκριμένων τεχνικών να συνιστούν καταρχήν τη βάση των οριακών τιμών εκπομπής για την αποφυγή και, όταν αυτό δεν είναι πρακτικά εφαρμόσιμο, τη γενική μείωση των εκπομπών και των επιπτώσεων για το περιβάλλον στο σύνολό του·

γ) να αποφεύγεται η παραγωγή αποβλήτων σύμφωνα με την οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων⁽¹⁾ ή, εάν αυτό δεν είναι δυνατόν, να αξιοποιούνται ή, όταν αυτό είναι τεχνικά και οικονομικά αδύνατο, να διατίθενται με τρόπο που να αποφεύγονται ή να μειώνονται οι επιπτώσεις στο περιβάλλον·

δ) η ενέργεια να χρησιμοποιείται αποτελεσματικά·

— στις «τεχνικές» περιλαμβάνονται τόσο η τεχνολογία που χρησιμοποιείται όσο και ο τρόπος σχεδιασμού, κατασκευής, συντήρησης, λειτουργίας και αποπλισμού της εγκατάστασης,

ε) να λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα για να προλαμβάνονται τα ατυχήματα και να περιορίζονται οι συνέπειές τους·

— «διαθέσιμες» τεχνικές είναι οι αναπτυχθείσες σε κλίμακα που επιτρέπει την εφαρμογή τους εντός του οικείου βιομηχανικού κλάδου, υπό οικονομικά και τεχνικά βιώσιμες συνθήκες, λαμβανομένων υπόψη του κόστους και των πλεονεκτημάτων,

στ) να λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα κατά την οριστική παύση των δραστηριοτήτων ώστε να αποφεύγεται κάθε κίνδυνος ρύπανσης και ο χώρος της εκμετάλλευσης να επανευρίσκει ικανοποιητική μορφή.

Για να συμμορφωθούν προς το άρθρο αυτό, αρκεί τα κράτη μέλη να διαβεβαιώνονται ότι οι αρμόδιες αρχές συνεκτιμούν τις ανωτέρω γενικές αρχές, όταν θέτουν τους όρους χορήγησης αδειών.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 39. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 48).

Άρθρο 4**Άδειες για νέες εγκαταστάσεις**

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι καμία εγκατάσταση δεν λειτουργεί χωρίς άδεια σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπονται από την οδηγία 88/609/ΕΟΚ, της 24ης Νοεμβρίου 1988, για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων τύπων από μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης⁽¹⁾.

Άρθρο 5**Όροι χορήγησης άδειας για υφιστάμενες εγκαταστάσεις**

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές τους θα επιτύχουν, με τις άδειες που δίδονται σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 8 ή με δέουσα επανεξέταση και ενδεχόμενο εκσυγχρονισμό των όρων άδειας, να λειτουργούν οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις σύμφωνα με τις προδιαγραφές των άρθρων 3, 7, 9, 10, 13, 14 πρώτη και δεύτερη περίπτωση και του άρθρου 15 παράγραφος 2 το πολύ οκτώ έτη μετά την έναρξη εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, με την επιφύλαξη άλλων ειδικών κοινοτικών διατάξεων.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εφαρμοστούν τα άρθρα 1, 2, 11, 12, 14 τρίτη περίπτωση, το άρθρο 15 παράγραφοι 1, 3 και 4, τα άρθρα 16 και 17 και το άρθρο 18 παράγραφος 2, στις υφιστάμενες εγκαταστάσεις αμέσως μετά την έναρξη εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 6**Αίτηση άδειας**

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε η αίτηση άδειας που απευθύνεται στην αρμόδια αρχή να περιλαμβάνει περιγραφή:

- της εγκατάστασης και των δραστηριοτήτων της,
- των πρώτων και βοηθητικών υλών, των ουσιών και της ενέργειας που χρησιμοποιούνται ή παράγονται από την εγκατάσταση,
- των πηγών εκπομπών της εγκατάστασης,
- των συνθηκών του χώρου όπου θα λειτουργήσει η εγκατάσταση,
- της φύσης και των ποσοτήτων των προβλεπόμενων εκπομπών της εγκατάστασης σε κάθε μέσο καθώς και προσδιορισμό των σημαντικών επιπτώσεων των εκπομπών στο περιβάλλον,
- της προβλεπόμενης τεχνολογίας και των άλλων τεχνικών που αποσκοπούν στην πρόληψη των εκπομπών που προέρχονται από την εγκατάσταση ή, εάν αυτό δεν είναι δυνατόν, στη μείωσή τους,

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 336 της 7. 12. 1988, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 90/656/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 353 της 17. 12. 1990, σ. 59).

- αν χρειάζεται, των μέτρων πρόληψης και αξιοποίησης των αποβλήτων που παράγει η εγκατάσταση,
- των άλλων μέτρων που προβλέπονται για τη συμμόρφωση με τις βασικές αρχές των ουσιαστικών υποχρεώσεων του φορέα της εκμετάλλευσης που αναφέρονται στο άρθρο 2α,
- των προβλεπόμενων μέτρων παρακολούθησης των εκπομπών στο περιβάλλον.

2. Στις περιπτώσεις που πληροφορίες παρεχόμενες σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, ή έκθεση ασφαλείας συντασσόμενη κατ'εφαρμογή της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1982, περί του κινδύνου ατυχημάτων μεγάλης εκτάσεως τον οποίο περικλείουν ορισμένες βιομηχανικές δραστηριότητες⁽²⁾, ή άλλες πληροφορίες χορηγούμενες βάσει άλλων νομοθετημάτων, ανταποκρίνονται σε κάποια από τις απαιτήσεις του παρόντος άρθρου, οι πληροφορίες αυτές μπορούν να περιλαμβάνονται ή να επισυνάπτονται στην αίτηση.

Άρθρο 7**Ολοκληρωμένη προσέγγιση στην έκδοση αδειών**

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τον πλήρη συντονισμό της διαδικασίας και των όρων έκδοσης αδειών όταν σε αυτή μετέχουν πλείονες αρμόδιες αρχές, ώστε να επιτευχθεί αποτελεσματικός και πλήρης συντονισμός των αρχών των αρμοδίων για τη διαδικασία αυτή.

Άρθρο 8**Αποφάσεις**

Με την επιφύλαξη άλλων απαιτήσεων εθνικής ή κοινοτικής νομοθεσίας, η αρμόδια αρχή χορηγεί άδεια για την εγκατάσταση η οποία περιλαμβάνει όρους διά των οποίων εξασφαλίζεται ότι η εγκατάσταση πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας ή, στην αντίθετη περίπτωση, δεν χορηγεί άδεια.

Κάθε χορηγούμενη ή τροποποιημένη άδεια περιλαμβάνει τις προβλεπόμενες στην παρούσα οδηγία πρακτικές λεπτομέρειες για την προστασία του αέρος, των υδάτων και του εδάφους.

Άρθρο 9**Όροι της άδειας**

1. Τα κράτη μέλη βεβαιώνονται ότι η άδεια περιλαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα τήρησης των όρων άδειας που αναφέρονται στα άρθρα 3 και 10 για να εξασφαλίζεται η προστασία της ατμόσφαιρας, του νερού και του εδάφους επιτυγχάνοντας έτσι υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του.
2. Σε περίπτωση νέας εγκατάστασης ή ουσιαστικής μεταβολής στην οποία εφαρμόζεται το άρθρο 4 της οδηγίας

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 230 της 5. 8. 1982, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 48).

85/337/ΕΟΚ, για τη χορήγηση της άδειας πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κάθε κατάλληλη πληροφορία ή συμπέρασμα ληφθέν εκ της εφαρμογής των άρθρων 5, 6 και 7 της προαναφερόμενης οδηγίας.

3. Η άδεια πρέπει να περιλαμβάνει οριακές τιμές εκπομπής για τις ρυπαντικές ουσίες, ιδίως εκείνες του παραρτήματος ΙΙΙ, που αναμένεται να εκπέμπονται από την οικεία εγκατάσταση σε σημαντική ποσότητα αναλόγως της φύσης τους και της δυνατότητας διασποράς της ρύπανσης στο νερό, τον αέρα και το έδαφος. Εφόσον χρειάζεται, η άδεια περιλαμβάνει τις κατάλληλες οδηγίες για την προστασία του εδάφους και των υπόγειων υδάτων και μέτρα για τη διαχείριση των αποβλήτων της εγκατάστασης. Ενδεχομένως, οι οριακές τιμές μπορούν να συμπληρώνονται ή να υποκαθίστανται από ισοδύναμες παραμέτρους ή τεχνικά μέτρα.

Για τις εγκαταστάσεις της παραγράφου 6.6 του παραρτήματος Ι, κατά τον καθορισμό των οριακών τιμών εκπομπής σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, θα λαμβάνονται υπόψη οι προσαρμοσμένες σε αυτές τις κατηγορίες εγκαταστάσεων πρακτικές μεθοδεύσεις.

4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 10, οι αναφερόμενες στην παράγραφο οριακές τιμές εκπομπής ή οι ισοδύναμες παράμετροι και τεχνικά μέτρα βασίζονται στις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, χωρίς να προδιαγράφουν τη χρήση μιας συγκεκριμένης τεχνικής ή τεχνολογίας, και λαμβανόμενων υπόψη των τεχνικών χαρακτηριστικών της συγκεκριμένης εγκατάστασης, της γεωγραφικής της θέσης και των τοπικών περιβαλλοντικών συνθηκών. Σε όλες τις περιπτώσεις, οι όροι χορήγησης της άδειας προβλέπουν διατάξεις για την ελαχιστοποίηση της διαμεθοριακής ρύπανσης για την μεγάλη απόσταση και εξασφαλίζουν υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του.

5. Η άδεια περιλαμβάνει κατάλληλες απαιτήσεις παρακολούθησης των απορρίψεων, στις οποίες καθορίζεται η μεθοδολογία και η συχνότητα των μετρήσεων, η διαδικασία αξιολόγησης των μέτρων, καθώς και η υποχρέωση παροχής στην αρμόδια αρχή των αναγκαίων στοιχείων για τον έλεγχο της τήρησης των όρων της άδειας.

Για τις εγκαταστάσεις της παραγράφου 6.6 του παραρτήματος Ι, κατά τη θέσπιση των μέτρων της παρούσας παραγράφου μπορούν να λαμβάνονται υπόψη το κόστος και η ωφέλεια.

6. Η άδεια περιλαμβάνει μέτρα σχετικά με τις μη κανονικές συνθήκες λειτουργίας. Έτσι, όταν κινδυνεύει το περιβάλλον θα υπάρχει κατάλληλη πρόβλεψη για την έναρξη λειτουργίας, τις διαρροές, τις δυσλειτουργίες, τις προσωρινές διακοπές και την οριστική παύση της λειτουργίας.

Η άδεια μπορεί να περιλαμβάνει και προσωρινές παρεκκλίσεις από τις απαιτήσεις της παραγράφου 4, εάν η τήρηση αυτών εντός εξαμήνου εξασφαλίζεται με πρόγραμμα αποκατάστασης εγκρινόμενο από την αρμόδια αρχή, και εάν το σχέδιο μειώνει τη ρύπανση.

7. Η άδεια μπορεί να περιλαμβάνει και άλλους ειδικούς όρους για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, αν το κράτος μέλος ή η αρμόδια αρχή το κρίνουν ενδεδειγμένο.

8. Μη θιγομένης της υποχρεωτικής εφαρμογής της διαδικασίας αδειών, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν ιδιαίτερες απαιτήσεις για συγκεκριμένες κατηγορίες εγκαταστάσεων με γενικούς δεσμευτικούς κανόνες και όχι με τους όρους χορήγησης των αδειών, υπό τον όρο ότι εξασφαλίζεται ολοκληρωμένη προσέγγιση και ισιδύναμο υψηλό επίπεδο προστασίας του εν γένει περιβάλλοντος.

Άρθρο 10

Βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές και ποιοτικά πρότυπα περιβάλλοντος

Εάν ένα ποιοτικό πρότυπο περιβάλλοντος επιβάλλει όρους αυστηρότερους από εκείνους που είναι δυνατόν να επιτευχθούν με τη χρήση των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών, η άδεια επιβάλλει ιδίως πρόσθετους όρους, με την επιφύλαξη άλλων μέτρων που είναι δυνατόν να ληφθούν για την τήρηση των ποιοτικών προτύπων περιβάλλοντος.

Άρθρο 11

Εξέλιξη των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η αρμόδια αρχή να παρακολουθεί ή να ενημερώνεται σχετικά με την εξέλιξη βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών.

Άρθρο 12

Μεταβολές των εγκαταστάσεων εκ μέρους των φορέων εκμετάλλευσης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο φορέας εκμετάλλευσης να ενημερώνει την αρμόδια αρχή για κάθε σχεδιαζόμενη μεταβολή της εγκατάστασης, κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 10 στοιχείο α). Κατά περίπτωση, η αρμόδια αρχή αναπροσαρμόζει την άδεια ή τους όρους αυτής.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε καμία ουσιαστική μεταβολή της λειτουργίας της εγκατάστασης, κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 12, η οποία προβλέπεται από το φορέα εκμετάλλευσης, να μην πραγματοποιείται χωρίς άδεια η οποία εκδίδεται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Η αίτηση άδειας και η σχετική απόφαση της αρμόδιας αρχής πρέπει να καλύπτουν τα τμήματα της εγκατάστασης και τα στοιχεία που απαριθμούνται στο άρθρο 6 τα οποία ενδέχεται να θιγούν από τη μεταβολή. Οι σχετικές διατάξεις των άρθρων 3, 6 έως 10 και του άρθρου 15 παράγραφοι 1, 2 και 4 εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν.

Άρθρο 13

Επανεξέταση και αναπροσαρμογή των όρων της άδειας εκ μέρους της αρμόδιας αρχής

1. Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε οι αρμόδιες αρχές να επανεξετάζουν περιοδικώς και να αναπροσαρμόζουν, ενδεχομένως, τους όρους της άδειας.

2. Η επανεξέταση διενεργείται οπωσδήποτε όταν:
- η ρύπανση από την εγκατάσταση είναι τέτοια ώστε να πρέπει να αναθεωρηθούν οι ισχύουσες οριακές τιμές εκπομπής της άδειας ή να περιληφθούν νέες οριακές τιμές εκπομπής,
 - ουσιαστικές μεταβολές των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών επιτρέπουν σημαντική μείωση των εκπομπών χωρίς υπερβολικό κόστος,
 - η ασφάλεια εκμετάλλευσης της διεργασίας απαιτεί την εφαρμογή άλλων τεχνικών,
 - αυτό επιβάλλεται από νέες κοινοτικές ή εθνικές διατάξεις.

Άρθρο 14

Τήρηση των όρων της άδειας

Τα κράτη μέλη μερμούν ώστε:

- ο φορέας εκμετάλλευσης να τηρεί τους όρους της άδειας στην εγκατάστασή του,
- ο φορέας εκμετάλλευσης να ενημερώνει τακτικά την αρμόδια αρχή για τα αποτελέσματα της παρακολούθησης των απορρίψεων της εγκατάστασης και το συντομότερο δυνατό για κάθε συμβάν ή ατύχημα που επηρεάζει σημαντικά το περιβάλλον,
- οι φορείς εκμετάλλευσης να παρέχουν στους εκπροσώπους της αρμόδιας αρχής κάθε αναγκαία βοήθεια για τη διενέργεια των επιθεωρήσεων της εγκατάστασης, τη δειγματοληψία και τη συλλογή των στοιχείων που απαιτούνται για την εκτέλεση των καθηκόντων τους, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 15

Πρόσβαση στις πληροφορίες και συμμετοχή του κοινού στη διαδικασία χορήγησης της άδειας

1. Με την επιφύλαξη της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 7ης Ιουνίου 1990, σχετικά με την ελεύθερη πληροφόρηση για θέματα περιβάλλοντος για την ελεύθερη πρόσβαση στις πληροφορίες στον τομέα του περιβάλλοντος⁽¹⁾, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι οι αιτήσεις άδειας για νέες εγκαταστάσεις ή για ουσιαστικές μεταβολές τίθενται στη διάθεση του κοινού επί κατάλληλο χρονικό διάστημα, ώστε να μπορεί να εκφέρει γνώμη επ' αυτών, πριν η αρμόδια αρχή λάβει σχετική απόφαση.

Η απόφαση αυτή, με ένα τουλάχιστον αντίγραφο της άδειας και κάθε μετέπειτα αναπροσαρμογής της, πρέπει να τίθεται επίσης στη διάθεση του κοινού.

2. Τα αποτελέσματα που διαθέτει η αρμόδια αρχή από την παρακολούθηση των απορρίψεων που απαιτείται σύμφωνα με τους αναφερόμενους στο άρθρο 9 όρους της άδειας πρέπει να τίθενται στη διάθεση του κοινού.

3. Ανά τριετία και βάσει των στοιχείων που διαβιβάζουν τα κράτη μέλη, η Επιτροπή δημοσιεύει κατάλογο των κυριότερων εκπομπών και των πηγών τους. Η Επιτροπή ορίζει με τη διαδικασία του άρθρου 19 τη μορφή και τα χαρακτηριστικά στοιχεία που είναι αναγκαία για τη διαβίβαση των πληροφοριών.

Η Επιτροπή δύναται, με την ίδια διαδικασία, να προτείνει τα μέτρα που είναι αναγκαία για να διασφαλιστεί η συγκρισιμότητα και η συμπληρωματικότητα των στοιχείων που αφορούν τις εκπομπές του καταλόγου που προβλέπεται ανωτέρω, με τα στοιχεία άλλων μητρώων και πηγών δεδομένων σχετικά με τις εκπομπές.

4. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των περιορισμών που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφοι 2 και 3 της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ.

Άρθρο 16

Ανταλλαγή πληροφοριών

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν, εν όψει ανταλλαγής πληροφοριών, τα απαραίτητα μέτρα για να κοινοποιούν στην Επιτροπή ανά τριετία —η πρώτη κοινοποίηση θα γίνει εντός 18 μηνών από την έναρξη εφαρμογής της οδηγίας— τα αντιπροσωπευτικά στοιχεία σχετικά με τις διαθέσιμες οριακές τιμές εκπομπής ανά κατηγορία δραστηριοτήτων του παραρτήματος I, και, ενδεχομένως, τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές από τις οποίες προκύπτουν οι τιμές αυτές, σύμφωνα κυρίως με τις διατάξεις του άρθρου 9. Για τις μεταγενέστερες κοινοποιήσεις, οι πληροφορίες αυτές θα συμπληρώνονται σύμφωνα με τις διαδικασίες της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου.

2. Η Επιτροπή διοργανώνει ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών και των ενδιαφερομένων βιομηχανικών κλάδων για τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, τις συναφείς προδιαγραφές ελέγχου και την εξέλιξή τους. Η Επιτροπή δημοσιεύει ανά τριετία τα αποτελέσματα των ανταλλαγών πληροφοριών.

3. Οι εκθέσεις για τη θέση σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και την αποτελεσματικότητά της σε σχέση με άλλα κοινοτικά μέσα προστασίας του περιβάλλοντος συντάσσονται σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 6 της οδηγίας 91/692/ΕΟΚ. Η πρώτη έκθεση καλύπτει την περίοδο τριών ετών από την αναφερόμενη στο άρθρο 21 εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Η Επιτροπή υποβάλλει την έκθεση αυτή στο Συμβούλιο, την οποία συνοδεύει, εάν χρειασθεί, με προτάσεις.

(¹) ΕΕ αριθ. L 158 της 23. 6. 1990, σ. 56.

4. Τα κράτη μέλη ιδρύουν ή ορίζουν την ή τις αρχές στις οποίες ανατίθεται η ανταλλαγή πληροφοριών δυνάμει των παραγράφων 1, 2 και 3, και ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή.

Άρθρο 17

Διασυνοριακές επιπτώσεις

1. Όταν ένα κράτος μέλος διαπιστώνει ότι η λειτουργία μιας εγκατάστασης ενδέχεται να έχει αρνητικές σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον ενός άλλου κράτους μέλους, ή όταν το ζητά ένα κράτος μέλος το οποίο διατρέχει μεγάλο κίνδυνο να θιγεί σοβαρά, το κράτος μέλος όπου υποβάλλεται η αίτηση άδειας σύμφωνα με το άρθρο 4 ή το άρθρο 12 παράγραφος 2, διαβιβάζει τις πληροφορίες που παρέχονται σύμφωνα με το άρθρο 6 στο άλλο κράτος μέλος ταυτόχρονα με την κοινοποίηση και στους υπηκόους του. Οι πληροφορίες αυτές χρησιμοποιούνται ως βάση για τις τυχόν αναγκαίες διαβουλεύσεις στο πλαίσιο των διμερών σχέσεων μεταξύ δύο κρατών μελών, με αμοιβαιότητα και ισότητα.

2. Στο πλαίσιο των διμερών σχέσεων τους, τα κράτη μέλη μερμινούν ώστε, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οι αιτήσεις να καθίστανται προσιτές επί κατάλληλο χρονικό διάστημα, και στο κοινό του κράτους μέλους το οποίο ενδέχεται να θιγεί, ώστε το κοινό να μπορέσει να διατυπώσει τα σχόλιά του πριν η αρμόδια αρχή λάβει τη σχετική απόφαση.

Άρθρο 18

Κοινοτικές οριακές τιμές εκπομπής

1. Το Συμβούλιο καθορίζει, βάσει προτάσεως της Επιτροπής, και σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπει η συνθήκη, οριακές τιμές εκπομπής για τις κατηγορίες εγκαταστάσεων που αναφέρονται στο παράρτημα I και τις ρυπαντικές ουσίες που αναφέρονται στο παράρτημα III, για τις οποίες κρίνεται αναγκαία η ανάληψη κοινοτικής δράσης, βάσει ιδίως της αναταλλαγής πληροφοριών που προβλέπεται στο άρθρο 16.

2. Ελλείψει κοινοτικών οριακών τιμών εκπομπής θεσπιζομένων κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, οι κατάλληλες οριακές τιμές εκπομπής, όπως καθορίζονται στις οδηγίες που αναφέρονται στο παράρτημα II και στις άλλες κοινοτικές ρυθμίσεις, εφαρμόζονται στις εγκαταστάσεις που απαριθμούνται στο παράρτημα I ως ελάχιστες οριακές τιμές εκπομπής, δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

Για την ταφή απορριμμάτων που αναφέρονται στις παραγράφους 5.1 και 5.5 του παραρτήματος I, οι εφαρμοστέες τεχνικές προδιαγραφές ορίζονται τηρουμένης της οδηγίας 95/.../ΕΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾ για την ταφή απορριμμάτων.

Άρθρο 19

Διαδικασία της επιτροπής του άρθρου 15 παράγραφος 3

Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

(¹) Δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την ειδική πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην Επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 20

Μεταβατικές διατάξεις

1. Οι διατάξεις της οδηγίας 84/360/ΕΟΚ, οι διατάξεις των άρθρων 3 και 5 του άρθρου 6 παράγραφος 3 και του άρθρου 7 παράγραφος 2 της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ καθώς και οι κατάλληλες διατάξεις σχετικά με τα συστήματα χορήγησης άδειας των αναφερομένων στο παράρτημα II οδηγιών, υπό την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπονται στην οδηγία 88/609/ΕΟΚ, εφαρμόζονται στις υφιστάμενες εγκαταστάσεις οι οποίες εμπίπτουν στις δραστηριότητες που αναφέρονται στο παράρτημα I εφόσον δεν έχουν ληφθεί από τις αρμόδιες αρχές τα αναγκαία μέτρα τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 5 της παρούσας οδηγίας.

2. Οι κατάλληλες διατάξεις σχετικά με τα συστήματα χορήγησης άδειας των οδηγιών που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο δεν εφαρμόζονται πλέον στις νέες εγκαταστάσεις που εμπίπτουν στις αναφερόμενες στο παράρτημα I δραστηριότητες κατά την ημερομηνία θέσης σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

3. Η οδηγία 84/360/ΕΟΚ καταργείται έντεκα έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Από τη στιγμή που έχουν ληφθεί έναντι μιας εγκατάστασης τα προβλεπόμενα στα άρθρα 4, 5 ή 12 μέτρα, η προβλεπόμενη στο άρθρο 6 παράγραφος 3 της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ εξαίρεση δεν εφαρμόζεται πλέον στις εγκαταστάσεις που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία.

Το Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, θα τροποποιήσει, εφόσον είναι αναγκαίο, τις κατάλληλες διατάξεις των αναφερομένων στο παράρτημα II οδηγιών για να τις προσαρμόσει στις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας πριν την ημερομηνία κατάργησης της οδηγίας 84/360/ΕΟΚ, σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο.

Άρθρο 21

Εφαρμογή

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία το αργότερο τρία έτη μετά τη θέση της σε εφαρμογή και ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 22

Η παρούσα οδηγία τίθεται σε ισχύ την 20ή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 23

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 1

1. Η παρούσα οδηγία δεν αφορά τις εγκαταστάσεις ή τμήματα εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούνται για την έρευνα, την ανάπτυξη και την πειραματική δοκιμή νέων προϊόντων και βιομηχανικών μεθόδων.
2. Οι αναφερόμενες παρακάτω οριακές τιμές αναφέρονται κατά κανόνα σε παραγωγική δυναμικότητα ή σε αποδόσεις. Εάν ο ίδιος φορέας λειτουργίας ασκεί πολλές δραστηριότητες της ίδιας κατηγορίας στην αυτή εγκατάσταση ή στον ίδιο χώρο, οι δυναμικότητες των δραστηριοτήτων αυτών αθροίζονται.

1. Βιομηχανίες ενεργειακών δραστηριοτήτων

- 1.1. Εγκαταστάσεις καύσης με θερμική ισχύ καύσης μεγαλύτερη των 50 MW (*).
- 1.2. Διύλιση πετρελαίου και αερίου.
- 1.3. Εγκαταστάσεις οπτανθρακοποίησης.
- 1.4. Εγκαταστάσεις αεροποίησης και υγροποίησης του άνθρακα.

2. Παραγωγή και μεταποίηση μετάλλων

- 2.1. Εγκαταστάσεις φρύξης ή επίτηξης μεταλλεύματος, συμπεριλαμβανομένου του θειούχου μεταλλεύματος.
- 2.2. Εγκαταστάσεις παραγωγής χυτοσιδήρου ή χάλυβα (πρωτογενούς ή δευτερογενούς), συμπεριλαμβανομένων των χυτηρίων συνεχούς χύτευσης ωριαίας δυναμικότητας άνω των 2,5 τόνων.
- 2.3. Εγκαταστάσεις επεξεργασίας σιδηρούχων μετάλλων:
 - α) με έλασμα εν θερμώ, ωριαίας δυναμικότητας άνω των 20 τόνων ακατέργαστου χάλυβα
 - β) με σφυρηλάτηση με σφύρες κρουστικής ενέργειας άνω των 50 kJ ανά σφύρα και όταν η χρησιμοποιούμενη θερμική ισχύς υπερβαίνει τα 20 MW
 - γ) με επίθεση προστατευτικού στρώματος τηγμένου μετάλλου, με δυναμικότητα κατεργασίας άνω των δύο τόνων ακατέργαστου χάλυβα ανά ώρα.
- 2.4. Χυτήρια σιδηρούχων μετάλλων με δυναμικότητα παραγωγής άνω των 20 τόνων ημερησίως.
- 2.5. Εγκαταστάσεις:
 - α) παραγωγής ακατέργαστων μη σιδηρούχων μετάλλων από μεταλλεύματα, συγκεντρώματα ή δευτερογενείς πρώτες ύλες, με μεταλλουργικές, χημικές ή ηλεκτρολυτικές διεργασίες
 - β) τήξης μη σιδηρούχων μετάλλων και κραμάτων, συμπεριλαμβανομένων των προϊόντων ανάκτησης (εξευγενισμός, χύτευση), τμηκτικής δυναμικότητας άνω των τεσσάρων τόνων για το μόλυβδο και το κάδμιο ή 20 τόνων για όλα τα άλλα μέταλλα ημερησίως.
- 2.6. Εγκαταστάσεις επιφανειακής επεξεργασίας μετάλλων και πλαστικών υλικών με ηλεκτρολυτικές ή χημικές διεργασίες, εφόσον ο όγκος των κάδων που χρησιμοποιούνται για την κατεργασία υπερβαίνει τα 30 m³.

3. Βιομηχανία ορυκτών προϊόντων

- 3.1. Εγκαταστάσεις παραγωγής κλίνκερ (τσιμέντου) σε περιστροφικούς κλιβάνους, με ημερήσια δυναμικότητα παραγωγής άνω των 500 τόνων, ή ασβέστου σε περιστροφικούς κλιβάνους με ημερήσια παραγωγική δυναμικότητα άνω των 50 τόνων, ή σε άλλου είδους κλιβάνους με ημερήσια παραγωγική δυναμικότητα άνω των 50 τόνων.
- 3.2. Εγκαταστάσεις παραγωγής αμιάντου και κατασκευής προϊόντων με βάση τον αμιάντο.
- 3.3. Εγκαταστάσεις παραγωγής γυαλιού, συμπεριλαμβανομένων των εγκαταστάσεων παραγωγής ινών γυαλιού, με ημερήσια τμηκτική δυναμικότητα άνω των 20 τόνων.

(*) Οι ουσιαστικές απαιτήσεις της οδηγίας 88/609/ΕΟΚ για τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2003.

- 3.4. Εγκαταστάσεις τήξης ορυκτών υλών, συμπεριλαμβανομένων των εγκαταστάσεων παραγωγής ινών από ορυκτές ύλες, με ημερήσια τηκτική δυναμικότητα άνω των 20 τόνων.
- 3.5. Εγκαταστάσεις παραγωγής κεραμικών ειδών με ψήσιμο, ιδίως δε κεραμιδιών, τούβλων, πυρίμαχων πλίνθων, πλακιδίων, ψευδοπορσελάνης ή πορσελάνης, με ημερήσια παραγωγική δυναμικότητα άνω των 75 τόνων ή/και με δυναμικότητα κλιβάνου άνω των 4 m³ και πυκνότητα φορτίου άνω των 300 kg/m³.

4. Χημική βιομηχανία

Η κατά την έννοια των κατηγοριών δραστηριοτήτων του κεφαλαίου 4 παραγωγή υποδηλώνει την παραγωγή, σε βιομηχανική κλίμακα και με χημική μετατροπή, των υλών ή ομάδων υλών που αναφέρονται στις παραγράφους 4.1 έως 4.6.

- 4.1. Χημικές εγκαταστάσεις για την παραγωγή βασικών χημικών οργανικών προϊόντων, όπως:
- α) απλών υδρογονανθράκων, (γραμμικών ή κυκλικών, κεκορεσμένων ή ακόρεστων, αλειφατικών ή αρωματικών)
 - β) οξυγονούχων υδρογονανθράκων, ιδίως δε αλκοολών, αλδεϋδών, κετονών, καρβοξυλικών οξέων, εστέρων, οξικών ενώσεων, αιθέρων, υπεροξειδίων, εποξικών ρητινών
 - γ) θειούχων υδρογονανθράκων
 - δ) αζωτούχων υδρογονανθράκων, ιδίως δε αμινών, αμιδίων, νιτρομένων, νιτροδών ή νιτρικών ενώσεων, νιτριλίων, κυανικών και ισοκυανικών ενώσεων
 - ε) φωσφορούχων υδρογονανθράκων
 - στ) αλογονούχων υδρογονανθράκων
 - η) βασικών πλαστικών υλών, (πολυμερών, συνθετικών ινών, ινών με βάση την κυτταρίνη)
 - ι) συνθετικού καουτσούκ
 - ια) χρωμάτων και χρωστικών υλικών
 - ιβ) απορρυπαντικών και τασιενεργών ουσιών.
- 4.2. Χημικές εγκαταστάσεις παραγωγής βασικών ανόργανων χημικών προϊόντων, όπως:
- α) αερίων, όπως αμμωνίας, χλωρίου ή υδροχλωρίου, φθορίου ή υδροφθορίου, οξειδίων του άνθρακα, θειικών ενώσεων, οξειδίων του αζώτου, υδρογόνου, διοξειδίου του θείου, διχλωριούχου καρβονυλίου
 - β) οξέων, όπως χρωμακού, υδροφθορικού, φωσφορικού, νιτρικού, υδροχλωρικού, θειικού, αμιζοντος θειικού και άλλων θειούχων οξέων
 - γ) βάσεων, ιδίως δε υδροξειδίου του αμμωνίου, υδροξειδίου του καλίου, υδροξειδίου του νατρίου
 - δ) αλάτων, όπως χλωριούχου αμμωνίου, χλωρικού καλίου, ανθρακικού καλίου, ανθρακικού νατρίου, υπερβορικών αλάτων, νιτρικού αργύρου
 - ε) αμετάλλων, μεταλλοξειδίων ή άλλων ανόργανων ενώσεων, όπως ανθρακασβεστίου, πυριτίου, ανθρακοπυριτίου.
- 4.3. Χημικές εγκαταστάσεις παραγωγής φωσφορούχων, αζωτούχων ή καλιούχων λιπασμάτων (απλών ή σύνθετων).
- 4.4. Χημικές εγκαταστάσεις παραγωγής βασικών φυτούγειονομικών προϊόντων και βιοκτόνων.
- 4.5. Χημικές εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν χημική ή βιολογική διεργασία για την παρασκευή βασικών φαρμακευτικών προϊόντων.
- 4.6. Χημικές εγκαταστάσεις παραγωγής εκρηκτικών υλών.

5. Διαχείριση των αποβλήτων

Με την επιφύλαξη του άρθρου 11 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ και του άρθρου 3 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα⁽¹⁾:

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 20. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 94/31/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 168 της 2. 7. 1994, σ. 28).

- 5.1. Εγκαταστάσεις για την εξάλειψη ή την αξιοποίηση των επικίνδυνων αποβλήτων που αναφέρονται στον κανονισμό του άρθρου 1.4 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ, όπως ορίζονται στα παραρτήματα II Α και II Β (ενέργειες R1, R5, R6, R8 και R9) της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ και στην οδηγία 75/439/ΕΟΚ⁽¹⁾, ημερησίας δυναμικότητας άνω των δέκα τόνων.
- 5.2. Εγκαταστάσεις καύσης αστικών αποβλήτων, όπως ορίζονται στην οδηγία 89/369/ΕΟΚ, της 8ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την πρόληψη της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προκαλείται από τις νέες εγκαταστάσεις καύσης αστικών απορριμμάτων⁽²⁾ και στην οδηγία 89/429/ΕΟΚ, της 21ης Ιουνίου 1989, σχετικά με τη μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προκαλείται από τις νέες εγκαταστάσεις καύσης αστικών απορριμμάτων⁽³⁾, με ωριαία δυναμικότητα άνω των τριών τόνων.
- 5.3. Εγκαταστάσεις για την εξάλειψη ακίνδυνων αποβλήτων, όπως ορίζονται στο παράρτημα II Α της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, στα κεφάλαια D8, D9, με ημερησία δυναμικότητα άνω των 50 τόνων.
- 5.4. Χώροι ταφής που δέχονται άνω των δέκα τόνων ημερησίως ή ολικής χωρητικότητας άνω των 25 000 τόνων, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο β) της οδηγίας . . . /ΕΚ για την ταφή των απορριμμάτων, εκτός από τους χώρους που αναφέρονται στο άρθρο 3.3.α) της οδηγίας αυτής και τους χώρους ταφής αδρανών απορριμμάτων.
- 6. Άλλες δραστηριότητες**
- 6.1. Βιομηχανικές εγκαταστάσεις:
- α) παραγωγής χαρτοπολτού από ξύλο ή άλλα ινώδη υλικά·
- β) παραγωγής χαρτιού και χαρτονιού με ημερησία παραγωγική δυναμικότητα άνω των 20 τόνων.
- 6.2. Εγκαταστάσεις προεπεξεργασίας (δραστηριότητες πλύσης, λεύκανσης, μερσερισμού) ή βαφής ινών ή υφασμάτων, με ημερησία δυναμικότητα επεξεργασίας άνω των δέκα τόνων.
- 6.3. Εγκαταστάσεις δέψης δερμάτων εφόσον η ημερησία δυναμικότητα κατεργασίας υπερβαίνει τους δώδεκα τόνους τελικών προϊόντων.
- 6.4. α) σφαγεία με ημερησία δυναμικότητα παραγωγής σφαγίων άνω των 50 τόνων·
- β) επεξεργασία και μεταποίηση για την παραγωγή προϊόντων διατροφής από:
- ζωική πρώτη ύλη (εκτός του γάλακτος) με ημερησία δυναμικότητα παραγωγής τελικών προϊόντων άνω των 75 τόνων,
- φυτική πρώτη ύλη, ημερησίας δυναμικότητας παραγωγής τελικών προϊόντων άνω των 300 τόνων (μέση τριμηνιαία τιμή)·
- γ) επεξεργασία και μεταποίηση του γάλακτος, όταν η ποσότητα του λαμβανομένου γάλακτος υπερβαίνει τους 200 τόνων ημερησίως (μέση ετήσια τιμή).
- 6.5. Εγκαταστάσεις για την εξάλειψη ή την αξιοποίηση σφαγίων και ζωικών απορριμμάτων με ημερησία δυναμικότητα επεξεργασίας ανώτερη των δέκα τόνων.
- 6.6. Εγκαταστάσεις εντατικής εκτροφής πουλερικών και χοίρων οι οποίες διαθέτουν πάνω από:
- α) 40 000 θέσεις για πουλερικά·
- β) 2 000 θέσεις για χοίρους παραγωγής (άνω των 30 kg) ή
- γ) 750 θέσεις για χοιρομητέρες.
- 6.7. Εγκαταστάσεις επεξεργασίας της επιφάνειας υλών, αντικειμένων ή προϊόντων με τη χρησιμοποίηση οργανικών διαλυτών, ιδίως για τις εργασίες προετοιμασίας, εκτύπωσης, επίστρωσης, καθαρισμού των λιπών, αδιαβροχοποίησης, κολλαρίσματος, βαφής, καθαρισμού ή διαβροχής, με δυναμικότητα κατανάλωσης άνω των 150 kg διαλύτη ανά ώρα ή άνω των 200 τόνων ανά έτος.
- 6.8. Εγκαταστάσεις για την παραγωγή άνθρακα (σκληρός άνθρακας) ή ηλεκτρογραφίτη με καύση ή γραφίτιποίηση.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 23. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 48).

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 163 της 14. 6. 1989, σ. 32.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 203 της 15. 7. 1989, σ. 50.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 18 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 ΚΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 20

1. Οδηγία 87/217/ΕΟΚ σχετικά με την πρόληψη και τη μείωση της ρύπανσης του περιβάλλοντος από τον αμίαντο.
2. Οδηγία 82/176/ΕΟΚ περί των οριακών τιμών και των ποιοτικών στόχων για τις απορρίψεις υδραργύρου από το βιομηχανικό τομέα της ηλεκτρολύσεως των χλωριούχων αλάτων αλκαλίων.
3. Οδηγία 83/513/ΕΟΚ για τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις καδμίου.
4. Οδηγία 84/156/ΕΟΚ για τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους όσον αφορά τις απορρίψεις υδραργύρου σε τομείς άλλους εκτός του τομέα της ηλεκτρολύσεως των χλωριούχων αλάτων των αλκαλίων.
5. Οδηγία 84/491/ΕΟΚ σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις εξαχλωροκυκλοεξανίου.
6. Οδηγία 86/280/ΕΟΚ σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις ορισμένων επικινδύνων ουσιών που υπάγονται στον κατάλογο I του παραρτήματος της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ, όπως εν συνεχεία τροποποιήθηκε από τις οδηγίες 88/347/ΕΟΚ και 90/415/ΕΟΚ για την τροποποίηση του παραρτήματος II της οδηγίας 86/280/ΕΟΚ.
7. Οδηγία 89/369/ΕΟΚ σχετικά με την πρόληψη της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προκαλείται από τις νέες εγκαταστάσεις καύσης αστικών απορριμμάτων.
8. Οδηγία 89/429/ΕΟΚ σχετικά με τη μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προκαλείται από τις νέες εγκαταστάσεις καύσης αστικών απορριμμάτων.
9. Οδηγία 94/27/ΕΟΚ για την καύση επικίνδυνων απορριμμάτων.
10. Οδηγία 92/112/ΕΟΚ για τον καθορισμό των διαδικασιών εναρμόνισης των προγραμμάτων περιορισμού της ρύπανσης που προκαλούν τα απόβλητα της βιομηχανίας διοξειδίου του τιτανίου.
11. Οδηγία 88/609/ΕΟΚ για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων από μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/66/ΕΚ.
12. Οδηγία 76/464/ΕΟΚ περί ρυπάνσεως που προκαλείται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες που εκχέονται στο υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας.
13. Οδηγία 75/442/ΕΟΚ περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 91/156/ΕΟΚ.
14. Οδηγία 75/439/ΕΟΚ περί διαθέσεως των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων.
15. Οδηγία 78/319/ΕΟΚ περί των τοξικών και επικίνδυνων αποβλήτων.
16. Οδηγία 91/689/ΕΟΚ για τα επικίνδυνα απόβλητα.
17. Οδηγία 96/.../ΕΚ για την ταφή των απορριμμάτων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΩΝ ΡΥΠΟΓΟΝΩΝ ΟΥΣΙΩΝ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΥΠΟΨΗ, ΕΑΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΛΛΗΛΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΟΡΙΑΚΩΝ ΤΙΜΩΝ ΕΚΠΟΜΠΗΣ**ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ**

1. Διοξείδιο του θείου και άλλες ενώσεις του θείου.
2. Οξείδια του αζώτου και άλλες ενώσεις του αζώτου.
3. Μονοξείδιο του άνθρακα.
4. Πτητικές οργανικές ενώσεις.
5. Μέταλλα και ενώσεις τους.
6. Σκόνη.
7. Αμίαντος (σωματίδια εν αιωρήσει και ίνες).
8. Χλώριο και ενώσεις του χλωρίου.
9. Φθόριο και ενώσεις του φθορίου.
10. Αρσενικό και ενώσεις του αρσενικού.
11. Κυανιούχες ενώσεις.
12. Ουσίες και παρασκευάσματα που έχουν αποδεδειγμένα ιδιότητες καρκινογόνες, μεταλλαξιογόνες, ή ικανές να βλάψουν την αναπαραγωγή μέσω της ατμόσφαιρας.
13. Πολυχλωροδιβενζοδιοξίνη και πολυχλωροδιβενζοφουράνια.

ΝΕΡΟ

1. Αλογονωμένες οργανικές ενώσεις και ουσίες από τις οποίες δύνανται να προκύψουν αναλόγου είδους ενώσεις μέσα στο υδάτινο περιβάλλον.
2. Οργανοφωσφορικές ενώσεις.
3. Οργανοκασσιτερικές ενώσεις.
4. Ουσίες και παρασκευάσματα που έχουν αποδεδειγμένα ιδιότητες καρκινογόνες, μεταλλαξιογόνες ή ικανές να βλάψουν την αναπαραγωγή στο υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού.
5. Ανθεκτικοί υδρογονάνθρακες και ανθεκτικές και βιοσυσσωρευόμενες τοξικές οργανικές ουσίες.
6. Κυανιούχες ενώσεις.
7. Μέταλλα και οι ενώσεις τους.
8. Αρσενικό και οι ενώσεις του.
9. Βιοκτόνα και φυτοϋγειονομικά προϊόντα.
10. Αιωρούμενες ουσίες.
11. Ουσίες που συμβάλλουν στον ευτροφισμό (ιδίως νιτρικά και φωσφορικά άλατα).
12. Ουσίες που έχουν αρνητική επίδραση στον ισολογισμό του οξυγόνου (και που μετρούνται με παραμέτρους όπως DBO, DCO).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη εν γένει ή σε συγκεκριμένες περιπτώσεις κατά τον καθορισμό των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών που ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 11, λαμβανομένων υπόψη του κόστους και του οφέλους που μπορούν να προκύψουν από μια πράξη και των αρχών της πρόνοιας και της προληπτικής δράσης.

1. Η χρησιμοποίηση τεχνικών που παράγουν λίγα απόβλητα.
2. Η χρησιμοποίηση λιγότερο επικίνδυνων ουσιών.
3. Η εξέλιξη των τεχνικών ανάκτησης και ανακύκλωσης των ουσιών που εκπέμπονται και χρησιμοποιούνται κατά τη διεργασία και, ενδεχομένως, των αποβλήτων.
4. Οι συγκρίσιμες διεργασίες, εξοπλισμοί ή τρόποι λειτουργίας που έχουν δοκιμαστεί επιτυχώς σε βιομηχανική κλίμακα.
5. Η τεχνική πρόοδος και η εξέλιξη των επιστημονικών γνώσεων.
6. Η φύση, οι επιπτώσεις και ο όγκος των συγκεκριμένων εκπομπών.
7. Οι ημερομηνίες έναρξης λειτουργίας των νέων ή υφιστάμενων εγκαταστάσεων.
8. Ο χρόνος που απαιτεί η εγκαθίδρυση μιας βέλτιστης διαθέσιμης τεχνικής.
9. Η κατανάλωση και η φύση των πρώτων υλών (συμπεριλαμβανομένου του νερού) και η αποτελεσματική χρήση της ενέργειας.
10. Η ανάγκη πρόληψης ή μείωσης στο ελάχιστο δυνατό των γενικών επιπτώσεων των εκπομπών και των κινδύνων για το περιβάλλον.
11. Η ανάγκη πρόληψης των ατυχημάτων και μείωσης των επιπτώσεών τους στο περιβάλλον.
12. Οι πληροφορίες που δημοσιεύει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφος 2 ή που δημοσιεύουν διεθνείς οργανισμοί.

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο, στις 30 Σεπτεμβρίου 1993⁽¹⁾, πρόταση οδηγίας με βάση το άρθρο 130 Σ παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης.
2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έδωσε τη γνώμη του, σε πρώτη ανάγνωση, στις 14 Δεκεμβρίου 1994⁽²⁾, ενώ η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έδωσε τη δική της γνώμη στις 27 Απριλίου 1994⁽³⁾.
3. Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τις τις γνώμες αυτές, διαβίβασε στο Συμβούλιο, στις 16 Μαΐου 1995, τροποποιημένη πρόταση⁽⁴⁾.
4. Το Συμβούλιο κατέληξε σε συμφωνία στις 22 Ιουνίου 1995 και ενέκρινε την κοινή του θέση σύμφωνα με το άρθρο 189 Γ της συνθήκης, στις 27 Νοεμβρίου 1995.

II. ΣΤΟΧΟΣ

Το σχέδιο αποσκοπεί στην ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης που προκαλούν οι βιομηχανικές δραστηριότητες του παραρτήματος I και την επίτευξη υψηλού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του, εισάγοντας, μέσω μιας προσέγγισης που περιλαμβάνει τους διαφόρους τύπους περιβάλλοντος (ατμόσφαιρα, νερό, έδαφος), μια διαδικασία χορήγησης αδειών για τις εν λόγω εγκαταστάσεις.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ**A. Γενικές παρατηρήσεις**

Δεδομένου ότι πρόκειται περί οδηγίας που εισάγει για πρώτη φορά ολοκληρωμένη προσέγγιση στη διαδικασία χορήγησης αδειών εκμετάλλευσης όσον αφορά ένα ευρύ φάσμα βιομηχανικών εγκαταστάσεων όπως αυτό που αναφέρεται στο άρθρο 1 του διατακτικού και ορίζεται στο παράρτημα I, το Συμβούλιο έκρινε ότι επιβάλλεται να επιτευχθεί υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του. Έκρινε συνεπώς σκόπιμο, λόγω της νομικής βάσης, να απαιτείται στα πλαίσια της διαδικασίας αυτής ένας ελάχιστος αριθμός δεδομένων, σύμφωνα με περισσότερο ή λιγότερο αυστηρά κριτήρια, ανάλογα με την περίπτωση. Εισήγαγε μηχανισμούς οι οποίοι θα πρέπει να συμβάλουν, μακροπρόθεσμα και βαθμιαία, στη μείωση των τεχνολογικών διαφορών στην Κοινότητα. Αφού αξιοποιηθεί καταρχάς το κοινό πλαίσιο το οποίο συνιστά ο ορισμός των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών (ΒΔΤ), για να χρησιμοποιηθούν ιδίως εν συνεχεία οι ανταλλαγές πληροφοριών, για αυτές της ΒΔΤ, και αντιπροσωπευτικών δεδομένων όσον αφορά τις οριακές τιμές εκπομπής καθώς και η δημοσίευση καταλόγου των κυριότερων εκπομπών και των πηγών τους, προβλέπεται να καθορισθούν κοινοτικές οριακές τιμές εκπομπής, σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται στη συνθήκη και εφόσον έχει διαπιστωθεί σχετική ανάγκη.

Το σχέδιο οδηγίας αποσκοπεί στην υλοποίηση μιας ολοκληρωμένης προσέγγισης και αφήνει στα κράτη μέλη τα μέσα εφαρμογής, όπως η οργάνωση των αρμόδιων αρχών, ο αριθμός των αποφάσεων που θα αποτελούν την ολοκληρωμένη άδεια και, καταρχήν, ο καθορισμός των οριακών τιμών εκπομπής.

Το Συμβούλιο, λαμβάνοντας υπόψη του τα ανωτέρω, ήταν σε θέση να περιλάβει, αυτούσιες, εν μέρει ή κατ' ουσίαν και ενίοτε σε άλλα σημεία της οδηγίας, τις τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου:

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 311 της 17. 11. 1993.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 18 της 23. 1. 1995.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 195 της 18. 7. 1995.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 165 της 1. 7. 1995.

- τις οποίες είχε δεχθεί η Επιτροπή στην τροποποιημένη της πρόταση, εκτός των τροπολογιών 15, 26, 27, 35, 36, 40, 41, 43, 47, 54 και 55,
- τις οποίες είχε απορρίψει η Επιτροπή στην τροποποιημένη της πρόταση: 4, 5, 11, 13, 14, 18, 23, 24, 30, 31, 37, 45, 46.

B. Ειδικές παρατηρήσεις

[Προκειμένου να διευκολυνθεί η συνδυασμένη ανάγνωση των δύο κειμένων, οι τίτλοι που ακολουθούν παραπέμπουν στην τροποποιημένη πρόταση (με μαύρα στοιχεία), ενώ οι παρατηρήσεις παραπέμπουν στα κείμενα της κοινής θέσης (με κοινά στοιχεία).]

Το Συμβούλιο επέφερε στην τροποποιημένη πρόταση τις κατωτέρω τροποποιήσεις οι οποίες έγιναν δεκτές από την Επιτροπή.

Άρθρο 1

Το άρθρο 1 αφορά το γενικό στόχο και το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας. Προκειμένου να τονισθεί η ολοκληρωμένη προσέγγιση που προωθείται με την οδηγία αυτή, ο στόχος περιλαμβάνει επίσης την ιδέα της ολοκληρωμένης πρόληψης και ελέγχου της ρύπανσης. Επιπλέον αναφέρει σαφώς τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για τα απόβλητα. Όπως είχε ζητήσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (τροπολογία 7), το πεδίο εφαρμογής περιορίζεται στις εγκαταστάσεις του παραρτήματος I.

Άρθρο 2

Ο ορισμός των «ουσιών» (άρθρο 2 παράγραφος 1) καλύπτει τώρα και τα «παρασκευάσματα», εφόσον αναφέρονται οι ενώσεις χημικών στοιχείων. Τα τελικά προϊόντα δεν εξαιρούνται πλέον (τροπολογία 8), ενώ οι ραδιενεργές ουσίες και οι γενετικά τροποποιημένοι οργανισμοί εξαιρούνται εφόσον καλύπτονται από τις οδηγίες 90/836/Ευρατόμ και 90/219/ΕΟΚ και 90/220/ΕΟΚ αντιστοίχως. Το στοιχείο «κρυσταλλοί» περιλαμβάνεται στους ορισμούς της «ρύπανσης» και της «εκπομπής» (τροπολογίες 9 και 10), ενώ στον τελευταίο αυτό ορισμό περιλαμβάνεται επίσης η έννοια «άμεση ή έμμεση απόρριψη» ώστε να συγχωρευθούν τα παλαιά στοιχεία α) και β). Για τεχνικούς λόγους, το Συμβούλιο δεν περιέλαβε την έννοια «φως» στην κοινή θέση.

Η τροπολογία 11 περιλαμβάνεται στον ορισμό της «άδειας» (άρθρο 2 σημείο 9) όπου διευκρινίζεται ότι η άδεια μπορεί να καλύπτει μία ή περισσότερες εγκαταστάσεις ή τμήματα εγκαταστάσεων στον ίδιο τόπο.

Όσον αφορά την τροπολογία 12, το Συμβούλιο έκρινε ότι ήταν προτιμότερο να επαναδιατυπωθεί ο ορισμός της «ουσιαστικής μεταβολής» της αρχικής πρότασης κατά τρόπο ώστε οποιαδήποτε «μεταβολή της εκμετάλλευσης» [άρθρο 2 σημείο 10 στοιχείο α)] που μπορεί να έχει επιπτώσεις στο περιβάλλον να γνωστοποιείται στις αρμόδιες αρχές (βλέπε άρθρο 12). Οι εν λόγω αρχές θα κρίνουν κατά πόσον πρόκειται για «ουσιαστική μεταβολή» [στοιχείο β)] για την οποία, εάν έχει αρνητικές και σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, πρέπει να κινηθεί η «εκτενής» διαδικασία χορήγησης άδειας (βλέπε άρθρο 12 παράγραφος 2). Το Συμβούλιο έκρινε σκόπιμο να επαναδιατυπώσει σαφέστερα τους ορισμούς αυτούς προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι ορισμένες υφιστάμενες εγκαταστάσεις που δεν διαθέτουν ακόμη άδεια θα μπορούσαν να συμμορφωθούν προς τι διατάξεις της οδηγίας μέσω «ουσιαστικής μεταβολής».

Το Συμβούλιο δέχθηκε τις τροπολογίες 13 και 14 για τον ορισμό των «βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών» (άρθρο 2 σημείο 11). Η τροπολογία 13 περιλαμβάνεται κατά το πρώτο τμήμα της στο άρθρο 9 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο και κατά το δεύτερο τμήμα της στο παράρτημα IV σημείο 4. Η τροπολογία 14 ενσωματώθηκε επί λέξει της έννοιας «βέλτιστες». Η σχετική έννοια (όφελος και κόστος) μεταφέρθηκε πάντως στο εισαγωγικό τμήμα του παραρτήματος IV και στον ορισμό του όρου «διαθέσιμες», όπου αναπτύσσεται η έννοια του «οικονομικώς βιώσιμου».

Η τροπολογία 15 δεν έγινε δεκτή από το Συμβούλιο. Εκφράζεται ωστόσο εν μέρει σε διάφορα άλλα σημεία της οδηγίας: το άρθρο 4, το σημείο 1.1 του παραρτήματος I, το τέλος του άρθρου 5 παράγραφος 1 και το άρθρο 8 πρώτο εδάφιο. Κρίθηκε πάντως αναγκαίο να διευρυνθεί η έννοια της υφιστάμενης εγκατάστασης ώστε να περιλαμβάνει κάθε εγκατάσταση για την οποία έχει υποβληθεί πλήρης αίτηση άδειας, αλλά υπό τον όρο ότι η συγκεκριμένη εγκατάσταση έχει τεθεί σε λειτουργία το πολύ ένα έτος μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας.

Άρθρο 2α (νέο)

Το Συμβούλιο περιέλαβε κατ' ουσίαν τα στοιχεία των τροπολογιών 2 και 16 στο άρθρο 3 (με ανάλογη διάταξη στην αιτιολογική σκέψη 11), το άρθρο 5 παράγραφος 1 καθώς και το άρθρο 12 παράγραφος 2 όσον αφορά την παράγραφο 3 της τροπολογίας 16.

Το άρθρο αυτό ενσωματώνει επίσης στο περιεχόμενό του ορισμένα στοιχεία της τροπολογίας 20 και περιέχει τμήμα της τροπολογίας 7 στο στοιχείο δ).

Άρθρο 4

Για λόγους σαφήνειας του κειμένου, το Συμβούλιο επαναδιατύπωσε το άρθρο 5. Προέβη σε σαφή διάκριση μεταξύ των διατάξεων άμεσης εφαρμογής (παράγραφος 2) και των διατάξεων ετεροχρονισμένης εφαρμογής (παράγραφος 1). Επίσης όρισε ότι η υποχρέωση των υφιστάμενων εγκαταστάσεων να συμμορφωθούν με τις σχετικές διατάξεις για τη διαδικασία θα ισχύει οκτώ έτη μετά την έναρξη εφαρμογής της οδηγίας.

Το Συμβούλιο δεν δέχθηκε, λόγω του προαιρετικού του χαρακτήρα, το οικονομικό μέσο για την παρότρυνση των φορέων εκμετάλλευσης υφιστάμενων εγκαταστάσεων να συμμορφωθούν το συντομότερο δυνατό με την οδηγία (τροπολογία 17).

Άρθρο 5

Το Συμβούλιο ακολούθησε κατ' ουσίαν την τροπολογία 18 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με το άρθρο 6 παράγραφος 1 πέμπτη περίπτωση, αν και προτίμησε από τον όρο «εκτίμηση» τον ακριβέστερο όρο «προσδιορισμός».

Έκρινε εξάλλου αναγκαίο να περιλαμβάνει η αίτηση και περιγραφή της κατάστασης του τόπου εγκατάστασης καθώς και των μέτρων για την εκπλήρωση των θεμελιωδών υποχρεώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 3. Όσον αφορά τα απόβλητα, προσέθεσε το βασικό κριτήριο της πρόληψης. Η περιγραφή των μέτρων για την πρόληψη και τον έλεγχο των ατυχημάτων απαλείφθηκε μεν στο επίπεδο της αίτησης, αλλά εισήχθη στο παράρτημα IV (σημείο 11) ώστε ο φορέας της εκμετάλλευσης να λαμβάνει ήδη υπόψη του το στοιχείο αυτό κατά τον καθορισμό των ΒΔΤ.

Άρθρο 6

Το Συμβούλιο έκρινε ότι το άρθρο αυτό (άρθρο 7), όπως και το άρθρο 1, πρέπει να τονίζει την ολοκληρωμένη προσέγγιση την οποία προωθεί η παρούσα οδηγία. Υπογράμμισε επίσης στα πλαίσια του άρθρου τη σημασία που πρέπει να δίνεται τόσο στο συντονισμό όσο και στους όρους της άδειας όταν παρεμβαίνουν περισσότερες της μιας αρμόδιες αρχές.

Άρθρο 8

Το άρθρο 9, που καθορίζει τους όρους της άδειας, περιέχει στην πρώτη παράγραφο το πρώτο τμήμα της τροπολογίας 23 όσον αφορά τις παραπομπές στα άρθρα 3 (υποχρεώσεις του φορέα εκμετάλλευσης) και 10 (ΒΔΤ και ΠΠΠ). Η παραπομπή στο άρθρο 5 δεν έγινε δεκτή, δεδομένου ότι το άρθρο αυτό περιέχει διασταυρούμενη παραπομπή στα άρθρα 3, 9 και 10.

Το Συμβούλιο, κρίνοντας ότι η οδηγία πρέπει να τονίζει περισσότερο τη σχέση της με την οδηγία 85/337/ΕΟΚ, προσέθεσε μια παράγραφο 2 ώστε το στοιχείο αυτό να λαμβάνεται δεόντως υπόψη για τη χορήγηση της άδειας.

Η παράγραφος 3 ορίζει σύμφωνα με την τροπολογία 24 ότι η άδεια περιλαμβάνει υποχρεωτικά («πρέπει») οριακές τιμές εκπομπής. Το Συμβούλιο προσέθεσε ότι η άδεια περιλαμβάνει, εφόσον χρειάζεται, οδηγίες για την προστασία των υπόγειων υδάτων και για τη διαχείριση των αποβλήτων της εγκατάστασης.

Το τελευταίο εδάφιο της παλαιάς παραγράφου 2 της τροποποιημένης πρότασης, σχετικά με τη συνεκτίμηση της ανταλλαγής πληροφοριών για τις ΒΔΤ (βλέπε άρθρο 16) μετατέθηκε στο σημείο 12 του παραρτήματος IV.

Δεδομένου ότι ο προσδιορισμός των βέλτιστων δυνατών τεχνικών πραγματοποιείται κατά βιομηχανικό τομέα ενώ οι «όροι άδειας» καθορίζονται στο επίπεδο της συγκεκριμένης εκμετάλλευσης, το Συμβούλιο έκρινε ότι στους όρους αυτούς θα πρέπει να μπορούν να λαμβάνονται υπόψη ορισμένα ειδικά κριτήρια όπως η γεωγραφική θέση και οι τοπικές περιβαλλοντικές συνθήκες. Κρίθηκε συνεπώς προτιμότερο, αντί να περιληφθούν στο παράρτημα IV, να λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση κάθε συγκεκριμένης άδειας. Εν πάση περιπτώσει, τα κριτήρια αυτά πρέπει να εκτιμώνται ταυτοχρόνως με τα κριτήρια που θα πρέπει να εγγυώνται τόσο την ελαχιστοποίηση της ρύπανσης σε μεγάλη απόσταση και της διαμεθοριακής ρύπανσης όσο και υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του. Επιπλέον, στην αιτιολογική σκέψη 18 διευκρινίζεται ότι τα κράτη μέλη είναι αρμόδια να καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο θα λαμβάνονται υπόψη τα σχετικά κριτήρια.

Κατά συνέπεια η παράγραφος 4 βασίζεται επίσης εν μέρει στην τροπολογία 23, ώστε μια νέα αίτηση άδειας σε ζώνη με μεγάλη συγκέντρωση βιομηχανικών δραστηριοτήτων να λαμβάνει δεόντως υπόψη τις τοπικές περιβαλλοντικές συνθήκες.

Το Συμβούλιο έκρινε πάντως σκόπιμο, αντί να απαλείψει τη διάταξη σχετικά με την οριστική παύση λειτουργίας της εγκατάστασης (παράγραφος 4 της πρότασης της Επιτροπής) (βλέπε τροπολογία 26), να διατηρήσει τη σχετική ιδέα στην παράγραφο 6, με λιγότερο αυστηρή διατύπωση, ώστε το στοιχείο αυτό να μπορεί να ληφθεί δεόντως υπόψη στην άδεια.

Η τροπολογία 27 προσέθετε την έννοια «θέση σε λειτουργία» που όμως καλύπτεται ήδη από τον όρο «έναρξη λειτουργίας». Κρίθηκε εξάλλου σημαντικό να λαμβάνονται υπόψη και ασυνήθεις καταστάσεις όπως οι προσωρινές διακοπές και οι διαρροές.

Το Συμβούλιο προέβλεψε επίσης τη δυνατότητα προσωρινών παρεκκλίσεων μικρής διάρκειας από τους συνήθεις όρους εκμετάλλευσης (παράγραφος 6) και προσέφερε στα κράτη μέλη την ευχέρεια να θεσπίζουν γενικούς δεσμευτικούς κανόνες για συγκεκριμένες κατηγορίες εγκαταστάσεων, με την προϋπόθεση ότι θα εφαρμόζουν σχετική διαδικασία χορήγησης άδειας (παράγραφος 8).

Άρθρο 9

Όπως και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο δεν μπόρεσε να συμφωνήσει πλήρως με την παράλληλη προσέγγιση «οριακές τιμές εκπομπής (ΟΤΕ)/ποιοτικά πρότυπα περιβάλλοντος (ΠΠΠ)» την οποία πρότεινε η Επιτροπή και η οποία επέτρεπε, μεταξύ άλλων, να μην εφαρμόζονται ΒΔΤ στην περίπτωση ιδιαίτερα ικανοποιητικής ποιότητας του περιβάλλοντος σε τοπικό επίπεδο. Δέχθηκε συνεπώς, σχεδόν επί λέξει, την τροπολογία 30, το πρώτο εδάφιο της οποίας περιλαμβάνεται στο άρθρο 9 παράγραφος 4 ενώ το δεύτερο συνιστά, με την επιφύλαξη άλλων μέτρων, το παρόν άρθρο 10.

Άρθρο 11

Για λόγους συνοχής με τους ορισμούς του άρθρου 2 σημείο 10 το Συμβούλιο επαναδιατύπωσε το άρθρο 12. Στην παράγραφο 2 υπογραμμίζεται ότι για οποιαδήποτε ουσιαστική μεταβολή θα κινείται η λεγόμενη «εκτενής» διαδικασία χορήγησης άδειας. Στο κείμενο αναφέρονται πλέον και τα εφαρμοστέα άρθρα.

Άρθρο 14

Το Συμβούλιο επαναδιατύπωσε το άρθρο 15, διατηρώντας τις διατάξεις του ως προς την ουσία. Δεδομένου ότι μια πλήρης αίτηση θα περιλαμβάνει ενδεχομένως τα δεδομένα που προβλέπονται από την οδηγία 85/337/ΕΟΚ (μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων) (βλέπε άρθρο 6 παράγραφος 2), η τροπολογία 35 λαμβάνεται υπόψη εμμέσως (άρθρο 15 παράγραφος 1).

Η τροπολογία 36 που είχε περιληφθεί στην τροποποιημένη πρόταση δεν έγινε δεκτή από το Συμβούλιο, για το λόγο ότι η δυνατότητα να απαιτείται καταβολή τέλους για την παροχή πληροφοριών προβλέπεται ήδη στο άρθρο 5 της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ.

Το Συμβούλιο, κρίνοντας όπως και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ότι επιβάλλεται να υπάρχει κατάλογος, δέχθηκε την τροπολογία 31. Η Επιτροπή θα δημοσιεύει, ανά τριετία και βάσει των στοιχείων που διαβιβάζουν τα κράτη μέλη, κατάλογο των κυριότερων εκπομπών και των πηγών τους. Προς το σκοπό αυτό, η Επιτροπή θα επικουρείται από επιτροπή τύπου IIIα, όπως εκείνη που προβλέπεται στο άρθρο 19. Η αιτιολογική παράγραφος 24 αναφέρεται στις διατάξεις αυτές και συνεπώς εκφράζει την ιδέα στην οποία βασίζεται η τροπολογία 4.

Άρθρο 15

Για λόγους διαφάνειας, το Συμβούλιο ανέθεσε στην Επιτροπή να δημοσιεύει ανά τριετία τα αποτελέσματα των ανταλλαγών πληροφοριών (άρθρο 16 παράγραφος 2). Επιπλέον, το Συμβούλιο, για να μπορέσει να ανταποκριθεί στις εξελίξεις κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, ανέθεσε επίσης στην Επιτροπή να συνοδεύει με προτάσεις, εάν χρειασθεί, την έκθεση για την περίοδο των πρώτων τριών ετών εφαρμογής.

Άρθρο 16

Το Συμβούλιο διατύπωσε σαφέστερα το άρθρο 17 που αναφέρεται στις διαμεθοριακές επιπτώσεις και τόνισε περισσότερο τη συμμετοχή του κοινού εν προκειμένω.

Άρθρο 17

Το Συμβούλιο δεν δέχθηκε τη διάταξη σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή, μέσω διαδικασίας διαβουλεύσεων, θα ήταν σε θέση να μεταβάλει το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας (άρθρο 1 σε συνδυασμό με τα παραρτήματα I και III).

Αντιθέτως, το Συμβούλιο, ακολουθώντας την αρχή ότι αρμόδια για τον καθορισμό των ΟΤΕ είναι κατά πρώτο λόγο τα κράτη μέλη, ενέκρινε την τροπολογία 37 του Κοινοβουλίου, σύμφωνα με την οποία θα καθορισθούν, σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται από τη συνθήκη, κοινοτικές οριακές τιμές εκπομπής, αλλά με την προϋπόθεση ότι κρίνεται αναγκαία η ανάληψη της δράσης αυτής, βάσει ιδίως της ανταλλαγής πληροφοριών που προβλέπεται στο άρθρο 16. Τροποποίησε συνεπώς το άρθρο 18 και εισήγαγε τη σχετική αιτιολογική σκέψη 28, εμπνεόμενο από την τροπολογία 5.

Το Συμβούλιο έκρινε εξάλλου αναγκαίο να διευκρινίσει ότι οι κοινοτικές οριακές τιμές εκπομπής που καθορίζονται από άλλες κοινοτικές πράξεις πρέπει να θεωρούνται ως στοιχειώδεις τιμές κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 18

Το Συμβούλιο δεν δέχθηκε το άρθρο 18, όπως είχε επαναδιατυπωθεί μετά την εισαγωγή της τροπολογίας 40 στην τροποποιημένη πρόταση. Έκρινε ότι το πρώτο εδάφιο, εφόσον αποτελεί επανάληψη του άρθρου 130 Τ της συνθήκης, εφαρμόζεται εν πάση περιπτώσει. Λόγω της νομικής βάσης του σχεδίου οδηγίας τα κράτη μέλη δικαιούνται να εισάγουν τις δυνατότητες του δεύτερου εδαφίου με την προϋπόθεση ότι συμβιβάζονται με τη συνθήκη. Το τρίτο εδάφιο περιείχε μια διάταξη ανάλογη προς εκείνη της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ, η οποία εξακολουθεί να εφαρμόζεται πλήρως και της οποίας το πνεύμα εκφράζεται στο άρθρο 18 της κοινής θέσης.

Άρθρο 19

Το Συμβούλιο θέλησε να αποσαφηνίσει το περιεχόμενο των μεταβατικών διατάξεων. Ειδικότερα διευκρίνισε, για λόγους συνοχής, την παρούσα και μελλοντική σχέση μεταξύ των διαφόρων οδηγιών που εφαρμόζονται σε πολλές από τις εγκαταστάσεις του παραρτήματος I και των διατάξεων του σχεδίου οδηγίας. Προς το σκοπό αυτό, διηύρυνε το παράρτημα II που περιέχει τις οδηγίες ορισμένες διατάξεις των οποίων θα πρέπει να τροποποιηθούν το αργότερο ένδεκα έτη μετά την έναρξη της ισχύος του σχεδίου οδηγίας.

Παράρτημα I

Το Συμβούλιο εισήγαγε στο παράρτημα I ένα εισαγωγικό τμήμα που αφενός αποκλείει τις εγκαταστάσεις έρευνας και ανάπτυξης και αφετέρου προσδιορίζει τις καθοριζόμενες οριακές

τιμές. Εξάλλου το Συμβούλιο εισήγαγε ή προσήρμοσε οριακές τιμές σε συνάρτηση με τη συγκεκριμένη εγκατάσταση.

Επιπλέον διηύρυνε το παράρτημα I ως προς αρκετές κατηγορίες και ενότητες (π.χ. 2.1, 2.3, 2.6, 4, 5.1, 5.4, 6.4, 6.6, 6.8). Για τους σκοπούς του σημείου 6.6, το Συμβούλιο εισήγαγε ειδικές διατάξεις εφαρμογής στο άρθρο 9 παράγραφοι 4 και 5.

Το Συμβούλιο έλαβε επίσης υπόψη του τις τροπολογίες 44, 45 και 46 στην ενότητα 5.1 και την τροπολογία 49 στην ενότητα 2.6.

Αντιθέτως το Συμβούλιο, κρίνοντας ότι οι πυρηνικές εγκαταστάσεις εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της συνθήκης Ευρατόμ, δεν μπόρεσε να δεχθεί την τροπολογία 41 του Κοινοβουλίου. Το Συμβούλιο δεν δέχθηκε επίσης τις τροπολογίες 43 και 47.

Παράρτημα III

Το Συμβούλιο προτίμησε ενδεικτικό κατάλογο των σημαντικότερων ρυπογόνων ουσιών που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τον καθορισμό των ΟΤΕ. Διευθέτησε και διηύρυνε τον κατάλογο που είχε προβλέψει αρχικά η Επιτροπή: προσέθεσε ιδίως όλα τα μέταλλα και τις ενώσεις τους, τις πολυχλωροδιβενζοδιοξίνες και τα πολυχλωροδιβενζοφουράνια στο τμήμα «ατμόσφαιρα» και, πέραν των βιοκτόνων και φυτοϋγειονομικών προϊόντων (τροπολογία 53), όλα τα μέταλλα, τις ανθεκτικές και βιοσωρεύσιμες τοξικές οργανικές ουσίες, όλες τις κυανιούχες ενώσεις, το αρσενικό και τις ενώσεις του καθώς και τις ουσίες που έχουν αρνητική επίδραση στον ισολογισμό του οξυγόνου στο τμήμα «νερό».

Το Συμβούλιο δεν μπόρεσε να λάβει υπόψη του, για τεχνικούς λόγους, τις τροπολογίες 54 και 55.

Παράρτημα IV

Πέραν των παρατηρήσεων που διατυπώνονται στο άρθρο 2 σημεία 6 και 11, το Συμβούλιο έκρινε ότι πρέπει να προστεθούν και άλλα κριτήρια, όπως η χρησιμοποίηση λιγότερο επικίνδυνων ουσιών (σημείο 2), η ανάπτυξη τεχνικών ανάκτησης και ανακύκλωσης των αποβλήτων (σημείο 3) και οι ημερομηνίες έναρξης λειτουργίας των εγκαταστάσεων (σημείο 7). Το σημείο 9 επαναδιατυπώθηκε ώστε να ληφθεί υπόψη το δεύτερο τμήμα της τροπολογίας 7 (κατανάλωση πρώτων υλών και αποτελεσματική χρήση της ενέργειας).

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 10/96

η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 29 Ιανουαρίου 1996

για τη θέσπιση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../96 του Συμβουλίου της ... σχετικά με τις δράσεις αποκατάστασης και ανασυγκρότησης προς όφελος των αναπτυσσομένων χωρών

(96/C 87/03)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Χ,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης⁽²⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η Επιτροπή, στην ανακοίνωσή της προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, της 12ης Μαΐου 1993, σχετικά με ένα «ειδικό πρόγραμμα για τη στήριξη της αποκατάστασης στις αναπτυσσόμενες χώρες», επεσήμανε τον ιδιαίτερο χαρακτήρα και τη σημασία των αναγκών παροχής βοήθειας για το έργο της αποκατάστασης και ανασυγκρότησης στις αναπτυσσόμενες χώρες οι οποίες έχουν υποστεί σοβαρές καταστροφές ως αποτέλεσμα περιόδων πολέμου, εμφύλιων ταραχών ή θεομηνιών·

ότι στα συμπεράσματα του Συμβουλίου Ανάπτυξης, της 2ας Δεκεμβρίου 1993, σχετικά με τη βοήθεια για το έργο της αποκατάστασης, καθορίστηκαν οι κύριοι στόχοι, οι προϋποθέσεις και τα κριτήρια της χορήγησης της βοήθειας αυτής και υπογραμμίστηκε ότι είναι απαραίτητο η εν λόγω βοήθεια να σχεδιάζεται και να υλοποιείται σε στενό συντονισμό μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών·

ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπογράμμισε την έκταση των αναγκών παροχής βοήθειας για το έργο της αποκατάστασης στις αναπτυσσόμενες χώρες και διατύπωσε την άποψη ότι είναι επιθυμητή η συγκρότηση ειδικού χρηματοδοτικού μηχανισμού που να διαθέτει σημαντικά οικονομικά μέσα στο πλαίσιο του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με σκοπό την αντιμετώπιση των αναγκών αυτών·

ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπογράμμισε την ανάγκη ώστε οι δράσεις αποκατάστασης να ενταχθούν σε ένα μεσοπρόθεσμο ή μακροπρόθεσμο αναπτυξιακό σχέδιο·

ότι η αρμόδια επί του προϋπολογισμού αρχή ενέγραψε στον προϋπολογισμό γραμμές προοριζόμενες για τη χρηματοδότηση δράσεων αποκατάστασης στη μεσημβρινή Αφρική (Β7-5 0 7 1) και αποκατάστασης και ανασυγκρότησης προς όφελος των αναπτυσσομένων χωρών (Β7-5 0 7 6)·

(¹) ΕΕ αριθ. C 235 της 9. 9. 1995, σ. 11.

(²) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1995 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 29ης Ιανουαρίου 1996 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

ότι είναι σκόπιμο να καθορισθούν οι λεπτομέρειες διαχείρισης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Η Κοινότητα θέτει σε εφαρμογή δράσεις αποκατάστασης και ανασυγκρότησης προς όφελος των αναπτυσσομένων χωρών που αναφέρονται στην παράγραφο 2, κατά προτεραιότητα δε των λιγότερο ανεπτυγμένων χωρών, που έχουν υποστεί σοβαρές καταστροφές ως αποτέλεσμα περιόδων πολέμου, εμφύλιων ταραχών ή φυσικών καταστροφών. Οι δράσεις αυτές είναι περιορισμένης διάρκειας και αποσκοπούν να συμβάλουν στην αποκατάσταση της λειτουργίας της οικονομίας και του θεσμικού υποβάθρου που απαιτείται για την επαναφορά των οικείων χωρών σε συνθήκες κοινωνικής και πολιτικής σταθερότητας και για την κάλυψη των αναγκών του συνόλου των πληθυσμών που έχουν πληγεί. Οι εν λόγω δράσεις πρέπει να υποκαταστήσουν σταδιακά την ανθρωπιστική δράση και να προετοιμάσουν την επανάληψη της χορήγησης μεσοπρόθεσμης και μακροπρόθεσμης αναπτυξιακής βοήθειας.

2. Αποδέκτριες χώρες στα πλαίσια του παρόντος κανονισμού είναι οι χώρες της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού, οι μεσογειακές χώρες, οι χώρες της Λατινικής Αμερικής και της Ασίας καθώς και οι αναπτυσσόμενες χώρες του Καυκάσου και της Κεντρικής Ασίας.

Άρθρο 2

1. Όταν αποφασίζονται οι δράσεις αυτές, είναι σκόπιμο να λαμβάνεται υπόψη, στο μέτρο του δυνατού, η ύπαρξη ενός στοιχειώδους επιπέδου ασφαλείας καθώς και η ουσιαστική έναρξη εφαρμογής μιας διαδικασίας μετάβασης κατά την οποία να τηρούνται οι δημοκρατικές αξίες και οι θεμελιώδεις ελευθερίες.

2. Οι δράσεις που τίθενται σε εφαρμογή δυνάμει του παρόντος κανονισμού αφορούν, κατά προτεραιότητα, τους παρακάτω τομείς: επαναφορά σε λειτουργία του αιφόρου συστήματος παραγωγής, υλική και λειτουργική αποκατάσταση των βασικών υποδομών, συμπεριλαμβανομένης της άρσης ναρκοπεδίων, κοινωνική επανένταξη και ανασύσταση του θεσμικού υποβάθρου που είναι απαραίτητο στη φάση της αποκατάστασης, ιδίως σε τοπικό επίπεδο.

Άρθρο 3

Οι συνεργαζόμενοι εταίροι οι οποίοι είναι δυνατό να λάβουν χρηματοδοτική στήριξη κατ' εφαρμογήν του παρόντος κανονισμού είναι οι περιφερειακοί και διεθνείς

οργανισμοί, οι μη κυβερνητικοί οργανισμοί, οι δημόσιες διοικήσεις και οργανισμοί που λειτουργούν σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο και οι οργανώσεις με κοινοτική βάση, τα ινστιτούτα και οι δημόσιοι ή ιδιωτικοί φορείς.

Άρθρο 4

1. Στα μέσα που θα μπορούσαν να εφαρμοσθούν στο πλαίσιο των δράσεων που μνημονεύονται στο άρθρο 1 περιλαμβάνονται, ιδίως, οι μελέτες, η παροχή τεχνικής βοήθειας, η κατάρτιση ή άλλου είδους υπηρεσίες, οι προμήθειες και τα έργα καθώς και οι διαχειριστικοί έλεγχοι και οι αποστολές αξιολόγησης και ελέγχου.

2. Η κοινοτική χρηματοδότηση είναι δυνατό να παρέχεται τόσο για τις επενδυτικές δαπάνες, με εξαίρεση την αγορά ακινήτων, όσο και για τις επαναλαμβανόμενες δαπάνες (οι οποίες περιλαμβάνουν τις δαπάνες διοίκησης, συντήρησης και λειτουργίας), λαμβανομένου υπόψη ότι το σχέδιο πρέπει να αποσκοπεί στην ανάληψη των επαναλαμβανόμενων δαπανών από τους αποδέκτες.

3. Για κάθε δράση συνεργασίας, επιδιώκεται χρηματοδοτική συνεισφορά των εταίρων που ορίζονται στο άρθρο 3. Η συνεισφορά αυτή επιδιώκεται εντός των ορίων των δυνατοτήτων των σχετικών εταίρων και σε συνάρτηση με τον χαρακτήρα κάθε δράσης. Σε ειδικές περιπτώσεις και όταν ο εταίρος είναι είτε ένας μη κυβερνητικός οργανισμός είτε μια οργάνωση με κοινοτική βάση, η συνεισφορά μπορεί να παρέχεται σε είδος.

4. Μπορεί να εξετάζεται η δυνατότητα συγχρηματοδοτήσεων, με άλλους χρηματοδότες, ιδιαιτέρως με τα κράτη μέλη.

5. Λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα ώστε να δηλώνεται ο κοινοτικός χαρακτήρας της βοήθειας που χορηγείται δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

6. Για να επιτευχθούν οι στόχοι για συνοχή και συμπληρωματικότητα που αναφέρονται στη συνθήκη και προκειμένου να εξασφαλιστεί η βέλτιστη δυνατή αποτελεσματικότητα για το σύνολο αυτών των δράσεων, η Επιτροπή μπορεί να λάβει όλα τα αναγκαία συντονιστικά μέτρα, και συγκεκριμένα:

- α) καθιέρωση ενός συστήματος συστηματικής ανταλλαγής και ανάλυσης πληροφοριών σχετικά με τις χρηματοδοτούμενες δράσεις και αυτές για τις οποίες προβλέπεται χρηματοδότηση από την Κοινότητα και τα κράτη μέλη·
- β) συντονισμό στον τόπο εφαρμογής των δράσεων με τακτικές συνεδριάσεις και ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αντιπροσώπων της Επιτροπής και των κρατών μελών στην αποδέκτρια χώρα.

7. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, μπορεί να λάβει οιαδήποτε αναγκαία πρωτοβουλία για να εξασφαλίσει έναν καλό συντονισμό με τους άλλους σχετικούς χρηματοδότες, και ιδίως με τους χρηματοδότες βάσει του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 5

Η χρηματοδοτική στήριξη βάσει του παρόντος κανονισμού έχει τη μορφή μη επιστρεπτέων ενισχύσεων.

Άρθρο 6

1. Η Επιτροπή επιφορτίζεται με τη μελέτη, τη λήψη αποφάσεων και τη διαχείριση των δράσεων που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό, με βάση τις ισχύουσες δημοσιονομικές και άλλες διαδικασίες, και ιδίως εκείνες που προβλέπονται στο δημοσιονομικό κανονισμό ο οποίος εφαρμόζεται για το γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

2. Κατά την αξιολόγηση σχεδίων και προγραμμάτων λαμβάνονται υπόψη οι ακόλουθοι παράγοντες:

- αποτελεσματικότητα και βιωσιμότητα των δράσεων,
- πολιτιστικές, κοινωνικές, σχετικές με την ισότητα των φύλων και περιβαλλοντικές πτυχές,
- ανάπτυξη θεσμών που είναι απαραίτητοι για την επίτευξη των στόχων της δράσης,
- κτηθείσα πείρα από δράσεις του ίδιου τύπου.

3. Οι αποφάσεις σχετικά με δράσεις, των οποίων η χρηματοδότηση βάσει του παρόντος κανονισμού υπερβαίνει τα 2 εκατομμύρια Ecu ανά δράση, λαμβάνονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 7.

Η Επιτροπή ενημερώνει συνοπτικά την επιτροπή του άρθρου 7 για τις αποφάσεις χρηματοδότησης τις οποίες προτίθεται να λάβει σχετικά με τα σχέδια και προγράμματα αξίας μικρότερης των 2 εκατομμυρίων Ecu. Η ενημέρωση αυτή γίνεται τουλάχιστον μία εβδομάδα πριν από τη λήψη απόφασης.

4. Η Επιτροπή είναι εξουσιοδοτημένη να εγκρίνει, χωρίς προσφυγή στη γνώμη της επιτροπής του άρθρου 7, τις συμπληρωματικές αναλήψεις υποχρεώσεων που είναι αναγκαίες για την κάλυψη των υπερβάσεων που προβλέπονται ή καταγράφονται στα πλαίσια των δράσεων αυτών, εφόσον η υπέρβαση ή η πρόσθετη ανάγκη είναι μικρότερη ή ίση του 20% της αρχικής ανάληψης υποχρέωσης που καθορίζεται στην απόφαση χρηματοδότησης.

Εάν η συμπληρωματική ανάληψη υποχρέωσης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο είναι μικρότερη των 4 εκατομμυρίων Ecu, η επιτροπή του άρθρου 7 ενημερώνεται για την απόφαση που έλαβε η Επιτροπή. Εάν η εν λόγω συμπληρωματική ανάληψη υποχρέωσης υπερβαίνει τα 4 εκατομμύρια Ecu αλλά υπολείπεται του 20%, ζητείται η γνώμη της επιτροπής.

5. Σε κάθε συμφωνία ή σύμβαση χρηματοδότησης η οποία συνάπτεται βάσει του παρόντος κανονισμού πρέπει, μεταξύ άλλων, να προβλέπεται ότι η Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο δύνανται να προβαίνουν στη διενέργεια επιτόπιων ελέγχων, σύμφωνα με τις συνήθεις ρυθμίσεις που έχει θεσπίσει η Επιτροπή στο πλαίσιο των ισχυουσών διατάξεων, και ειδικότερα εκείνες του δημοσιονομικού

κανονισμού που εφαρμόζεται για το γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

6. Στο βαθμό που στο πλαίσιο της μιας δράσης συνάπτεται σύμβαση χρηματοδότησης μεταξύ της Κοινότητας και των χωρών υποδοχής, η εν λόγω σύμβαση πρέπει να προβλέπει ότι η καταβολή των φόρων, δασμών και τελών δεν πραγματοποιείται με κοινοτική χρηματοδότηση.

7. Η συμμετοχή σε προσκλήσεις για υποβολή προσφορών και σε συμβάσεις είναι ανοικτή επί ίσοις όροις σε όλα τα φυσικά και νομικά πρόσωπα των κρατών μελών και της αποδέκτριας χώρας, ενώ είναι δυνατό να ελεπταθεί και σε άλλες αναπτυσσόμενες χώρες και, σε δεόντως αιτιολογημένες εξαιρετικές περιπτώσεις, σε άλλες τρίτες χώρες.

8. Οι προμήθειες πρέπει να κατάγονται από τα κράτη μέλη ή από την αποδέκτρια χώρα ή από άλλες αναπτυσσόμενες χώρες. Σε εξαιρετικές και δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, οι προμήθειες είναι δυνατό να κατάγονται από άλλες χώρες.

Άρθρο 7

1. Η Επιτροπή επικουρείται από αρμόδια γεωγραφική επιτροπή.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο εντός προθεσμίας που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπει το άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην Επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα εάν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

Εάν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ή ελλείπει γνώμη, η Επιτροπή υποβάλλει, χωρίς καθυστέρηση, στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει μετά την πάροδο προθεσμίας ενός μηνός από την ημερομηνία υποβολής του θέματος, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 8

Μία φορά ετησίως πραγματοποιείται ανταλλαγή απόψεων, με βάση την παρουσίαση από τον αντιπρόσωπο της Επιτροπής των γενικών κατευθύνσεων για τις δράσεις που θα

αναληφθούν κατά το επόμενο έτος, στο πλαίσιο κοινής συνεδρίασης των επιτροπών που μνημονεύονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1.

Άρθρο 9

Μετά από κάθε οικονομικό έτος, η Επιτροπή υποβάλλει ετήσια έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, η οποία περιλαμβάνει συνοπτική παρουσίαση των δράσεων που χρηματοδοτήθηκαν κατά τη διάρκεια του έτους, καθώς και αξιολόγηση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού κατά τη διάρκεια του ίδιου έτους.

Η συνοπτική παρουσίαση περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, πληροφορίες για τους φορείς με τους οποίους συνήφθησαν οι συμβάσεις ή τα συμβόλαια εκτέλεσης των διαφόρων δράσεων.

Η έκθεση περιλαμβάνει επίσης συγκεφαλαίωση των εξωτερικών αξιολογήσεων που ενδεχομένως πραγματοποιήθηκαν αναφορικά με μεμονωμένες δράσεις.

Η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη, το αργότερο εντός προθεσμίας ενός μηνός από την απόφασή της, για τις δράσεις και τα σχέδια που έχουν εγκριθεί, αναφέροντας τα ποσά, τα χαρακτηριστικά τους, την αποδέκτρια χώρα και τους εταίρους.

Άρθρο 10

Η Επιτροπή προβαίνει τακτικά σε αξιολογήσεις των δράσεων που χρηματοδοτούνται από την Κοινότητα προκειμένου να διαπιστώσει αν έχουν επιτευχθεί οι στόχοι των δράσεων αυτών και προκειμένου να παράσχει κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των μελλοντικών δράσεων. Η Επιτροπή υποβάλλει στην επιτροπή του άρθρου 7 σύνοψη των αξιολογήσεων που έχουν πραγματοποιηθεί και οι οποίες θα μπορούσαν, ενδεχομένως, να εξετασθούν από αυτήν. Οι εκθέσεις αξιολόγησης είναι στη διάθεση των κρατών μελών που θα τις ζητήσουν.

Άρθρο 11

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Τρία έτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο συνολική αξιολόγηση των δράσεων που χρηματοδοτήθηκαν από την Κοινότητα στα πλαίσια του παρόντος κανονισμού, συνοδευόμενη από εισηγήσεις σχετικά με το μέλλον του παρόντος κανονισμού και, αν χρειάζεται, από προτάσεις τροποποίησής του.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Στις 31 Αυγούστου 1995 η Επιτροπή διεβίβασε με επιστολή στο Συμβούλιο μια πρόταση κανονισμού σχετικά με τις δράσεις αποκατάστασης και ανασυγκρότησης προς όφελος των αναπτυσσομένων χωρών⁽¹⁾.
2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έδωσε τη γνώμη του στις 15 Δεκεμβρίου 1995⁽²⁾.

II. ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ**1. Έγκριση της κοινής θέσης**

Στις 29 Ιανουαρίου 1996, το Συμβούλιο ενέκρινε κοινή θέση βάσει του άρθρου 130 X της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

2. Θέμα της πρότασης της Επιτροπής

Ο κανονισμός καθορίζει τις λεπτομέρειες και τους κανόνες διαχείρισης της ενίσχυσης που χρηματοδοτείται από τον προϋπολογισμό της Κοινότητας για τις δράσεις αποκατάστασης και ανασυγκρότησης προς όφελος των αναπτυσσομένων χωρών.

3. Τροποποιήσεις που επέφερε το Συμβούλιο στην πρόταση της Επιτροπής

Παρόλο που επήλθαν ορισμένες τροποποιήσεις και διευκρινίσεις τεχνικού ή συντακτικού χαρακτήρα, ιδίως προκειμένου να υλοποιηθούν οι στόχοι συνοχής και συμπληρωματικότητας που αναφέρονται στη συνθήκη και να διασφαλισθεί η βέλτιστη αποτελεσματικότητα και η διάρκεια των δράσεων, η κοινή θέση περιλαμβάνει στην ουσία την πρόταση της Επιτροπής όσον αφορά τη φύση των δράσεων προς χρηματοδότηση.

Ωστόσο, το Συμβούλιο δεν μπόρεσε να ακολουθήσει την Επιτροπή ως προς τα ακόλουθα σημεία:

α) Πεδίο γεωγραφικής εφαρμογής του κανονισμού

Προκειμένου να εξασφαλισθεί η μέγιστη δυνατή συνοχή στις δράσεις αποκατάστασης που αναλαμβάνει η Κοινότητα στις αναπτυσσόμενες χώρες, το Συμβούλιο κρίνει ότι είναι προτιμότερο να διευρυνθεί το γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής του κανονισμού στο σύνολο των αναπτυσσομένων χωρών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 1 της κοινής θέσης, με προτεραιότητα στις λιγότερο προηγμένες χώρες.

β) Φύση της επιτροπής που καλείται να δώσει γνώμη για τις προτεινόμενες δράσεις

Για λόγους συνοχής, το Συμβούλιο συμφώνησε ότι η επιτροπή που καλείται να δώσει γνώμη για τις προτεινόμενες δράσεις θα είναι η αρμόδια γεωγραφική επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του τύπου III.α) της απόφασης του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 1987⁽³⁾, η οποία χρησιμοποιείται για τις ΑΧΛΑΑ και τις μεσογειακές χώρες και μοιάζει με τη διαδικασία της Επιτροπής του ΕΤΑ.

Επίσης πρέπει να σημειωθεί ότι το Συμβούλιο αποφάσισε, όπως έκανε και σε άλλες παρόμοιες περιπτώσεις, να προστεθεί ένα νέο άρθρο 10 για την αξιολόγηση των δράσεων που χρηματοδοτούνται από την Κοινότητα προκειμένου να δοθούν κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των μελλοντικών εργασιών.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 235 της 9. 9. 1995, σ. 11.

⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1995 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 197 της 13. 7. 1987, σ. 33.

4. Τροπολογίες του Κοινοβουλίου

Το Συμβούλιο περιέλαβε στην κοινή του θέση ένα σημαντικό τμήμα των τροπολογιών του Κοινοβουλίου. Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις, το Συμβούλιο, ενώ ενέκρινε ολικώς ή εν μέρει την ουσία της τροπολογίας, ωστόσο τη μετατόπισε στο κείμενο ή άλλαξε τη διατύπωσή της.

Συγκεκριμένα το Συμβούλιο έλαβε υπόψη τις τροπολογίες αριθ. 1 (παράγραφος 3 του αιτιολογικού), 2 (παράγραφος 4 του αιτιολογικού), 4 (άρθρο 3 και άρθρο 6 παράγραφος 2 τελευταία περίπτωση), 5 (άρθρο 2 παράγραφος 2 και άρθρο 6 παράγραφος 2), 6 (άρθρο 4 παράγραφος 2), 7 (άρθρο 4 παράγραφος 3), 8 (άρθρο 4 παράγραφοι 6 και 7) και 12 (άρθρο 9 τελευταίο εδάφιο).

Όσον αφορά την τροπολογία 14, το Συμβούλιο, προτείνοντας το νέο άρθρο 10 για την αξιολόγηση, αποβλέπει σε στόχο παραπλήσιο με εκείνον του Κοινοβουλίου χωρίς να προδικάζει το αποτέλεσμα της αξιολόγησης.

Αντίθετα, οι τροπολογίες 3, 9, 10, 11 και 13 δεν έγιναν δεκτές από το Συμβούλιο.

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 11/96

η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 29 Ιανουαρίου 1996

για τη θέσπιση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../96 του Συμβουλίου της ... σχετικά με την πολιτική και τη διαχείριση της επισιτιστικής βοήθειας και των ειδικών δράσεων στήριξης για την επισιτιστική ασφάλεια

(96/C 87/04)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130X,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189Γ της συνθήκης⁽²⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η επισιτιστική βοήθεια αποτελεί μία από τις σημαντικότερες πλευρές της κοινοτικής πολιτικής αναπτυξιακής συνεργασίας·

ότι η επισιτιστική βοήθεια πρέπει να ενταχθεί στην πολιτική των αναπτυσσόμενων χωρών για τη βελτίωση της επισιτιστικής τους ασφάλειας, ιδίως με την καθιέρωση στρατηγικών επισιτισμού·

ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τα κράτη μέλη της συντονίζουν στενά τις πολιτικές τους στον τομέα της αναπτυξιακής συνεργασίας και συνεννοούνται σχετικά με τα προγράμματά τους για την επισιτιστική βοήθεια· ότι η Κοινότητα συμμετέχει με τα κράτη μέλη της σε ορισμένες διεθνείς συμφωνίες στον τομέα αυτόν, ιδίως στη σύμβαση για την επισιτιστική βοήθεια·

ότι η επισιτιστική ασφάλεια σε περιφερειακό, εθνικό και οικογενειακό επίπεδο, με την μακροπρόθεσμη προοπτική να εξασφαλίζεται η σταθερή πρόσβαση όλων σε μια διατροφή που θα τους επιτρέπει να ζουν ενεργά και υγιεινά, αποτελεί σημαντικό στοιχείο για την καταπολέμηση της φτώχειας το οποίο πρέπει να τονίζεται σε όλα τα προγράμματα που προορίζονται για τις αναπτυσσόμενες χώρες·

ότι η επισιτιστική βοήθεια δεν πρέπει να έχει επιζήμιες επιπτώσεις στις συνήθεις δομές παραγωγής και εμπορικών εισαγωγών των δικαιούχων χωρών·

ότι η επισιτιστική βοήθεια και οι δράσεις στήριξης για την επισιτιστική ασφάλεια, ως βασικές πλευρές της κοινοτικής

πολιτικής αναπτυξιακής συνεργασίας, πρέπει να αποτελούν στόχους όλων των κοινοτικών πολιτικών οι οποίες ενδέχεται να επηρεάσουν τις αναπτυσσόμενες χώρες·

ότι η επισιτιστική βοήθεια πρέπει να αποτελεί αποτελεσματικό μέσο ώστε να εξασφαλίζεται η πρόσβαση σε επαρκή και κατάλληλη διατροφή, και να βελτιώνονται οι συνθήκες διαθεσης και πρόσβασης των πληθυσμών στα είδη διατροφής, σύμφωνα με τις καταναλωτικές συνήθειες και τα συστήματα τοπικής παραγωγής και συναλλαγών, ιδίως για την αντιμετώπιση των επισιτιστικών κρίσεων, καθώς και να εντάσσεται πλήρως στην αναπτυξιακή πολιτική·

ότι η επισιτιστική βοήθεια αποτελεί κύριο στοιχείο της κοινοτικής πολιτικής για την πρόληψη και την παρέμβαση σε καταστάσεις κρίσεως στις αναπτυσσόμενες χώρες και ότι, στο πλαίσιο αυτό, η χρήση του πρέπει να γίνεται λαμβάνοντας υπόψη το βασικό του ρόλο ως παράγοντος κοινωνικής και πολιτικής σταθερότητας·

ότι οι δράσεις επισιτιστικής βοήθειας μπορούν να καταλήξουν σε βιώσιμες λύσεις μόνον εάν ενταχθούν σε αναπτυξιακές ενέργειες που μπορούν να δώσουν νέα ώθηση στη διαδικασία τοπικής παραγωγής και συναλλαγών·

ότι κρίνεται αναγκαίο να βελτιωθούν οι ικανότητες ανάλυσης, διάγνωσης, προγραμματισμού και παρακολούθησης της επισιτιστικής βοήθειας ώστε να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα και να αποτραπούν οι αρνητικές επιπτώσεις στο τοπικό δυναμικό παραγωγής, διανομής, μεταφοράς και εμπορίας·

ότι η επισιτιστική βοήθεια πρέπει να καταστεί ένα πραγματικό εργαλείο κοινοτικής αναπτυξιακής πολιτικής στις εν λόγω χώρες, ώστε να δύναται η Κοινότητα να συμμετέχει πλήρως σε σχέδια συνεργασίας πολυετούς χαρακτήρα·

ότι, προς το σκοπό αυτό, πρέπει η Κοινότητα να μπορεί να εξασφαλίσει ομαλές συνολικές ροές βοήθειας και να είναι σε θέση, στις κατάλληλες περιπτώσεις, να αναλαμβάνει τη δέσμευση έναντι των εν λόγω χωρών και των διεθνών οργανισμών να παρέχει κάποιες ελάχιστες ποσότητες προϊόντων στο πλαίσιο πολυετών ειδικών προγραμμάτων που συνδέονται με τις αναπτυξιακές πολιτικές·

ότι είναι δυνατό να ενισχυθεί η στήριξη της Κοινότητας στις προσπάθειες των αναπτυσσόμενων χωρών για την επισιτιστική ασφάλεια μέσω μιας μεγαλύτερης ευελιξίας της επισιτιστικής βοήθειας ώστε, υπό ορισμένες συνθήκες, οι δράσεις επισιτιστικής βοήθειας να αντικαθίστανται από χρη-

(1) ΕΕ αριθ. C 253 της 29. 9. 1995, σ. 10.

(2) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1995 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 29ης Ιανουαρίου 1996 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

ματοδοτική στήριξη υπέρ των δράσεων που αφορούν την επισιτιστική ασφάλεια και ειδικότερα τη γεωργική ανάπτυξη και την ανάπτυξη της παραγωγής βασικών ειδών διατροφής·

ότι η Κοινότητα μπορεί να βοηθήσει τους ενδείς πληθυσμούς στις αγροτικές και αστικές περιοχές των αναπτυσσόμενων χωρών συμμετέχοντας στη χρηματοδότηση δράσεων στήριξης για την επισιτιστική ασφάλεια με την αγορά τροφίμων, σπόρων προς σπορά, γεωργικών εργαλείων και μέσων παραγωγής, καθώς και με προγράμματα αποθεματοποίησης, με συστήματα έγκαιρου συναγερευμού, συγκέντρωσης προϊόντων, πλαισίωσης, και τεχνικής και χρηματοδοτικής βοήθειας·

ότι πρέπει να διατηρηθεί το γενετικό δυναμικό καθώς και η βιολογική ποικιλομορφία των παραγομένων προϊόντων διατροφής·

ότι η κοινοτική πολιτική επισιτιστικής βοήθειας πρέπει να προσαρμόζεται στις γεωπολιτικές αλλαγές, καθώς και στις οικονομικές μεταρρυθμίσεις σε πολλές δικαιούχους χώρες·

ότι πρέπει να καταρτισθεί ο κατάλογος των χωρών και οργανισμών που ενδέχεται να αποτελέσουν αντικείμενο κοινοτικών δράσεων επισιτιστικής βοήθειας·

ότι, για τον ίδιο σκοπό, πρέπει επίσης να προβλεφθεί η δυνατότητα διαθέσεως κοινοτικής επισιτιστικής βοήθειας σε διεθνείς και μη κυβερνητικούς οργανισμούς εφόσον πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις ώστε να εξασφαλίζεται η ορθή εκτέλεση των δράσεων επισιτιστικής βοήθειας·

ότι, προς διευκόλυνση της εφαρμογής ορισμένων από τις προβλεπόμενες διατάξεις, πρέπει να προβλεφθεί η στενή συνεργασία κρατών και Επιτροπής στο πλαίσιο μιας επιτροπής επισιτιστικής βοήθειας·

ότι πρέπει να καθοριστούν τα μέτρα που θα ληφθούν για την εφαρμογή των δράσεων προσαρμόζοντας τις λεπτομέρειες εκτέλεσης στις ιδιαιτερότητες κάθε δικαιούχου ζώνης, αλλά μέσα στο πλαίσιο μιας κοινής πολιτικής κατεύθυνσης και στρατηγικής·

ότι, για να εξασφαλιστεί μια καλύτερη διαχείριση της επισιτιστικής βοήθειας, η οποία να συμβιβάζεται περισσότερο προς τα συμφέροντα και τις ανάγκες των δικαιούχων χωρών, και για να βελτιωθούν οι διαδικασίες λήψης αποφάσεων και εφαρμογής, πρέπει να αντικατασταθεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3972/86 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, σχετικά με την πολιτική και τη διαχείριση της επισιτιστικής βοήθειας⁽¹⁾, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1755/84 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 1984, για την εφαρμογή των προγραμμάτων υποκατάστασης των παραδόσεων επισιτιστικής βοήθειας στον τομέα της διατροφής⁽²⁾, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2507/88 του Συμβουλίου, της 4ης Αυγούστου 1988, σχετικά με την εφαρμογή προγραμμάτων αποθεματοποίησης και συστημάτων εγκαί-

ρου συναγερευμού⁽³⁾, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2508/88 του Συμβουλίου, της 4ης Αυγούστου 1988, σχετικά με την εφαρμογή δράσεων συγχρηματοδότησης για τις αγορές προϊόντων διατροφής ή σπόρων προς σπορά από διεθνείς οργανισμούς και μη κυβερνητικούς οργανισμούς⁽⁴⁾ και ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1420/87 του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1987, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3972/86 όσον αφορά την πολιτική και τη διαχείριση της επισιτιστικής βοήθειας⁽⁵⁾,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Στόχοι και γενικοί προσανατολισμοί της επισιτιστικής βοήθειας και των δράσεων στήριξης για την επισιτιστική ασφάλεια

Άρθρο 1

1. Στο πλαίσιο της πολιτικής συνεργασίας με τις αναπτυσσόμενες χώρες, καθώς και προκειμένου να εξασφαλιστεί την κατάλληλη αντιμετώπιση των καταστάσεων επισιτιστικής ανασφάλειας που δημιουργούνται λόγω σοβαρών ελλείψεων τροφίμων ή επισιτιστικών κρίσεων, η Κοινότητα θέτει σε εφαρμογή δράσεις επισιτιστικής βοήθειας καθώς και δράσεις στήριξης για την επισιτιστική ασφάλεια υπέρ των αναπτυσσόμενων χωρών.

2. Οι δράσεις που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό εξετάζονται κατόπιν αναλύσεως της σκοπιμότητας και της αποτελεσματικότητας του μέσου αυτού σε σχέση προς τα άλλα διαθέσιμα μέσα παρέμβασης της κοινοτικής βοήθειας, τα οποία ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις επί της επισιτιστικής ασφάλειας και βοήθειας, και σε συντονισμό με τα μέσα αυτά.

Η Επιτροπή μερμνά ώστε οι δράσεις που προβλέπει ο παρών κανονισμός να εξετάζονται σε στενό συντονισμό προς τις παρεμβάσεις των άλλων χορηγών.

3. Οι δράσεις επισιτιστικής βοήθειας και οι δράσεις στήριξης για την επισιτιστική ασφάλεια που αναφέρονται στην παράγραφο 1 έχουν συγκεκριμένα ως στόχο:

- την προώθηση της επισιτιστικής ασφάλειας σε οικογενειακό, τοπικό, εθνικό και περιφερειακό επίπεδο,
- την ανύψωση του επιπέδου διατροφής των δικαιούχων πληθυσμών,
- την προώθηση της διαθεσιμότητας των τροφίμων και της εύκολης πρόσβασης των πληθυσμών σ' αυτά,
- τη συμβολή στην ισορροπημένη οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των δικαιούχων χωρών στον αγροτικό

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 370 της 30. 12. 1986, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1930/90 (ΕΕ αριθ. L 174 της 7. 7. 1990, σ. 6).

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 165 της 23. 6. 1984, σ. 7.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 220 της 11. 8. 1988, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 220 της 11. 8. 1988, σ. 4.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 136 της 26. 5. 1987, σ. 1.

και αστικό χώρο, προσδίδοντας όλως ιδιαίτερη προσοχή στο σχετικό ρόλο των γυναικών και των ανδρών για την οικογενειακή οικονομία και την κοινωνική δομή· οι δράσεις κοινοτικής βοήθειας έχουν ως τελικό στόχο να μετατραπούν οι δικαιούχοι σε ενεργούς παράγοντες της ανάπτυξής τους,

- την υποστήριξη των προσπαθειών των δικαιούχων χωρών προκειμένου να βελτιωθεί η παραγωγή τους σε είδη διατροφής σε περιφερειακό, εθνικό, τοπικό και οικογενειακό επίπεδο,
- τη μείωση της εξάρτησής τους από την επισιτιστική βοήθεια,
- την προώθηση της επισιτιστικής τους ανεξαρτησίας, είτε με την αύξηση της παραγωγής, είτε με τη βελτίωση και την αύξηση της αγοραστικής δύναμης,
- τη συμβολή στις προσπάθειες καταπολέμησης της φτώχειας με αναπτυξιακή προοπτική.

4. Η επισιτιστική βοήθεια της Κοινότητας πρέπει να ενταχθεί όσο το δυνατόν περισσότερο στις αναπτυξιακές πολιτικές, ιδίως στο γεωργικό τομέα και στον τομέα των γεωργικών προϊόντων διατροφής, καθώς και στις επισιτιστικές στρατηγικές των ενδιαφερομένων χωρών. Η κοινοτική βοήθεια θα στηρίξει τις πολιτικές που αναπτύσσουν οι δικαιούχες χώρες σε θέματα καταπολέμησης της φτώχειας, διατροφής, περιγεννητικής περιθαλψής, προστασίας και αποκατάστασης περιβάλλοντος, δίδοντας ιδιαίτερη προσοχή στη αλληλουχία των προγραμμάτων, ιδίως όταν η χώρα εξέρχεται από μια κατάσταση εκτάκτου ανάγκης. Η βοήθεια αυτή, είτε πωλείται είτε διανέμεται δωρεάν, δεν πρέπει να διαταράσσει την τοπική αγορά.

TITΛΟΣ I

Δράσεις επισιτιστικής βοήθειας

Άρθρο 2

1. Τα προϊόντα που χορηγούνται, καθώς και οποιαδήποτε άλλη δράση επισιτιστικής βοήθειας, πρέπει να ανταποκρίνονται όσο το δυνατόν περισσότερο στις συνθήκες διατροφής των δικαιούχων πληθυσμών και να μην έχουν αρνητική επίδραση στις χώρες που λαμβάνουν τη βοήθεια.

Κατά την επιλογή των προϊόντων πρέπει να εξετάζεται το πώς θα μεγιστοποιηθεί η ποσότητα τροφίμων ώστε να καλυφθεί ο μέγιστος αριθμός ατόμων και λαμβάνεται υπόψη η ποιότητα των προϊόντων ώστε να εξασφαλίζεται ικανοποιητικό επίπεδο διατροφής.

Κατά την επιλογή των προϊόντων που χορηγούνται από την κοινοτική βοήθεια, των λεπτομερειών συγκέντρωσης

και διανομής, θα λαμβάνονται ιδιαίτερα υπόψη τα κοινωνικά χαρακτηριστικά της πρόσβασης στην τροφή στις δικαιούχες χώρες, ιδίως των πιο ευάλωτων ομάδων, και ο ρόλος που κατέχουν οι γυναίκες στην οικογενειακή οικονομία.

2. Η χορήγηση της επισιτιστικής βοήθειας στηρίζεται καταρχήν στην αντικειμενική αξιολόγηση των πραγματικών αναγκών που αιτιολογούν αυτή τη βοήθεια, λαμβανομένων επίσης υπόψη των οικονομικών εκτιμήσεων. Για το σκοπό αυτό, λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα κριτήρια χωρίς να αποκλείονται και άλλες σχετικές εκτιμήσεις:

- οι ελλείψεις τροφίμων,
- το εισόδημα ανά κάτοικο και η ύπαρξη ιδιαίτερα φτωχών στρωμάτων του πληθυσμού,
- οι κοινωνικοί δείκτες ευημερίας των ενδιαφερομένων πληθυσμών,
- η κατάσταση του ισοζυγίου πληρωμών της δικαιούχου χώρας,
- ο οικονομικός και κοινωνικός αντίκτυπος και το δημοσιονομικό κόστος της προτεινόμενης δράσης,
- η ύπαρξη μιας μακροπρόθεσμης πολιτικής επισιτιστικής ασφάλειας στη δικαιούχο χώρα.

3. Η χορήγηση της επισιτιστικής βοήθειας εξαρτάται, εφόσον απαιτείται, από την εφαρμογή πολυετών αναπτυξιακών σχεδίων διάρκειας, τομεακών δράσεων ή αναπτυξιακών προγραμμάτων, και κατά προτεραιότητα εκείνων που ευνοούν τη διαρκή και μακροπρόθεσμη παραγωγή τροφίμων στις δικαιούχες χώρες στο πλαίσιο μιας επισιτιστικής πολιτικής και στρατηγικής. Ενδεχομένως, η βοήθεια μπορεί να συμβάλει άμεσα στην υλοποίηση αυτών των σχεδίων, δράσεων ή προγραμμάτων. Η συμπληρωματικότητα εξασφαλίζεται με τη χρησιμοποίηση των ανταλλαγματικών κεφαλαίων η οποία θα καθορίζεται από κοινού από την Κοινότητα και τη δικαιούχο χώρα, όταν η βοήθεια της Κοινότητας προορίζεται προς πώληση. Όταν η επισιτιστική βοήθεια στηρίζει ένα πολυετές αναπτυξιακό πρόγραμμα, μπορεί να λαμβάνει τη μορφή πολυετούς χορήγησης που συνδέεται με αυτό το πρόγραμμα. Η βοήθεια μπορεί συγκεκριμένα να έχει ως στόχο, εκτός από τη χορήγηση βασικών ειδών διατροφής, τη χορήγηση σπόρων προς σπορά, λιπασμάτων, εργαλείων, άλλων μέσων παραγωγής και βασικών προϊόντων, τη δημιουργία εφεδρικών αποθεμάτων, την τεχνική και χρηματοδοτική βοήθεια, καθώς και δράσεις ευαισθητοποίησης και κατάρτισης.

4. Η επισιτιστική βοήθεια μπορεί να χορηγείται προς υποστήριξη των προσπαθειών των δικαιούχων χωρών για τη δημιουργία αποθεμάτων ασφαλείας, δίδοντας ιδιαίτερη προσοχή στα αγροτικά και εθνικά αποθέματα, ως ουσιαστικό στοιχείο του προγράμματος επισιτιστικής ασφάλειας, και προβλέποντας εκ παραλλήλου τη δημιουργία περιφερειακών αποθεμάτων.

5. Η διαχείριση των ανταλλαγματικών κεφαλαίων συντονίζεται με τα άλλα μέσα της κοινοτικής βοήθειας.

Σε περίπτωση χωρών που προβαίνουν σε διαρθρωτική προσαρμογή, και σύμφωνα προς τα σχετικά ψηφίσματα του Συμβουλίου, τα ανταλλαγματικά κεφάλαια που αποφέρουν τα διάφορα μέσα αναπτυξιακής βοήθειας συνιστούν πόρους των οποίων η διαχείριση γίνεται ως μέρος μιας ενιαίας και συνεπούς δημοσιονομικής πολιτικής στο πλαίσιο ενός προγράμματος μεταρρυθμίσεων. Στο πλαίσιο αυτό, η Κοινότητα μπορεί να κινηθεί από τη στοιχειοθετημένη χρησιμοποίηση των ανταλλαγματικών κεφαλαίων προς μια γενικότερη διάθεσή τους, μόλις σημειωθεί πρόοδος ως προς την αποτελεσματικότητα των μέσων επιτήρησης, τον προγραμματισμό και την εκτέλεση του προϋπολογισμού καθώς και ως προς τον εσωτερικό έλεγχο των δημοσίων δαπανών. Με την επιφύλαξη των όσων προηγούνται, η διαχείριση των κεφαλαίων αυτών γίνεται σύμφωνα με τις γενικές διαδικασίες της κοινοτικής βοήθειας για τα κεφάλαια αυτά και, κατά προτεραιότητα, προς υποστήριξη των πολιτικών και των προγραμμάτων για την επισιτιστική ασφάλεια.

ΤΙΤΛΟΣ II

Δράσεις στήριξης για την επισιτιστική ασφάλεια

Άρθρο 3

Η Κοινότητα μπορεί να εφαρμόσει υπέρ των αναπτυσσομένων χωρών που πλήττονται από έλλειψη τροφίμων, όταν οι συνθήκες το δικαιολογούν, δράσεις στήριξης για την επισιτιστική ασφάλεια.

Οι δράσεις αυτές μπορούν να εκτελεστούν από τις δικαιούχες χώρες, από την Επιτροπή, από διεθνείς οργανισμούς ή από μη κυβερνητικούς οργανισμούς.

Στόχος των δράσεων αυτών είναι να στηρίξουν, χάρι στα διαθέσιμα μέσα, την εκπόνηση και την εφαρμογή μιας επισιτιστικής στρατηγικής ή άλλων μέτρων που θα διευκολύνουν την επισιτιστική βοήθεια, κυρίως όσον αφορά τις χώρες με χαμηλό εισόδημα και σοβαρή έλλειψη τροφίμων. Πρέπει δε να συμβάλουν στη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των φτωχότερων στρωμάτων του πληθυσμού στις εν λόγω χώρες.

Οι δράσεις στήριξης για την επισιτιστική ασφάλεια έχουν μορφή χρηματοδοτικής και τεχνικής βοήθειας, σύμφωνα με τα κριτήρια και τις διαδικασίες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Αυτές οι δράσεις προγραμματίζονται και εξετάζονται σύμφωνα και παράλληλα με τους στόχους και δράσεις που χρηματοδοτούνται από άλλα μέσα της κοινοτικής αναπτυξιακής βοήθειας. Οι δράσεις εντάσσονται στο πλαίσιο πολυετούς προγραμματισμού.

Άρθρο 4

Οι δράσεις στήριξης για την επισιτιστική ασφάλεια μπορούν να εφαρμοστούν υπέρ των αναπτυσσομένων χωρών

που είναι επιλέξιμες για δράσεις κοινοτικής επισιτιστικής βοήθειας με βάση τον παρόντα κανονισμό, για μέρος ή για το σύνολο της επισιτιστικής βοήθειας που τους χορηγούνται ή μπορούν να τους χορηγηθούν, και λαμβανομένης ιδίως υπόψη της παραγωγής, της κατανάλωσης και του επιπέδου των αποθεμάτων της ενδιαφερόμενης χώρας, της επισιτιστικής κατάστασης του πληθυσμού της καθώς και της επισιτιστικής βοήθειας που έχουν χορηγήσει άλλοι χορηγοί.

Άρθρο 5

Οι δράσεις στήριξης για την επισιτιστική ασφάλεια είναι δράσεις χρηματοδοτικής και τεχνικής βοήθειας που αποσκοπούν, σύμφωνα με τους στόχους του άρθρου 1, στη βελτίωση της επισιτιστικής ασφάλειας μέσω της συμβολής ιδίως στη χρηματοδότηση:

- της προμήθειας σπόρων προς σπορά εργαλείων και βασικών μέσων για την παραγωγή βασικών ειδών διατροφής,
- ενεργειών στήριξης της αγροτικής πίστης,
- ενεργειών αποθεματοποίησης στο κατάλληλο επίπεδο,
- ενεργειών που αφορούν την εμπορία, τη μεταφορά, τη διανομή ή τη μεταποίηση γεωργικών προϊόντων και ειδών διατροφής,
- δράσεων στήριξης του ιδιωτικού τομέα για την ανάπτυξη του εμπορίου σε εθνικό, περιφερειακό και διεθνές επίπεδο,
- δραστηριοτήτων εφαρμοσμένης έρευνας και κατάρτισης επί τόπου,
- σχεδίων ανάπτυξης της παραγωγής βασικών ειδών διατροφής,
- συνοδευτικών δραστηριοτήτων και δραστηριοτήτων ευαισθητοποίησης, τεχνικής βοήθειας και κατάρτισης επί τόπου,
- ενεργειών στήριξης υπέρ των γυναικών και των οργανώσεων παραγωγών.

ΤΙΤΛΟΣ III

Συστήματα έγκαιρης προειδοποίησης και προγράμματα αποθεματοποίησης

Άρθρο 6

Η Κοινότητα μπορεί να υποστηρίξει τα υφιστάμενα εθνικά συστήματα και να συμμετέχει στην ενίσχυση των υφιστάμενων διεθνών συστημάτων έγκαιρης προειδοποίησης και, σε έκτακτες και δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 27 του παρόντος κανονισμού, μπορεί να θέτει σε εφαρμογή τα συστήματα αυτά όσον αφορά την επισιτιστική κατάσταση στις αναπτυσσόμενες χώρες. Η Κοινότητα μπορεί επίσης να αναλαμβάνει την εφαρμογή προγραμμάτων αποθεματοποίησης σ'αυτές

τις χώρες για να στηρίζει δράσεις επισιτιστικής βοήθειας σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, ή αντίστοιχες δράσεις που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη, διεθνείς οργανισμοί και μη κυβερνητικοί οργανισμοί.

Πρέπει να εξασφαλίζεται ότι οι δράσεις αυτές θα λαμβάνουν υπόψη τα άλλα μέσα βοήθειας της Κοινότητας, συμπεριλαμβανομένης της χρησιμοποίησης των ανταλλαγματικών κεφαλαίων που αποφέρει η πώληση της επισιτιστικής βοήθειας, και ότι θα είναι σύμφωνες προς την αναπτυξιακή πολιτική που εφαρμόζει η Κοινότητα.

Αυτές οι δράσεις έχουν ως στόχο να ενισχύσουν την επισιτιστική ασφάλεια των δικαιούχων χωρών. Πρέπει να συμβάλουν στη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των φτωχότερων στρωμάτων του πληθυσμού στις χώρες αυτές και να συμβιβάζονται προς τους αναπτυξιακούς στόχους που καθορίζουν αυτοί οι πληθυσμοί, και ιδίως προς την πολιτική τους για την παραγωγή βασικών ειδών διατροφής.

Η συμμετοχή της Κοινότητας σ' αυτές τις δράσεις λαμβάνει τη μορφή χρηματοδοτικής ή/και τεχνικής βοήθειας, σύμφωνα με τα κριτήρια και τις διαδικασίες που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό.

Οι δράσεις που στηρίζει η κοινοτική βοήθεια εξετάζονται λαμβανομένων υπόψη των υφισταμένων προγραμμάτων που διαχειρίζονται οι ειδικευμένοι διεθνείς οργανισμοί και σε συντονισμό με αυτά.

Άρθρο 7

Η στήριξη της Κοινότητας στα προγράμματα αποθεματοποίησης και στα συστήματα έγκαιρου συναγερευμού μπορεί, κατόπιν αιτήσεως, να χορηγηθεί σε διεθνείς οργανισμούς καθώς και σε μη κυβερνητικούς οργανισμούς για δράσεις υπέρ των αναπτυσσομένων χωρών που είναι επιλέξιμες για να λάβουν επισιτιστική βοήθεια από την Κοινότητα και από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 8

Η βοήθεια της Κοινότητας μπορεί να συμβάλει στη χρηματοδότηση των ακόλουθων μέτρων:

- συστήματα έγκαιρης προειδοποίησης και συλλογής στοιχείων για την εξέλιξη των συγκομιδών, των αποθεμάτων και των αγορών, των επιπέδων διατροφής και ευπάθειας, ώστε να βελτιωθεί η ενημέρωση για την επισιτιστική κατάσταση στις ενδιαφερόμενες χώρες,
- δράσεις που αποσκοπούν στη βελτίωση των συστημάτων αποθεματοποίησης ώστε να εξασφαλίζεται η μείωση των απωλειών ή επαρκείς δυνατότητες αποθεματοποίησης σε περίπτωση εκτάκτου ανάγκης. Αυτές οι δράσεις μπορούν επίσης να συμπεριλάβουν την εκτέλεση έργων υποδομής, ιδίως μονάδων συσκευασίας σε σάκους, εκφόρτωσης, απεντόμωσης, επεξεργασίας και αποθεματοποίησης, αναγκαίων για το χειρισμό των προϊόντων διατροφής στις χώρες αυτές ώστε να στηρίζονται οι δράσεις επισιτιστικής βοήθειας ή οι δράσεις στήριξης για την επισιτιστική ασφάλεια,
- προπαρασκευαστικές μελέτες και δράσεις κατάρτισης σχετικές με τις προαναφερομένες δραστηριότητες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Λεπτομέρειες εφαρμογής της επισιτιστικής βοήθειας και των ενεργειών αποθεματοποίησης, έγκαιρης προειδοποίησης και στήριξης για την επισιτιστική ασφάλεια

Άρθρο 9

1. Οι χώρες και οι οργανισμοί που ενδέχεται να λάβουν κοινοτική βοήθεια για τις δράσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό αναφέρονται στο παράρτημα. Στο πλαίσιο αυτό δίδεται προτεραιότητα στα πτωχότερα στρώματα του πληθυσμού και στις χώρες με χαμηλό εισόδημα και σοβαρή έλλειψη τροφίμων.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία έπειτα από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να τροποποιήσει τον κατάλογο αυτό.

2. Οι μη κυβερνητικοί οργανισμοί που μπορούν να λάβουν, άμεσα ή έμμεσα, κοινοτική χρηματοδότηση για την υλοποίηση των δράσεων που προβλέπει ο παρών κανονισμός οφείλουν να πληρούν τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) να έχουν συσταθεί ως αυτόνομοι οργανισμοί μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα σε ένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία·
- β) να έχουν την κύρια έδρα τους σε ένα κράτος μέλος της Κοινότητας, στη δικαιούχο χώρα ή, εξαιρετικά, για τους ΜΚΟ διεθνούς κύρους, σε μια τρίτη χώρα. Η εν λόγω έδρα πρέπει να αποτελεί το πραγματικό κέντρο όλων των αποφάσεων που αφορούν τις συγχρηματοδοτούμενες δράσεις·
- γ) να μπορούν να αποδείξουν την ικανότητά τους να φέρουν εις πέρας τις δράσεις επισιτιστικής βοήθειας, ιδίως μέσω:
 - της ικανότητάς τους για διοικητική και οικονομική διαχείριση,
 - της ικανότητάς τους για τεχνική και διοικητική μερίμνα, σε σχέση προς την προβλεπόμενη δράση,
 - τα αποτελέσματα των δράσεων που έχουν υλοποιήσει οι εν λόγω ΜΚΟ, ιδίως με χρηματοδότηση της Κοινότητας ή των κρατών μελών,
 - της πείρας τους στον τομέα της επισιτιστικής βοήθειας και ασφάλειας,
 - της παρουσίας τους στις δικαιούχες χώρες και των γνώσεών τους για τις χώρες αυτές ή τις αναπτυσσόμενες χώρες·
- δ) να έχουν δεσμευθεί ότι θα τηρούν τους όρους χορήγησης που καθορίζει η Επιτροπή.

Άρθρο 10

1. Η Κοινότητα μπορεί να συμμετέχει στη χρηματοδότηση δράσεων στήριξης για την επισιτιστική ασφάλεια όπως καθορίζονται στους τίτλους I, II και III (κεφάλαιο I, II) που εκτελούνται από τη δικαιούχο χώρα, την Επιτροπή,

από διεθνείς οργανισμούς ή από μη κυβερνητικούς οργανισμούς.

2. Οι δράσεις που χρηματοδοτούνται από κοινού μπορούν να τεθούν σε εφαρμογή κατόπιν αιτήσεως των δικαιούχων χωρών, διεθνών οργανισμών και μη κυβερνητικών οργανισμών προκειμένου να συμβάλουν, όταν αυτή η δράση κρίνεται ως η πλέον ενδεδειγμένη, στη βελτίωση της επισιτιστικής ασφάλειας των ομάδων εκείνων του πληθυσμού που δεν είναι σε θέση να καλύψουν την έλλειψη τροφίμων με δικά τους μέσα και πόρους.

3. Κατά τον σχεδιασμό των κοινοτικών δράσεων που ορίζονται στους τίτλους I, II και III, ιδιαίτερη προσοχή δίδεται από την Επιτροπή:

- στην επιδίωξη σταθερών επιπτώσεων και οικονομικής βιωσιμότητας κατά τη μελέτη των σχεδίων,
- στον σαφή καθορισμό και έλεγχο των στόχων και των δεικτών επιτεύξεώς τους.

Άρθρο 11

1. Η συγκέντρωση των προϊόντων διατροφής πραγματοποιείται στην κοινοτική αγορά, στη δικαιούχο χώρα ή σε μια ανταπυσόμενη χώρα (που αναφέρεται στο παράρτημα) που ανήκει ει δυνατόν στην ίδια γεωγραφική περιοχή.

2. Εξαιρετικά, και σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 27, η συγκέντρωση μπορεί να πραγματοποιηθεί στην αγορά χώρας άλλης από εκείνες που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου:

- όταν το αιτούμενο προϊόν λόγω της φύσεως και της ποιότητάς του, δεν είναι διαθέσιμο στην κοινοτική αγορά και στην αγορά μιας αναπτυσσόμενης χώρας,
- στην περίπτωση σοβαρής έλλειψης τροφίμων, αν η δυνατότητα αγοράς αυτών των προϊόντων θα μπορούσε να αυξήσει την αποτελεσματικότητα της δράσης.

3. Η συγκέντρωση των προϊόντων διατροφής που είναι διαθέσιμα στην αγορά μπορεί να γίνει και στην αγορά αναπτυσσόμενης χώρας εφόσον η οικονομική αποτελεσματικότητα είναι μεγαλύτερη σε σχέση με τη συγκέντρωση στην εσωτερική αγορά.

4. Όταν η αγορά των προϊόντων πραγματοποιείται στη δικαιούχο ή σε μια αναπτυσσόμενη χώρα, πρέπει να εξασφαλιστεί ότι η αγορά δεν απειλεί να διαταράξει την αγορά της εν λόγω χώρας ή των αναπτυσσομένων χωρών της ίδιας περιοχής ούτε να έχει αρνητικές επιπτώσεις στον ανεφοδιασμό των πληθυσμών τους σε τρόφιμα. Αυτές οι αγορές προϊόντων πρέπει να εντάσσονται όσο το δυνατόν πληρέστερα στο πλαίσιο της εφαρμογής της αναπτυξιακής πολιτικής της Κοινότητας έναντι της χώρας αυτής ιδίως σε θέματα προώθησης της επισιτιστικής της ασφάλειας ή σε περιφερειακό επίπεδο.

Άρθρο 12

Για τις δικαιούχους χώρες στις οποίες οι εισαγωγές προϊόντων διατροφής είναι εν όλω ή εν μέρει ελεύθερες, η συγκέν-

τρωση της κοινοτικής βοήθειας πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τις εθνικές πολιτικές χωρίς στρεβλώσεις στις αγορές.

Στην περίπτωση αυτή, η κοινοτική συνεισφορά μπορεί να λαμβάνει τη μορφή της διάθεσης συναλλάγματος υπέρ των ενδιαφερομένων χωρών το οποίο θα τίθεται στη διάθεση των ιδιωτικών φορέων με την επιφύλαξη ότι η δράση αυτή εντάσσεται σε μία πολιτική επισιτιστικής ασφάλειας (συμπεριλαμβανομένης της στρατηγικής εισαγωγών βασικών προϊόντων διατροφής) που θα συμφωνεί προς την οικονομική πολιτική.

Για τη βοήθεια αυτή εφαρμόζονται οι αρχές που προβλέπονται στο άρθρο 11.

Άρθρο 13

1. Η Κοινότητα μπορεί να αναλάβει τα έξοδα που αφορούν τη μεταφορά της επισιτιστικής βοήθειας.

2. Όταν η Επιτροπή κρίνει ότι η Κοινότητα πρέπει να αναλάβει τα έξοδα εσωτερικής μεταφοράς της επισιτιστικής βοήθειας, λαμβάνει υπόψη τα ακόλουθα γενικά κριτήρια:

- κατάσταση σοβαρής έλλειψης τροφίμων,
- παράδοση της επισιτιστικής βοήθειας σε χώρες με χαμηλό εισόδημα που αντιμετωπίζουν σοβαρή έλλειψη τροφίμων,
- το ότι η επισιτιστική βοήθεια προορίζεται για διεθνείς οργανισμούς ή μη κυβερνητικούς οργανισμούς που προβλέπονται στο άρθρο 10,
- την ανάγκη να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα της εν λόγω δράσης επισιτιστικής βοήθειας.

3. Αν η επισιτιστική βοήθεια προορίζεται για πώληση στη δικαιούχο χώρα, η Κοινότητα δεν πρέπει να αναλαμβάνει τα έξοδα εσωτερικής μεταφοράς παρά μόνον σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

4. Η Κοινότητα μπορεί επίσης, σε εξαιρετικές περιστάσεις, να αναλαμβάνει τα έξοδα αεροπορικής μεταφοράς που συνεπάγονται οι επισιτιστικές δράσεις.

Άρθρο 14

Τα τελικά έξοδα διανομής μπορούν να αναληφθούν από την Κοινότητα όταν είναι αναγκαίο για την καλή εκτέλεση των εν λόγω δράσεων επισιτιστικής βοήθειας.

Άρθρο 15

Η βοήθεια της Κοινότητας λαμβάνει τη μορφή μη επιστρεπτών ενισχύσεων.

Η βοήθεια μπορεί να καλύψει τις εξωτερικές δαπάνες και τις τοπικές δαπάνες που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των δράσεων, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών συντήρησης και λειτουργίας.

Οι δράσεις που προβλέπει ο παρών κανονισμός απαλλάσσονται φόρων, δασμών και τελωνειακών τελών.

Τα ενδεχόμενα ανταλλαγματικά κεφάλαια χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τους στόχους που καθορίζει ο παρών κανονισμός και η διαχείρισή τους γίνεται σε συμφωνία με την Επιτροπή.

Άρθρο 16

Η κοινοτική συνεισφορά μπορεί επίσης να καλύπτει τις συνοδευτικές δραστηριότητες που είναι αναγκαίες για να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα των δράσεων που προβλέπει ο παρών κανονισμός, και ιδίως των επιτόπου δράσεων πλαισίωσης, παρακολούθησης και ελέγχου, διανομής και κατάρτισης.

Άρθρο 17

Η συμμετοχή σε προσκλήσεις για την υποβολή προσφορών, σε διαγωνισμούς, σε αναθέσεις και συμβάσεις είναι ανοικτή, επί ίσοις όροις, σε όλα τα φυσικά και νομικά πρόσωπα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των δικαιούχων χωρών. Η Επιτροπή μπορεί να επεκτείνει τη συμμετοχή στις δράσεις που προβλέπονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στα φυσικά και νομικά πρόσωπα των χωρών στις οποίες γίνεται η συγκέντρωση.

Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή αναλαμβάνει τη δέουσα δημοσιότητα ώστε να εξασφαλίζεται ο ανοικτός χαρακτήρας των δράσεων αυτών. Η Επιτροπή μεριμνά ώστε η αρχή της δέουσας δημοσιότητας να εφαρμόζεται επίσης στις δράσεις των ενδιαιεμένων οργανισμών.

Άρθρο 18

Η Επιτροπή μπορεί να εξουσιοδοτήσει έναν εντολοδόχο να συνάψει συμφωνίες συγχρηματοδότησης εξ ονόματός της.

Άρθρο 19

1. Η Επιτροπή καθορίζει τους όρους χορήγησης, συγκέντρωσης και υλοποίησης των βοηθειών που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό.

2. Η βοήθεια τίθεται σε εφαρμογή μόνον όταν ο δικαιούχος τηρεί τους όρους αυτούς.

Άρθρο 20

Η Επιτροπή λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για την καλή εκτέλεση των προγραμμάτων και των δράσεων επισιτιστικής βοήθειας και στήριξης για την επισιτιστική ασφάλεια.

Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή παρέχουν αμοιβαίως κάθε αναγκαία βοήθεια και ανταλλάσσουν κάθε χρήσιμη πληροφορία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Διαδικασίες εφαρμογής των δράσεων επισιτιστικής βοήθειας και στήριξης για την επισιτιστική ασφάλεια των συστημάτων έγκαιρης προειδοποίησης και των δράσεων αποθεματοποίησης

Άρθρο 21

1. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής και γνωμοδότησεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθορίζει το μερίδιο που καταλογίζεται στην Κοινότητα από το συνολικό ποσό της βοήθειας σε σιτηρά που προβλέπει η σύμβαση επισιτιστικής βοήθειας και μεριμνά ώστε η συνολική συνεισφορά της Κοινότητας και των κρατών μελών της να καλύπτει τουλάχιστον τις ποσότητες που προβλέπει η σύμβαση αυτή.

2. Η Επιτροπή αναλαμβάνει το συντονισμό της Κοινότητας και των κρατών μελών της όσον αφορά την παροχή της βοήθειας σε σιτηρά δυνάμει της σύμβασης επισιτιστικής βοήθειας και μεριμνά ώστε η συνολική συνεισφορά της Κοινότητας και των κρατών μελών της να καλύπτει τουλάχιστον τις ποσότητες που προβλέπει η σύμβαση αυτή.

Άρθρο 22

Η Επιτροπή ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 27 και λαμβάνοντας επίσης υπόψη τις γενικές κατευθύνσεις σε θέματα επισιτιστικής βοήθειας:

- εγκρίνει τον κατάλογο των προϊόντων που μπορούν να συγκεντρωθούν στο πλαίσιο της βοήθειας,
- καθορίζει τις διαδικασίες συγκέντρωσης, ελέγχου και αξιολόγησης,
- καθορίζει την κατανομή μεταξύ των διαφόρων δικαιούχων, εκφρασμένη σε ποσότητες και σε κόστος των προϊόντων που μπορούν να συγκεντρωθούν εντός των ορίων του προϋπολογισμού για κάθε προϊόν,
- τροποποιεί, εφόσον απαιτείται, τη διάθεση των προϊόντων κατά τη διάρκεια εκτέλεσης των προγραμμάτων.

Άρθρο 23

Οι αποφάσεις:

- για τη χορήγηση επισιτιστικής βοήθειας ή βοήθειας υποκατάστασης και για τον καθορισμό των όρων χορήγησης αυτής της βοήθειας,
- για τη χορήγηση συνεισφοράς σε διεθνείς και σε μη κυβερνητικούς οργανισμούς, για τη χρηματοδότηση δράσεων στήριξης για την επισιτιστική ασφάλεια,
- για τη χορήγηση βοήθειας σε πρόγραμμα αποθεματοποίησης ή σε σύστημα έγκαιρου συναγερευμού,

λαμβάνονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 27 και τηρουμένων των ορίων που καθορίζονται στο άρθρο 25.

Άρθρο 24

1. Για την τήρηση των αποφάσεων του Συμβουλίου που αναφέρονται στο άρθρο 21 και των αποφάσεων που λαμβάνονται δυνάμει του άρθρου 22, η Επιτροπή αποφασίζει:

- α) σχετικά με τις δράσεις που ανταποκρίνονται σε κατάσταση κρίσης ή σοβαρής έλλειψης τροφίμων που χαρακτηρίζεται από λιμό ή από άμεσο κίνδυνο λιμού που απειλεί σοβαρά τη ζωή ή την υγεία των πληθυσμών σε μια χώρα η οποία δεν μπορεί να αντιμετωπίσει την έλλειψη τροφίμων με ίδια μέσα και πόρους. Η Επιτροπή ενεργεί κατόπιν συνεννοήσεως με τα κράτη μέλη, με τον καταλληλότερο τρόπο επικοινωνίας και παρέχεται στα κράτη μέλη προθεσμία τριών εργάσιμων ημερών για τη διατύπωση ενδεχόμενων αντιρρήσεων. Σε περίπτωση που υπάρξουν αντιρρήσεις, η επιτροπή του άρθρου 26 εξετάζει το θέμα στην επόμενη συνεδρίαση της·
- β) σχετικά με τους όρους παροχής και εφαρμογής της βοήθειας, και ιδίως:
- τις γενικές ρήτρες που εφαρμόζονται έναντι των δικαιούχων,
 - την κίνηση διαδικασιών συγκέντρωσης, προμήθειας των προϊόντων και εφαρμογής των άλλων δράσεων, καθώς και τη σύναψη των αντίστοιχων συμβάσεων.

2. Η Επιτροπή, για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο α), εξουσιοδοτείται να λαμβάνει τα μέτρα που μπορούν να επιταχύνουν την προμήθεια επισιτιστικής βοήθειας.

Ο όγκος της βοήθειας που αποφασίζεται να χορηγηθεί σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση περιορίζεται στις αναγκαίες ποσότητες για τους πληθυσμούς που έχουν πληγεί ώστε να αντιμετωπίσουν την κατάσταση για περίοδο που δεν υπερβαίνει καταρχήν τους έξι μήνες.

Η Επιτροπή μερμνά, ώστε σε όλα τα στάδια, να δίνεται προτεραιότητα στη συγκέντρωση της επισιτιστικής βοήθειας για τις δράσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β).

Άρθρο 25

Οι αποφάσεις σχετικά με τις δράσεις των οποίων η χρηματοδότηση δυνάμει του παρόντος κανονισμού υπερβαίνει τα 2 εκατομμύρια Ecu λαμβάνονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 27.

Άρθρο 26

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή επισιτιστικής βοήθειας, η οποία στο εξής καλείται «επιτροπή», αποτελούμενη από αντιπροσώπους των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ένας αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

2. Η επιτροπή πρέπει να εξετάζει τις επιπτώσεις κάθε πρότασης για μακροπρόθεσμη ανάληψη δαπανών επισιτιστικής ασφάλειας σε οικογενειακό, τοπικό, εθνικό και περι-

φερειακό επίπεδο στις δικαιούχους χώρες, αφού λαμβάνονται υπόψη οι αρχές που θέτει το άρθρο 1. Η επιτροπή αναλύει επίσης και παρακολουθεί τις πολιτικές για την επισιτιστική ασφάλεια για τις οποίες χορηγείται κοινοτική βοήθεια και εξετάζει τις προτάσεις για την ανάληψη κοινών πρωτοβουλιών.

3. Η επιτροπή καταρτίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 27

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η Επιτροπή εκφέρει τη γνώμη της για αυτό το σχέδιο εντός προθεσμίας που μπορεί να καθορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη εκφέρεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στο πλαίσιο της επιτροπής, οι ψήφοι των εκπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με την μέθοδο που καθορίζεται στο προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει τα μέτρα που έχουν άμεση εφαρμογή. Ωστόσο, εάν τα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με την γνώμη της επιτροπής, τότε κοινοποιούνται αμέσως στο Συμβούλιο από την Επιτροπή. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή αναβάλλει την εφαρμογή των μέτρων που έχει αποφασίσει για δύο μήνες από την ημερομηνία της κοινοποίησής.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, μπορεί να λάβει διαφορετική απόφαση εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο προηγούμενο εδάφιο.

Άρθρο 28

1. Προκειμένου να εξασφαλισθεί η αρχή της συμπληρωματικότητας που προβλέπεται από τη συνθήκη και να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα και η συνοχή των κοινοτικών και εθνικών μέτρων επισιτιστικής βοήθειας και των δράσεων στήριξης της επισιτιστικής ασφάλειας, η Επιτροπή θα καταβάλει προσπάθειες ώστε να εξασφαλίσει, στο μέτρο του δυνατού, το στενό συντονισμό των δραστηριοτήτων της και των δραστηριοτήτων των κρατών μελών, τόσο σε επίπεδο αποφάσεων όσο και επί τόπου και μπορεί να αναλάβει κάθε χρήσιμη πρωτοβουλία για την προώθησή τους.

Προς το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις εθνικές τους δράσεις επισιτιστικής βοήθειας. Η Επιτροπή, ενεργώντας σύμφωνα προς τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 27, καθορίζει τις λεπτομέρειες κοινοποίησης των εθνικών δράσεων.

2. Η Επιτροπή θα μερμνήσει ώστε οι δράσεις που θέτει σε εφαρμογή η Κοινότητα να συντονίζονται προς εκείνες των διεθνών οργανώσεων και οργανισμών, και ιδίως εκείνων που αποτελούν μέρος του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών.

3. Η Επιτροπή θα καταβάλει προσπάθειες για την ανάπτυξη της συνεργασίας και της σύμπραξης μεταξύ της Κοινότητας και των τρίτων χωρών χορηγών στον τομέα της επισιτιστικής ασφάλειας.

4. Ο συντονισμός και η συνεργασία μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών, καθώς και μεταξύ των κρατών μελών, των διεθνών οργανισμών και των τρίτων χωρών χορηγών, αποτελεί αντικείμενο τακτικής ανταλλαγής πληροφοριών στο πλαίσιο της επιτροπής.

Άρθρο 29

Η Επιτροπή μπορεί να εξετάζει κάθε άλλο θέμα σχετικό με την επισιτιστική βοήθεια και τις άλλες δράσεις που προβλέπει ο παρών κανονισμός, το οποίο θέτει ο πρόεδρος της επιτροπής είτε με δική του πρωτοβουλία είτε κατ' αίτηση του αντιπροσώπου ενός κράτους μέλους.

Η Επιτροπή ενημερώνει την επιτροπή, το αργότερο εντός προθεσμίας ενός μηνός από τη λήψη της αποφάσεώς της, σχετικά με τις δράσεις και τα σχέδια επισιτιστικής βοήθειας ή επισιτιστικής ασφάλειας που έχουν εγκριθεί και αναφέρει το ποσό που αντιπροσωπεύουν, τη φύση τους, τις δικαιούχους χώρες και τον εταίρο στον οποίο ανατίθεται η εφαρμογή τους.

Η Επιτροπή ενημερώνει την επιτροπή για τις γενικές κατευθύνσεις όσον αφορά τα προϊόντα που συγκεντρώνονται για την κοινοτική επισιτιστική βοήθεια.

Άρθρο 30

Η Επιτροπή προβαίνει τακτικά σε αξιολογήσεις σημαντικών δράσεων επισιτιστικής βοήθειας προκειμένου να διαπιστώσει αν έχουν επιτευχθεί οι στόχοι που έχουν καθοριστεί κατά την εξέταση αυτών των δράσεων και να δώσει οδηγίες για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των μελλοντικών δράσεων. Ενημερώνει δε τακτικά την επιτροπή σχετικά με τα προγράμματα αξιολόγησης.

Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή κοινοποιούν εκατέρωθεν, το ταχύτερο δυνατόν, τα αποτελέσματα των εργασιών αξιολόγησης καθώς και τις αναλύσεις ή μελέτες για να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα της βοήθειας. Οι εργασίες αυτές αναλύονται στο πλαίσιο της επιτροπής. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή προσπαθούν να θέσουν σε εφαρμογή κοινές δράσεις αξιολόγησης.

Η Επιτροπή καθορίζει τις λεπτομέρειες διάδοσης και εσωτερικής και εξωτερικής κοινοποίησης των συμπερασμάτων των εργασιών αξιολόγησης στις ενδιαφερόμενες υπηρεσίες και οργανισμούς.

Άρθρο 31

Μετά τη λήξη κάθε οικονομικού έτους, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο

ετήσια έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση αυτή εκθέτει τα αποτελέσματα της εκτέλεσης του προϋπολογισμού όσον αφορά τις αναλήψεις υποχρεώσεων και τις πληρωμές καθώς και τα σχέδια και προγράμματα που χρηματοδοτήθηκαν κατά τη διάρκεια του έτους. Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει, στο μέτρο του δυνατού, πληροφορίες περί των κεφαλαίων που διατίθενται σε εθνικό επίπεδο κατά το ίδιο οικονομικό έτος. Περιλαμβάνει, στο μέτρο του δυνατού, τις πιο σημαντικές στατιστικές πληροφορίες (ανά δικαιούχο χώρα, εθνικότητα κ.λπ.) σχετικά με τους διαγωνισμούς που έχουν διενεργηθεί για την εφαρμογή των σχεδίων και προγραμμάτων.

Η έκθεση αυτή θα περιλαμβάνει επίσης μια κατανομή των δαπανών που έχουν αναληφθεί ανά τύπο δράσεως, όπως αυτές προβλέπονται στα άρθρα 2, 5 και 8.

Τέλος, η έκθεση αυτή θα περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τις δράσεις που έχουν αναληφθεί δυνάμει των ανταλλαγματικών κεφαλαίων που αποφέρει η επισιτιστική βοήθεια.

Άρθρο 32

Οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 3972/86, (ΕΟΚ) αριθ. 1755/84, (ΕΟΚ) αριθ. 2507/88, (ΕΟΚ) αριθ. 2508/88 και (ΕΟΚ) αριθ. 1420/87 καταργούνται.

Μεταβατικώς, και έως ότου η Επιτροπή εκδώσει το νέο κανονισμό για τη συγκέντρωση προϊόντων, εξακολουθεί να ισχύει ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2200/87 της Επιτροπής, της 8ης Ιουλίου 1987, για τις γενικές διατάξεις της συγκέντρωσης στην Κοινότητα των προϊόντων που χορηγούνται ως κοινοτική επισιτιστική βοήθεια⁽¹⁾.

Τρία έτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο συνολική αξιολόγηση των δράσεων που χρηματοδοτεί η Κοινότητα στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού συνοδευόμενη από προτάσεις σχετικά με το μέλλον του κανονισμού και, εφόσον χρειαστεί, από προτάσεις για τις τροποποιήσεις που πρέπει να επέλθουν στον κανονισμό.

Άρθρο 33

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

...

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 204 της 25. 7. 1987, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 790/91 (ΕΕ αριθ. L 81 της 25. 3. 1991, σ. 108).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. ΧΩΡΕΣ

Λιγότερο προηγμένες αναπτυσσόμενες χώρες	Άλλες χώρες χαμηλού εισοδήματος ΑΕΠ ανά κεφαλή το 1992 < των 675 δολαρίων ΗΠΑ	(Χώρες μέσου εισοδήματος της κατώτερης βαθμίδας. Ανά κεφαλή ΑΕΠ το 1992 από 676 έως 2 695 δολάρια ΗΠΑ)	
Αφγανιστάν Μπαγκλαντές Μπενίν Μπουταν Μποτσουάνα Μπουρκίνα Φάσο Μπουρούντι Καμπότζη Πράσινο Ακρωτήριο Κομόρες Τζιμπουτί Αιθιοπία Ισημερινή Γουινέα Γκάμπια Γουινέα Μπισάου Γουινέα Αιτή Κιρμπάτι Λάος Λεσότο Λιβερία Μαδαγασκάρη Μαλάουι Μαλδίβες Μαλί Μαυριτανία Μοζαμβίκη Μιανμάρ Νεπάλ Νιγηρας Ουγκάντα Κεντροαφρικανική Δημοκρατία Ρουάντα Δυτικές Σαμόα Σάο Τομέ και Πρίνσιπε Σιέρα Λεόνε Νήσοι Σολομώντος Σομαλία Σουδάν Τανζανία Τσαντ Τόγκο Τουβαλού Βανουάτου Υεμένη Ζαΐρ Ζάμπια	Κίνα Αίγυπτος Ερυθραία Γκάνα Γουιάνα Ονδούρα Ινδία Ινδονησία Κέννα Νικαράγουα Νιγηρία Πακιστάν Σρι Λάνκα Τατζικιστάν Τιμόρ Βιετνάμ Ζιμπάμπουε	Αλβανία Αλγερία Αγκόλα Αγκουίλα Αρμενία Αζερμπαϊτζάν Νότιος Αφρική Μπελίξ Βολιβία Καμερούν Χιλή Κολομβία Κογκό Κόστα Ρίκα Λαϊκή Δημοκρατία της Κορέας Ακτή του Ελεφαντοστού Κούβα Δομήνικα Ισημερινός Ελ Σαλβαδόρ Κράτη της πρώην Γιουγκοσλαβίας Φίτζι Γεωργία Γρενάδα Γουατεμάλα Ιράν Ιράκ Τζαμάικα Ιορδανία Καζακιστάν Κιργιζία	Λίβανος Μακάο Νήσοι Μάρσαλ Ομοσπονδιακά κράτη Μικρονησίας Μολδαβία Μογγολία Μαρόκο Ναμίμπια Νιούε Παναμάς Παπουασία Νέα Γουινέα Παραγουάη Περού Φιλιππίνες Δομινικανή Δημοκρατία Σενεγάλη Αγία Ελένη Συρία Άγιος Βικέντιος και Γρεναδίνες Κατεχόμενα Εδάφη (Γάζα και Υπεριορδανία) Ταϊλάνδη Τοκελάου Τόγκα Τυνησία Σουαζιλάνδη Τουρκεμιστάν Νήσοι Τερκς και Κάικος Τουρκία Ουζμπεκιστάν Βάλις και Φορτούνα

2. ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

PAM (Παγκόσμιο Επιποτιστικό Πρόγραμμα)	FAO (Οργανισμός Επιποτισμού και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών)
CICR (Διεθνής Επιτροπή Ερυθρού Σταυρού)	UNICEF (Ταμείο των Ηνωμένων Εθνών για τα Παιδιά)
FICR (Διεθνές Ίδρυμα Ερυθρού Σταυρού)	
UNHCR (Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες)	
UNRWA (Υπηρεσία Βοήθειας και Έργων των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες της Παλαιστίνης στην Εγγύς Ανατολή)	

3. ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

Ευρωπαϊκοί ΜΚΟ, ΜΚΟ των δικαιούχων χωρών ή, κατ' εξαίρεση, διεθνή ΜΚΟ ειδικευμένοι στον τομέα της ανάπτυξης.

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Η Επιτροπή διαβίβασε στο Συμβούλιο με επιστολή της στις 14 Ιουλίου 1995 πρόταση κανονισμού σχετικά με την πολιτική και τη διαχείριση της επισιτιστικής βοήθειας και των ειδικών δράσεων στήριξης για την επισιτιστική ασφάλεια⁽¹⁾.
2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έδωσε τη γνώμη του στις 15 Δεκεμβρίου 1995⁽²⁾.

II. ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ**1. Έκδοση της κοινής θέσης**

Το Συμβούλιο εξέδωσε στις 29 Ιανουαρίου 1996 κοινή θέση βάσει του άρθρου 130 X της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

2. Αντικείμενο της πρότασης της Επιτροπής

Ο κανονισμός αποσκοπεί στην αναδιάρθρωση, ενημέρωση και προσαρμογή του συνολού των νομικών μέσων της πολιτικής διαχείρισης της επισιτιστικής βοήθειας, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών δράσεων στήριξης για την επισιτιστική ασφάλεια όπως η χορήγηση μέσων παραγωγής, σπόρων προς σπορά, προγράμματα αποθεματοποίησης ή συστήματα έγκαιρου συναγερομού.

3. Τροποποιήσεις του Συμβουλίου στην πρόταση της Επιτροπής

Η κοινή θέση του Συμβουλίου, επιφέροντας παράλληλα ορισμένες τροποποιήσεις και διευκρινίσεις τεχνικής ή συντακτικής φύσεως, ακολουθεί στην ουσία την πρόταση της Επιτροπής σχετικά με τις προβλεπόμενες δράσεις από τον κανονισμό αυτό.

Η Επιτροπή μπόρεσε να συμφωνήσει ως προς το μεγαλύτερο τμήμα της κοινής θέσης του Συμβουλίου. Ωστόσο, η Επιτροπή δε συμφωνεί ως προς το σημείο του άρθρου 9 της κοινής θέσης που προβλέπει ότι το Συμβούλιο αποφασίζει σχετικά με τις τροποποιήσεις του καταλόγου δικαιούχων της εν λόγω βοήθειας.

4. Τροπολογίες του Κοινοβουλίου

Το Συμβούλιο συμπεριέλαβε στην κοινή του θέση σημαντικό μέρος των τροπολογιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις, το Συμβούλιο, εγκρίνοντας πλήρως ή εν μέρει την ουσία μιας τροπολογίας, τη μετατόπισε στο κείμενο ή άλλαξε τη διατύπωσή της.

Με τον τρόπο αυτό, το Συμβούλιο αποδέχθηκε τις τροπολογίες αριθ. 2, 5, 6, 7, 8, 10, 14, 15, 16, 18, 19, 22, 25, 26, 27, 28, 35, 36, 40, 41, 46, 47.

Όσον αφορά τη μεταφορά των προϊόντων επισιτιστικής βοήθειας (τροποποιήσεις αριθ. 12 και 13), το Συμβούλιο μπόρεσε να καταλήξει σε συμβιβασμό των διαφόρων θέσεων, προς τον οποίο μπόρεσε να συνταχθεί και η Επιτροπή. Ο συμβιβασμός αυτός περιλαμβάνεται στο άρθρο 11 της κοινής θέσης.

Όσον αφορά τη διαδικασία της επιτροπής που επικουρεί την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στη λήψη αποφάσεων, το Συμβούλιο αποδέχθηκε την πρόταση της Επιτροπής να προβλεφθεί διαδικασία τύπου II.β), η οποία εφαρμόζεται και από την παρούσα επιτροπή και έχει εφαρμοσθεί επί σειρά ετών κατά τρόπο ικανοποιητικό. Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο δεν ενέκρινε την τροπολογία αριθ. 44.

(¹) Δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα.

(²) Δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα.

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 12/96

η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 29 Ιανουαρίου 1996

για τη θέσπιση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../96 του Συμβουλίου της ... σχετικά με την ανθρωπιστική βοήθεια

(96/C 87/05)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Χ,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 189Γ της συνθήκης⁽²⁾,

Εκτιμώντας:

ότι τα θύματα φυσικών καταστροφών, πολέμων και συγκρούσεων ή άλλων ανάλογων συνθηκών έκτακτης ανάγκης, δικαιούνται να τυγχάνουν διεθνούς ανθρωπιστικής συνδρομής, όταν δεν μπορούν να τύχουν αποτελεσματικής αρωγής από τις αρχές της χώρας τους·

ότι τα πολιτικά μέτρα για την προστασία των θυμάτων συγκρούσεων ή ανάλογων συνθηκών έκτακτης ανάγκης διέπονται από το διεθνές δίκαιο στον τομέα της ανθρωπιστικής βοήθειας και ότι, κατ' επέκταση, πρέπει να θεωρούνται μέρος της ανθρωπιστικής δράσης·

ότι η ανθρωπιστική βοήθεια καλύπτει τόσο την εκτέλεση άμεσων δράσεων αρωγής για τη διάσωση και τη διαφύλαξη ανθρώπινων ζωών σε συνθήκες έκτακτης ανάγκης ή αμέσως μετά από αυτές, όσο και την εκτέλεση δράσεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν ή να επιτρέψουν την ελεύθερη πρόσβαση στα θύματα καθώς και την ελεύθερη διοχέτευση της συνδρομής αυτής·

ότι η ανθρωπιστική βοήθεια μπορεί να αποτελεί ένα προκαταρκτικό στάδιο των δράσεων ανάπτυξης ή ανασυγκρότησης· ότι, επομένως, πρέπει να καλύπτει όλη τη διάρκεια μιας κρίσης και των συνεπειών της και ότι, στη συνάρτηση αυτή, μπορεί να περιλαμβάνει στοιχεία βραχυπρόθεσμης αποκατάστασης ώστε να διευκολύνεται η άφιξη της βοήθειας στον προορισμό, να προλαμβάνεται η επιδείνωση των συνεπειών της κρίσης και να αρχίζει η παροχή βοήθειας στους πληγέντες πληθυσμούς ώστε να επανακτήσουν το ελάχιστον αναγκαίο επίπεδο αυτάρκειας·

ότι είναι ιδιαίτερα σκόπιμο να αναλαμβάνεται προληπτική δράση ώστε να διασφαλίζεται η ετοιμότητα σε περίπτωση κινδύνου καταστροφών και, επομένως, να δημιουργηθεί

κατάλληλο σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης και παρέμβασης·

ότι, επομένως, είναι σκόπιμο να εξασφαλίζονται και να ενισχύονται η αποτελεσματικότητα και η συνοχή των κοινοτικών, εθνικών και διεθνών συστημάτων πρόληψης και παρέμβασης τα οποία δημιουργούνται για την αντιμετώπιση των αναγκών που προκαλούν οι θεομηνίες ή οι ανθρωπογενείς καταστροφές ή παρόμοιες συνθήκες έκτακτης ανάγκης·

ότι η ανθρωπιστική βοήθεια, της οποίας ο μοναδικός στόχος είναι να προλαβαίνει και να ανακουφίζει τις ανθρώπινες δοκιμασίες, παρέχεται στα θύματα αδιακρίτως φυλής, εθνότητας, θρησκείας, φύλου, ηλικίας, ιθαγένειας ή πολιτικών πεποιθήσεων και δεν πρέπει να διέπεται ή να εξαρτάται από πολιτικές σκοπιμότητες·

ότι οι αποφάσεις για την ανθρωπιστική βοήθεια πρέπει να λαμβάνονται κατά τρόπο αμερόληπτο και μόνο σε συνάρτηση με τις ανάγκες και τα συμφέροντα των θυμάτων·

ότι η καθιέρωση στενού συντονισμού μεταξύ των κρατών και της Επιτροπής, τόσο στο επίπεδο της λήψης αποφάσεων όσο και επί τόπου, αποτελεί τη βάση για την αποτελεσματική ανθρωπιστική δράση της Κοινότητας·

ότι η Κοινότητα, προκειμένου να συμβάλει στην αποτελεσματικότητα της διεθνούς ανθρωπιστικής βοήθειας, πρέπει να συνεργάζεται και να συντονίζεται με τρίτες χώρες·

ότι, επιπλέον, για την επίτευξη του ίδιου στόχου, πρέπει να καθοριστούν τα κριτήρια για τη συνεργασία με τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, καθώς και τους ειδικούς στον τομέα της ανθρωπιστικής βοήθειας διεθνείς οργανισμούς και οργανώσεις·

ότι πρέπει να προστατεύεται, να είναι σεβαστή και να ενθαρρύνεται η ανεξαρτησία και η αμεροληψία των μη κυβερνητικών οργανώσεων και των άλλων ανθρωπιστικών οργανισμών κατά την παροχή της ανθρωπιστικής βοήθειας·

ότι πρέπει να ευνοείται, στον ανθρωπιστικό τομέα, η συνεργασία των μη κυβερνητικών οργανώσεων των κρατών μελών και άλλων ανεπτυγμένων χωρών με ανάλογες οργανώσεις στις ενδιαφερόμενες τρίτες χώρες·

ότι, λόγω του ιδιαίτερου χαρακτήρα της ανθρωπιστικής βοήθειας, χρειάζονται αποτελεσματικές, ευέλικτες, διαφανείς και, όταν είναι απαραίτητο, γρήγορες διαδικασίες για τη λήψη αποφάσεων χρηματοδότησης των δράσεων και των σχεδίων ανθρωπιστικής βοήθειας·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 180 της 14. 7. 1995, σ. 6.

⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 30ής Νοεμβρίου 1995 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 29ης Ιανουαρίου 1996 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

ότι, πρέπει να καθοριστούν οι όροι εκτέλεσης και διαχείρισης της κοινοτικής ανθρωπιστικής βοήθειας που χρηματοδοτείται από το γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, δεδομένου ότι οι δράσεις βοήθειας έκτακτης ανάγκης που προβλέπονται στην τέταρτη σύμβαση ΑΚΕ-ΕΟΚ που υπεγράφη στη Λομέ στις 15 Δεκεμβρίου 1989, όπως τροποποιήθηκε από τη συμφωνία περί τροποποίησης της σύμβασης, που υπεγράφη στο Μαυρίκιο στις 14 Νοεμβρίου 1995, εξακολουθούν να διέπονται από διαδικασίες και όρους που καθορίζονται από την εν λόγω σύμβαση,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Στόχοι και γενικές κατευθύνσεις της ανθρωπιστικής βοήθειας

Άρθρο 1

Η ανθρωπιστική βοήθεια της Κοινότητας περιλαμβάνει τη χωρίς διακρίσεις ανάληψη δράσεων συνδρομής, αρωγής και προστασίας των πληθυσμών των τρίτων χωρών —ιδίως των πλέον εύάλωτων και, κατά προτεραιότητα, των πληθυσμών των αναπτυσσομένων χωρών— που πλήττονται από φυσικές καταστροφές, κρίσεις που οφείλονται σε ανθρωπίνες παρεμβάσεις, όπως πολέμους και συρράξεις ή καταστάσεις και συνθήκες έκτακτης ανάγκης ανάλογες με τις φυσικές ή τις ανθρωπογενείς καταστροφές, και τούτο κατά το χρονικό διάστημα που είναι απαραίτητο για την αντιμετώπιση των αναγκών ανθρωπιστικού χαρακτήρα που προκύπτουν από αυτές τις καταστάσεις.

Η βοήθεια αυτή περιλαμβάνει επίσης δράσεις ετοιμότητας για την αντιμετώπιση των κινδύνων καθώς και δράσεις πρόληψης καταστροφών ή ανάλογων συνθηκών έκτακτης ανάγκης.

Άρθρο 2

Οι κύριοι στόχοι των δράσεων ανθρωπιστικής βοήθειας που αναφέρονται στο άρθρο 1 είναι οι ακόλουθοι:

- α) να διασώζονται και να διαφυλάττονται ζωές σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης και αμέσως μετά από αυτές, καθώς και σε περίπτωση θεομηνιών που έχουν προκαλέσει απώλειες ανθρώπινων ζωών, σωματικές, ψυχολογικές και κοινωνικές δοκιμασίες, καθώς και σοβαρές υλικές ζημιές·
- β) να παρέχεται η αναγκαία συνδρομή και αρωγή στους πληθυσμούς που πλήττονται από πιο μακροχρόνιες κρίσεις οι οποίες οφείλονται, ιδίως σε συρράξεις ή πολέμους με συνέπειες ανάλογες με εκείνες που περιγράφονται στο στοιχείο α), ιδίως όταν οι πληθυσμοί αυτοί δεν είναι δυνατό να λάβουν επαρκή αρωγή από τις αρχές της χώρας τους ή όταν υπάρχει κενό εξουσίας·
- γ) να παρέχεται συμβολή στη χρηματοδότηση της διοίκησης της βοήθειας προς τους αποδέκτες με όλα τα διαθέσιμα υλικοτεχνικά μέσα και με την προστασία του

υλικού και του προσωπικού της ανθρωπιστικής βοήθειας, εκτός των δράσεων αμυντικού χαρακτήρα·

- δ) να διεξάγονται εργασίες αποκατάστασης και ανασυγκρότησης, ιδίως όσον αφορά την υποδομή και τους εξοπλισμούς —βραχυπρόθεσμα— σε στενή συνεργασία με τις τοπικές αρχές, ώστε να διευκολύνεται η άφιξη της βοήθειας, να προλαμβάνεται η επιδείνωση των συνεπειών της κρίσης και να αρχίζει η παροχή της βοήθειας στους πληγέντες πληθυσμούς ώστε να επανακτήσουν τον ελάχιστο απαιτούμενο βαθμό αυτόρκειας, λαμβάνοντας υπόψη, ει δυνατόν, τους στόχους μακροπρόθεσμης ανάπτυξης·
- ε) να αντιμετωπίζονται οι συνέπειες των μετακινήσεων πληθυσμών (προσφύγων, εκτοπισθέντων και επαναπατριζομένων) οι οποίες έχουν προκληθεί από θεομηνίες ή από τον άνθρωπο και να διεξάγονται δράσεις επαναπατριsmού και βοήθειας για την επανεγκατάσταση στη χώρα καταγωγής, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπουν οι ισχύουσες διεθνείς συμβάσεις·
- στ) να διασφαλίζεται η ετοιμότητα σε περίπτωση κινδύνου θεομηνιών ή ανάλογων συνθηκών έκτακτης ανάγκης και να χρησιμοποιείται κατάλληλο σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης και παρέμβασης·
- ζ) να υποστηρίζονται δράσεις μη στρατιωτικού χαρακτήρος για την προστασία των θυμάτων συρράξεων ή ανάλογων καταστάσεων έκτακτης ανάγκης, σύμφωνα με τις ισχύουσες διεθνείς συμβάσεις.

Άρθρο 3

Η κοινοτική βοήθεια που προβλέπεται στα άρθρα 1, 2 και 4 μπορεί να χρησιμοποιείται για την αγορά και προμήθεια κάθε προϊόντος ή υλικού που απαιτείται για την εκτέλεση ανθρωπιστικών δράσεων, συμπεριλαμβανομένης της κατασκευής κατοικιών ή καταλυμάτων για τους πληθυσμούς, για τις δαπάνες που αφορούν το προσωπικό, εξωτερικό, εκπαιδευμένο ή τοπικό, που απασχολείται στις εν λόγω δράσεις, την αποθήκευση, τη διεθνή ή εθνική μεταφορά, την υλικοτεχνική υποστήριξη, τη διανομή της βοήθειας καθώς και για κάθε άλλη δράση που διευκολύνει ή επιτρέπει την ελεύθερη πρόσβαση στους αποδέκτες της βοήθειας.

Μπορεί να χρησιμοποιείται επίσης για να καλύψει κάθε άλλη δαπάνη που συνδέεται άμεσα με την εκτέλεση των ανθρωπιστικών δράσεων.

Άρθρο 4

Με την κοινοτική βοήθεια που αναφέρεται στα άρθρα 1 και 2 μπορούν επίσης να χρηματοδοτούνται:

— οι μελέτες σκοπιμότητας των ανθρωπιστικών δράσεων καθώς και η αξιολόγηση έργων και σχεδίων για ανθρωπιστικούς σκοπούς,

- οι δράσεις παρακολούθησης των προαναφερομένων έργων και σχεδίων,
- σε μικρή κλίμακα και, προκειμένου για πολυετή χρηματοδότηση, με βαθμιαία μειούμενο χαρακτήρα, οι δράσεις κατάρτισης και οι μελέτες στον τομέα της ανθρωπιστικής δράσης,
- οι δαπάνες για την προβολή του κοινοτικού χαρακτήρα της βοήθειας,
- οι δράσεις ευαισθητοποίησης και ενημέρωσης με στόχο την καλύτερη γνώση των προβλημάτων ανθρωπιστικού χαρακτήρα, οι οποίες απευθύνονται ιδίως στην κοινή γνώμη της Ευρώπης αλλά και των τρίτων χωρών στις οποίες η Κοινότητα χρηματοδοτεί σημαντικές ανθρωπιστικές δράσεις,
- οι δράσεις ενίσχυσης του συντονισμού της Κοινότητας με τα κράτη μέλη, τις άλλες δωρητρίες χώρες, τους διεθνείς ανθρωπιστικούς οργανισμούς και θεσμούς, τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, καθώς και τις οργανώσεις που αντιπροσωπεύουν τις τελευταίες,
- οι δράσεις τεχνικής βοήθειας που απαιτούνται για την εκτέλεση των ανθρωπιστικών έργων, συμπεριλαμβανομένης της ανταλλαγής τεχνογνωσίας και εμπειριών μεταξύ των ευρωπαϊκών ανθρωπιστικών οργανώσεων και οργανισμών ή μεταξύ αυτών και των οικείων οργανισμών των τρίτων χωρών,
- οι ανθρωπιστικές δράσεις άρσης ναρκοπεδίων, συμπεριλαμβανομένης της ευαισθητοποίησης των τοπικών πληθυσμών όσον αφορά τις νάρκες κατά προσωπικού.

Άρθρο 5

Δυνάμει του παρόντος κανονισμού, η κοινοτική χρηματοδότηση λαμβάνει τη μορφή μη επιστρεπτέας βοήθειας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Όροι εκτέλεσης των δράσεων ανθρωπιστικής βοήθειας

Άρθρο 6

Οι δράσεις ανθρωπιστικής βοήθειας που χρηματοδοτεί η Κοινότητα μπορούν να εκτελούνται είτε κατόπιν αιτήματος των διεθνών ή των μη κυβερνητικών οργανώσεων και οργανισμών κράτους μέλους ή τρίτης χώρας-δικαιούχου, είτε με πρωτοβουλία της Επιτροπής.

Άρθρο 7

1. Οι μη κυβερνητικές οργανώσεις που μπορούν να τύχουν κοινοτικής χρηματοδότησης για την ανάληψη δράσεων δυνάμει του παρόντος κανονισμού πρέπει να πληρούν τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) να έχουν συσταθεί ως αυτόνομες οργανώσεις μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα σε κράτος μέλος της Κοινότητας σύμφωνα με την ισχύουσα σε αυτό το κράτος νομοθεσία·
 - β) να έχουν την κύρια έδρα τους σε κράτος μέλος της Κοινότητας ή στις τρίτες χώρες-δικαιούχους της κοινοτικής βοήθειας· η εν λόγω έδρα πρέπει να αποτελεί το πραγματικό κέντρο όλων των αποφάσεων για τις δράσεις που χρηματοδοτούνται δυνάμει αυτού του κανονισμού. Κατ' εξαίρεση, η έδρα μπορεί να ευρισκείται σε άλλη τρίτη δωρητρία χώρα.
2. Για να καθοριστεί αν μια ΜΚΟ μπορεί να έχει πρόσβαση σε κοινοτική χρηματοδότηση, λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:
- α) οι ικανότητες της όσον αφορά τη διοικητική και χρηματοοικονομική διαχείριση·
 - β) οι ικανότητες της όσον αφορά την τεχνική και υλικοτεχνική υποστήριξη σε σχέση με την προβλεπόμενη δράση·
 - γ) η πείρα της στον τομέα της ανθρωπιστικής βοήθειας·
 - δ) τα αποτελέσματα των δράσεων που διεξάγονται από την οικεία ΜΚΟ, και ιδίως εκείνων που χρηματοδοτούνται από την Κοινότητα·
 - ε) η προθυμία της να συμμετάσχει, ενδεχομένως, στο σύστημα συντονισμού που θα δημιουργηθεί για την ανθρωπιστική δράση·
 - στ) η ικανότητα και η προθυμία της να συνεργάζεται με τους ανθρωπιστικούς φορείς και τις βασικές κοινότητες των ενδιαφερομένων τρίτων χωρών·
 - ζ) η αμεροληψία της στο πλαίσιο της εφαρμογής της ανθρωπιστικής βοήθειας·
 - η) ενδεχομένως, η προηγούμενη πείρα της στη συγκεκριμένη χώρα στην οποία παρέχεται η εν λόγω ανθρωπιστική βοήθεια.

Άρθρο 8

Η Κοινότητα μπορεί να χρηματοδοτεί και τις ανθρωπιστικές δράσεις που αναλαμβάνονται από τους διεθνείς οργανισμούς και οργανώσεις.

Άρθρο 9

Η Κοινότητα μπορεί επίσης να χρηματοδοτεί, εφόσον είναι αναγκαίο, και τις ανθρωπιστικές δράσεις της Επιτροπής ή των ειδικών οργανισμών των κρατών μελών.

Άρθρο 10

1. Προκειμένου να διασφαλίσει και να ενισχύσει την αποτελεσματικότητα και τη συνοχή των κοινοτικών και εθνικών συστημάτων ανθρωπιστικής βοήθειας, η Επιτροπή

λαμβάνει κάθε χρήσιμη πρωτοβουλία για την εξασφάλιση στενού συντονισμού μεταξύ των δραστηριοτήτων αυτής και των κρατών μελών, τόσο στο επίπεδο της λήψης αποφάσεων όσο και επί τόπου. Προς το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή διατηρούν σύστημα αμοιβαίας ενημέρωσης.

2. Η Επιτροπή μεριμνά ώστε οι ανθρωπιστικές δράσεις που χρηματοδοτούνται από την Κοινότητα να συντονίζονται και να παρουσιάζουν συνοχή με τις δράσεις των διεθνών οργανώσεων και οργανισμών, ιδίως αυτών που ανήκουν στο σύστημα των Ηνωμένων Εθνών.

3. Η Επιτροπή μεριμνά για την ανάπτυξη της συνεργασίας της Κοινότητας με τις τρίτες χώρες-δωρήτριες στον τομέα της ανθρωπιστικής βοήθειας.

Άρθρο 11

1. Η Επιτροπή καθορίζει τους όρους για τη χορήγηση, την ενεργοποίηση και την εκτέλεση της βοήθειας που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό.

2. Η βοήθεια εκτελείται μόνον εφόσον οι δικαιούχοι τηρούν τους όρους αυτούς.

Άρθρο 12

Κάθε σύμβαση χρηματοδότησης που συνάπτεται δυνάμει του παρόντος κανονισμού προβλέπει ότι η Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο μπορούν να διενεργούν ελέγχους επί τόπου και στην έδρα των εταίρων της ανθρωπιστικής βοήθειας σύμφωνα με τις συνήθεις διαδικασίες που ορίζει η Επιτροπή δυνάμει των ισχυουσών διατάξεων, και ιδίως των διατάξεων του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Διαδικασίες εκτέλεσης των ανθρωπιστικών δράσεων

Άρθρο 13

Η Επιτροπή αποφασίζει σχετικά με τις παρεμβάσεις έκτακτης ανάγκης για ποσό έως 10 εκατομμύρια Ecu.

Επείγουσα παρέμβαση κρίνεται αναγκαία στο πλαίσιο δράσεων:

- για την αντιμετώπιση άμεσης και έκτακτης ανάγκης ανθρωπιστικού χαρακτήρα, η οποία συνδέεται με αιφνίδιες θεομηνίες ή ανθρωπογενείς καταστροφές, όπως οι πλημμύρες, οι σεισμοί, οι ένοπλες συρράξεις, ή άλλες ανάλογες καταστάσεις,

- περιορισμένων στο χρόνο αντιμετώπισης της έκτακτης ανάγκης: τα αντίστοιχα κεφάλαια καλύπτουν την αντιμετώπιση των προαναφερόμενων αναγκών ανθρωπιστικής φύσεως που ορίζονται στην πρώτη περίπτωση για διάστημα το οποίο προβλέπεται στην απόφαση χρηματοδότησης και δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες.

Για τις δράσεις που πληρούν τις προϋποθέσεις αυτές και οι οποίες υπερβαίνουν τα 2 εκατομμύρια Ecu:

- η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση,
- ενημερώνει γραπτώς τα κράτη μέλη εντός 48 ωρών,
- διευκρινίζει την απόφασή της κατά την επόμενη συνεδρίαση της επιτροπής, αιτιολογώντας ιδίως τη χρησιμοποίηση της διαδικασίας του κατεπείγοντος.

Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 17 παράγραφος 3 και εντός των ορίων του άρθρου 15 παράγραφος 2 δεύτερη περίπτωση, αποφασίζει ως προς τη συνέχεια των δράσεων που έχουν αναληφθεί με την κατεπείγουσα διαδικασία.

Άρθρο 14

Η Επιτροπή είναι υπεύθυνη για την εξέταση, την απόφαση ανάληψης και τη διαχείριση, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των δράσεων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, σύμφωνα με τις ισχύουσες δημοσιονομικές και άλλες διαδικασίες, ιδίως εκείνες που προβλέπονται στο δημοσιονομικό κανονισμό που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Άρθρο 15

1. Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 17 παράγραφος 2:

- αποφασίζει την κοινοτική χρηματοδότηση των δράσεων προστασίας που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο γ) στο πλαίσιο της εφαρμογής της ανθρωπιστικής βοήθειας,
- εκδίδει τους κανονισμούς εφαρμογής του παρόντος κανονισμού,
- αποφασίζει τις άμεσες παρεμβάσεις της Επιτροπής ή τη χρηματοδότηση των παρεμβάσεων των ειδικών οργανισμών των κρατών μελών.

2. Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 17 παράγραφος 3:

- εγκρίνει συνολικά σχέδια, που προορίζονται να παράσχουν συνεκτικό πλαίσιο δράσης σε μια συγκεκριμένη χώρα ή περιοχή, στην οποία η ανθρωπιστική κρίση, κυρίως λόγω του εύρους και του πολύπλοκου χαρακτήρα της, ενδέχεται να διαιωνισθεί, καθώς και τα σχετικά κονδύλιά τους. Στα πλαίσια αυτά, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη εξετάζουν την προτεραιότητα που δίδεται όσον αφορά την εκτέλεση των σχεδίων αυτών.

— αποφασίζει ως προς τα σχέδια άνω των 2 εκατομμυρίων Ecu, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 13.

Άρθρο 16

1. Άπαξ ετησίως ανταλλάσσονται απόψεις, στο πλαίσιο της επιτροπής του άρθρου 17, βάσει παρουσίασης του αντιπροσώπου της Επιτροπής, σχετικά με τις γενικές κατευθυντήριες γραμμές της ανθρωπιστικής δράσης που θα διεξαχθεί κατά το επόμενο έτος και εξετάζονται τα γενικά προβλήματα του συντονισμού των κοινοτικών και των εθνικών δράσεων ανθρωπιστικής βοήθειας, καθώς και οποιοδήποτε γενικό ή ειδικό θέμα σχετικό με την κοινοτική βοήθεια σ' αυτόν τον τομέα.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει επίσης στην επιτροπή του άρθρου 17 πληροφορίες σχετικά με την εξέλιξη των μέσων διαχείρισης των ανθρωπιστικών δράσεων, συμπεριλαμβανομένης της σύμβασης-πλασίου εταιρικής σχέσης.

3. Η επιτροπή του άρθρου 17 ενημερώνεται επίσης σχετικά με τις προθέσεις της Επιτροπής όσον αφορά την αξιολόγηση των ανθρωπιστικών δράσεων και ενδεχομένως το χρονοδιάγραμμα εργασιών της.

Άρθρο 17

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή που αποτελείται από αντιπροσώπους των κρατών μελών και προεδρεύεται από αντιπρόσωπο της Επιτροπής.

2. Σε περίπτωση προσφυγής στη διαδικασία της παρούσας παραγράφου, ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό, εντός προθεσμίας που καθορίζει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στο πλαίσιο της επιτροπής, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο, χωρίς καθυστέρηση, πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν, κατά τη λήξη προθεσμίας ενός μηνός από την υποβολή της πρότασης στο Συμβούλιο, αυτό δεν έχει αποφασίσει, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

3. Σε περίπτωση προσφυγής στη διαδικασία της παρούσας παραγράφου, ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο ληπτέων μέτρων. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της σχετικά με αυτό το σχέδιο, εντός προθεσμίας που καθορίζει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για τη λήψη των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στο πλαίσιο της επιτροπής, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει τα μέτρα που εφαρμόζονται αμέσως. Εάν όμως τα μέτρα αυτά είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ανακοινώνονται αμέσως από την Επιτροπή στο Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή αναβάλλει την εφαρμογή των μέτρων που αποφάσισε η ίδια κατά ένα μήνα από την ημερομηνία της ανακοίνωσης.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, μπορεί να λάβει διαφορετική απόφαση εντός των προθεσμιών που προβλέπονται στο προηγούμενο εδάφιο.

Άρθρο 18

1. Η Επιτροπή αξιολογεί τακτικά τις δράσεις ανθρωπιστικής βοήθειας που χρηματοδοτεί η Κοινότητα, με σκοπό να διαπιστώσει κατά πόσον έχουν επιτευχθεί οι στόχοι των δράσεων αυτών και να παράσχει κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των μελλοντικών δράσεων. Η Επιτροπή υποβάλλει στην επιτροπή σύνοψη των αξιολογήσεων, αναφέροντας και το νομικό καθεστώς των προσληφθέντων εμπειρογνομόνων, οι οποίες μπορούν ενδεχομένως να εξετασθούν από την επιτροπή. Οι εκθέσεις αξιολόγησης τίθενται στη διάθεση των κρατών μελών που θα τις ζητήσουν.

2. Η Επιτροπή μπορεί επίσης να προβαίνει, κατ' αίτηση των κρατών μελών και με συμμετοχή τους, σε αξιολογήσεις των ανθρωπιστικών δράσεων και σχεδίων της Κοινότητας.

Άρθρο 19

Στο τέλος κάθε οικονομικού έτους, η Επιτροπή υποβάλλει ετήσια έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο η οποία περιλαμβάνει σύνοψη των δράσεων που χρηματοδοτήθηκαν κατά το έτος αυτό.

Η σύνοψη περιέχει ιδίως πληροφορίες σχετικά με τους παράγοντες διά των οποίων εκτελέστηκαν οι ανθρωπιστικές δράσεις.

Η έκθεση περιλαμβάνει επίσης ανακεφαλαίωση των εξωτερικών αξιολογήσεων που ενδεχομένως διεξήχθησαν, σχετικά με συγκεκριμένες δράσεις.

Η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη, το αργότερο εντός ενός μηνός από την απόφασή της και με την επιφύλαξη του άρθρου 13, σχετικά με τις εγκεκριμένες δράσεις, αναφέροντας τα σχετικά ποσά, τη φύση, τους δικαιούχους πληθυσμούς και τους εταίρους.

Άρθρο 20

Τρία έτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο συνολική αξιολόγηση των δράσεων που χρηματοδότησε η Κοινότητα στο πλαίσιο του κανονισμού αυτού, συνοδευόμενη από προτάσεις σχετικά με το

μέλλον του κανονισμού και, εάν χρειάζεται προτάσεις τροποποιήσεών του.

Άρθρο 21

Ο παρών κανονισμός τίθεται σε ισχύ την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

...

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Η Επιτροπή διαβίβασε στο Συμβούλιο, με επιστολή της 1ης Ιουνίου 1995, πρόταση κανονισμού σχετικά με την ανθρωπιστική βοήθεια⁽¹⁾.
2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έδωσε τη γνώμη του στις 30 Νοεμβρίου 1995⁽²⁾.

II. ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ**1. Καθορισμός της κοινής θέσης**

Το Συμβούλιο καθόρισε, στις 29 Ιανουαρίου 1996, κοινή θέση βάσει του άρθρου 130X της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

2. Αντικείμενο της πρότασης της Επιτροπής

Στόχος του κανονισμού είναι να παράσχει στις υφιστάμενες για την ανθρωπιστική βοήθεια γραμμές του προϋπολογισμού νομική βάση προσαρμοσμένη στις ανάγκες και στην πρόσφατη εξέλιξη της δράσης της Κοινότητας στον ανθρωπιστικό τομέα.

3. Τροποποιήσεις του Συμβουλίου στην πρόταση της Επιτροπής

Μολονότι πραγματοποιήθηκαν ορισμένες τροποποιήσεις και διευκρινίσεις τεχνικής ή συντακτικής φύσης, η κοινή θέση, η οποία εγκρίθηκε με ειδική πλειοψηφία σε συμφωνία με την Επιτροπή, περιλαμβάνει τα κυριότερα στοιχεία της πρότασης της Επιτροπής σχετικά με τις προβλεπόμενες από τον κανονισμό αυτό δράσεις.

Προκειμένου για τις διαδικασίες της επιτροπής από την οποία επικουρείται η Επιτροπή κατά τη λήψη των αποφάσεων, η κοινή θέση προβλέπει, σε ορισμένες περιπτώσεις, διαδικασία τύπου III.α (άρθρο 15 παράγραφος 1) και, σε άλλες περιπτώσεις, διαδικασία τύπου II.β (άρθρο 15 παράγραφος 2). Στη συνάρτηση αυτή, σημειωτέον ότι η κοινή θέση, λαμβανομένη υπόψη της ιδιαιτερότητας της βοήθειας, διευκρινίζει, στο νέο άρθρο 13, ότι η Επιτροπή μπορεί να αποφασίζει, με τους όρους που καθορίζονται σ' αυτό το άρθρο, παρεμβάσεις έκτακτης ανάγκης οι οποίες δεν υπερβαίνουν τα 10 εκατομμύρια Ecu.

4. Τροπολογίες του Κοινοβουλίου

Με τη επιφύλαξη των προαναφερόμενων παρατηρήσεων, το Συμβούλιο ενσωμάτωσε στην κοινή θέση του σημαντικό μέρος των τροπολογιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις, το Συμβούλιο, μολονότι ενέκρινε εν όλω ή εν μέρει την ουσία κάποιας τροπολογίας, την μετέθεσε σε άλλο σημείο του κειμένου ή τροποποίησε τη διατύπωσή της.

Το Συμβούλιο δέχθηκε, κατ' αυτόν τον τρόπο, τις προπολογίες αριθ. 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 18, 19, 20.

Το Συμβούλιο, το οποίο έλαβε υπόψη του την τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής που εκπονήθηκε μετά τη γνώμη του Κοινοβουλίου, δεν δέχθηκε τις τροπολογίες 1, 2, 3, 6, 16, 17, 21, 22, 23.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 180 της 14. 7. 1995, σ. 6.

⁽²⁾ Δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα.

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 13/96

η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 29 Ιανουαρίου 1996

για τη θέσπιση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../96 του Συμβουλίου της ... σχετικά με τους κοινούς κανόνες που εφαρμόζονται στις μεταφορές εμπορευμάτων ή προσώπων μέσω εσωτερικών πλωτών οδών μεταξύ των κρατών μελών, ενόψει της καθιέρωσης στις μεταφορές αυτές της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών

(96/C 87/06)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 75,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η καθιέρωση κοινής πολιτικής μεταφορών συνεπάγεται, μεταξύ άλλων, τη θέσπιση κοινών κανόνων που θα ισχύουν για την πρόσβαση στην αγορά διεθνών μεταφορών εμπορευμάτων και προσώπων μέσω των εσωτερικών πλωτών οδών στο έδαφος της Κοινότητας· ότι οι κανόνες αυτοί πρέπει να θεσπιστούν κατά τρόπο που να συμβάλουν στην υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς των μεταφορών·

ότι αυτό το ενιαίο καθεστώς πρόσβασης στην αγορά περιλαμβάνει επίσης την καθιέρωση της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, με την εξάλειψη κάθε περιορισμού έναντι του παρέχοντος τις υπηρεσίες, λόγω της ιθαγένειας του ή εξαιτίας του ότι είναι εγκατεστημένος σε ένα κράτος μέλος, διαφορετικό από το κράτος στο οποίο πρέπει να παρασχεθούν οι υπηρεσίες·

ότι, έπειτα από την προσχώρηση των νέων κρατών μελών, ισχύουν διαφορετικά καθεστώτα μεταξύ των κρατών μελών για τις διεθνείς μεταφορές και για τις διαμετακομιστικές μεταφορές μέσω εσωτερικών πλωτών οδών, λόγω των διμερών συμφωνιών που έχουν συναφθεί μεταξύ ορισμένων κρατών μελών και ενός νέου κράτους που προσχώρησε· ότι είναι, κατά συνέπεια, αναγκαίο να θεσπιστούν κοινοί κανόνες για να εξασφαλισθεί η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς μεταφορών και, ειδικότερα, για να αποφευχθούν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και να μην διαταραχθεί η οργάνωση της εν λόγω αγοράς·

ότι τα μέτρα αυτά εμπίπτουν στο πεδίο της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Κοινότητας και ότι ο επιδιωκόμενος στόχος δεν μπορεί να επιτευχθεί παρά με την καθιέρωση ομοιόμορφων και υποχρεωτικών κανόνων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις μεταφορές εμπορευμάτων ή προσώπων μέσω εσωτερικών πλωτών οδών μεταξύ των κρατών και διά μέσου αυτών.

Άρθρο 2

Κάθε μεταφορέας εμπορευμάτων ή προσώπων μέσω πλωτών οδών επιτρέπεται να εκτελεί μεταφορικές εργασίες, όπως αυτές που καθορίζονται στο άρθρο 1, χωρίς να ισχύουν διακρίσεις εξαιτίας της ιθαγένειας του ή του τόπου εγκατάστασής του, υπό τον όρο ότι:

- είναι εγκατεστημένος σε ένα κράτος μέλος, σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού,
- είναι εξουσιοδοτημένος να εκτελεί διεθνείς μεταφορές εμπορευμάτων ή προσώπων μέσω εσωτερικών πλωτών οδών,
- χρησιμοποιεί για τις μεταφορικές αυτές εργασίες πλοία εσωτερικής ναυσιπλοΐας που είναι νηολογημένα σε ένα κράτος μέλος ή, σε περίπτωση που δεν έχουν νηολογηθεί, διαθέτουν πιστοποιητικό ότι ανήκουν στο στόλο ενός κράτους μέλους και
- πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3921/91 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1991, για τον καθορισμό των όρων αποδοχής των μεταφορέων των μη εγκατεστημένων σε κράτος μέλος στις εθνικές πλωτές του μεταφορές επιβατών ή εμπορευμάτων⁽⁴⁾.

Άρθρο 3

Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού δεν θίγουν τα υπάρχοντα δικαιώματα για μεταφορές τρίτων χωρών που απορρέουν από την αναθεωρημένη σύμβαση ναυσιπλοΐας στο Ρήνο (σύμβαση του Μανχάιμ), τη σύμβαση ναυσιπλοΐας στο Δούναβη (σύμβαση του Βελγιογαδίου) ούτε τα δικαιώ-

(1) ΕΕ αριθ. C 164 της 30. 6. 1995, σ. 9.

(2) ΕΕ αριθ. C 301 της 13. 11. 1995, σ. 19.

(3) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Νοεμβρίου 1995 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 29ης Ιανουαρίου 1996 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(4) ΕΕ αριθ. L 373 της 31. 12. 1991, σ. 1.

ώματα που απορρέουν από τις διεθνείς υποχρεώσεις της Κοινότητας.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Άρθρο 4

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 20ή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

...

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

Στις 30 Μαΐου 1995, η Επιτροπή διαβίβασε στο Συμβούλιο πρόταση κανονισμού, θεμελιούμενη στο άρθρο 75 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, σχετικά με τους κοινούς κανόνες που πρέπει να εφαρμόζονται στις μεταφορές εμπορευμάτων ή προσώπων, μέσω πλωτών οδών, μεταξύ των κρατών μελών, προκειμένου να καθιερωθεί στις μεταφορές αυτές η ελεύθερη παροχή των υπηρεσιών.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο γνωμοδότησε στις 15 Νοεμβρίου 1995⁽¹⁾ και δεν εισηγήθηκε καμία τροπολογία σχετικά με την πρόταση της Επιτροπής.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή γνωμοδότησε στις 13 Σεπτεμβρίου 1995⁽²⁾.

Στις 29 Ιανουαρίου 1996, το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή του θέση, σύμφωνα με το άρθρο 189 Γ της συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Στόχος της πρότασης της Επιτροπής είναι να διασφαλισθεί, από νομικής απόψεως, η ελεύθερη πρόσβαση των μεταφορικών φορέων των κρατών μελών της Κοινότητας, στις μεταφορές μέσω πλωτών οδών, μεταξύ των κρατών μελών και στις διαμετακομιστικές μεταφορές μέσω των οδών αυτών. Πράγματι, μέχρι τώρα, οι πλωτές μεταφορές μεταξύ κρατών μελών καθώς και οι διαμετακομιστικές μεταφορές διέπονταν μόνον εν μέρει από τις κοινοτικές διατάξεις πρόσβασης στην αγορά. Άλλωστε, η πρόταση υπεβλήθη εν συνεχεία της απόφασης του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 22ας Μαΐου 1985, σχετικά με την υπόθεση 13/83 (προσφυγή επί παραλείψεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά του Συμβουλίου).

Εξάλλου, η προσχώρηση της Αυστρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατέστησε αναγκαία τη θέσπιση εκ μέρους του Συμβουλίου κανόνων πρόσβασης στην αγορά των ποτάμιων μεταφορών, δεδομένου ότι οι διμερείς συμφωνίες, τις οποίες είχε συνάψει η Αυστρία με δύο κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τις εσωτερικές πλωτές μεταφορές αντιβαίνουν προς την αρχή της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών σ' αυτόν τον τομέα.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ

Η κοινή θέση που καθόρισε το Συμβούλιο περιλαμβάνει ορισμένες τροποποιήσεις της αρχικής πρότασης της Επιτροπής, οι οποίες εκτίθενται κατωτέρω:

Άρθρο 1

Διευγράφησαν οι όροι «για τα δρομολόγια που εκτελούνται», προκειμένου να ευθυγραμμισθεί το περιεχόμενο αυτού του άρθρου με τον τίτλο της πρότασης.

Άρθρο 2 τρίτη περίπτωση

Οι όροι «της εσωτερικής ναυσιπλοΐας» προσετέθησαν μετά τον όρο «πλοία», για να διευκρινισθεί ότι τα πλοία ποτάμιας και θαλάσσιας ναυσιπλοΐας εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού.

Στο ίδιο σημείο, και για λόγους διατύπωσης, οι όροι «καλύπτονται από» αντικαστάθηκαν από τον όρο «διαθέτουν».

⁽¹⁾ Δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 301 της 13. 11. 1995, σ. 19.

Άρθρο 2 τέταρτη περίπτωση (νέο)

Η περίπτωση αυτή προστέθηκε διότι το Συμβούλιο έκρινε ότι είναι σκόπιμο να γίνει ρητός παραλληλισμός προς τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3921/91 [κανονισμός «ενδομεταφορές» (cabotage)] προκειμένου να διασφαλισθεί ότι, στα πλαίσια του παρόντος κανονισμού, θα εφαρμόζονται οι ίδιοι μηχανισμοί.

Άρθρο 3

Διευγράφη το τμήμα της φράσης μετά τους όρους «Ευρωπαϊκής Κοινότητας», δεδομένου ότι το Συμβούλιο έκρινε ότι, η μνεία «των δικαιωμάτων που απορρέουν από τις διεθνείς υποχρεώσεις της Ευρωπαϊκής Κοινότητας» είναι αρκετά σαφής και, συνεπώς, δεν είναι αναγκαία η μνεία ομάδας τρίτης χώρας.
